

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

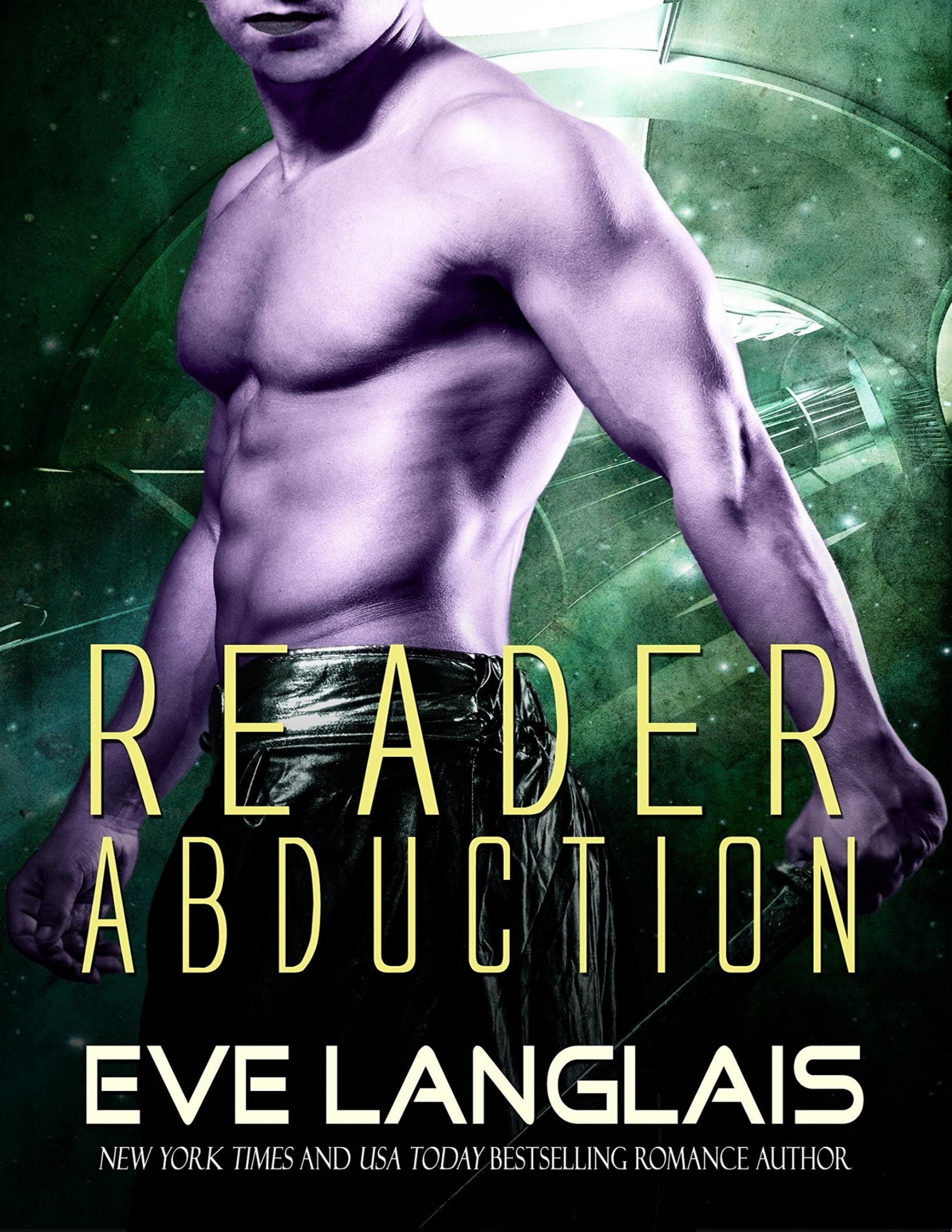
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

READER ABDUCTION

EVE LANGLAIS

NEW YORK TIMES AND USA TODAY BESTSELLING ROMANCE AUTHOR

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

OKUYUCU KAÇIRMA

BİR UZAYLI KAÇIRMA ROMANI

EVE LANGLAIS

İÇİNDEKİLER

Telif Hakkı Giriş

Teşekkür

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

[Sonsöz](#)

[Ayrıca Eve Langlais Yazar](#)

[Hakkında](#)

Telif Hakkı © Ekim 2015, Eve Langlais Kapak

Tasarımı Yocla Designs © Aralık 2015 Yayına

Hazırlayan Devin Govaere

2nd Amanda Pederick tarafından düzenlendi

Yayına Hazırlayan: Brianna Robertson

Kanada'da üretilmiştir

Eve Langlais tarafından yayınlandı : <http://www.EveLanglais.com>

1606 Main Street, PO Box 151, Stittsville, Ontario, Kanada, K2S1A3

TÜM HAKLARI SAKLIDIR

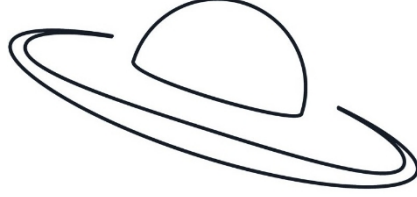
Okuyucu Kaçırma bir kurgu eseridir ve hikayede yer alan karakterler, olaylar ve diyaloglar yazarın hayal gücüne aittir ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olay ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarın yazılı izni olmaksızın dijital kopyalama, dosya paylaşımı, ses kaydı, e-posta ve baskı dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya paylaşamaz.

ISBN: 978-1-927459-92-8

Vellum ile oluşturuldu

GİRİŞ

Basit bir gönüllü işi olmalıydı. Romancing the Capital kongresindeki etkinliklerin sorunsuz ilerlemesini sağlamak. Ancak Brigitte, galaktik parti için kiralanan mor renge batırılmış erkek modeli gördüğü andan itibaren çılgına döner

-Çoğunlukla çalınan öpücüğü yüzünden.

Onun bir aktör olmadığını anladığında yaşadığı şoku hayal edin. Bu mor uzaylı gerçek!

Ve Phyr RTC'ye yalnız gelmedi. Tüm bekâr kadınları kaçırmaya yardım etmeleri için bir grup paralı asker arkadaşını da getirdi. Bu okuyucular şimdiye kadar bir kitapta okudukları her şeyden daha vahşi ve hayal edebilecekleri her şeyden daha ateşli bir galaktik maceraya çıkmak üzereler.

TEŞEKKÜRLER

Her şeyden önce, mor kaçırma ve çok çok uzak galaksilerle ilgili hikayeler yazmam için bana ilham vermeye devam eden okuyucularıma seslenmek istiyorum. Sizler harikasınız!

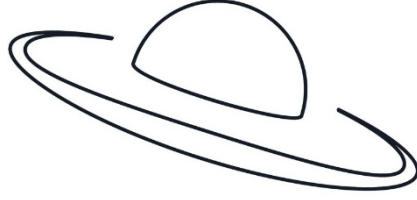
Daha sonra, bu hikayeye gerçekçi bir hava katmak için kendilerini cameo olarak kullanmama izin veren yazarlara teşekkür etmem gerekiyor (çünkü hepimiz mor yakışıklılar tarafından kaçırılmaların olabileceğini biliyoruz!)

Belirli bir sıralama olmaksızın, teşekkür ederim: [Milly Taiden](#), [Robyn Peterman](#), [Viola Grace](#), [S.E. Smith](#), [Zoe York](#), [Cynthia St. Aubin](#), [Donna McDonald](#) ve muhteşem kocası Bruce.

En büyük mor hayranım olan ve geçtiğimiz yıl bana çok yardımcı olan Bambi Fogleman'a da özel bir teşekkür. Süper kucaklamalar!

Ve şimdi, daha fazla uzatmadan, lütfen Uzaylı Kaçırma, mor tarzı olan kötülüğün tadını çıkarın.

BİR

LANET OLSUN. Brigitte'in adamı tanımlamak için tutarlı bir şekilde tek kelimeler bunlardı. Yine de "seksi" ve "yapılabilir" gibi işe yarayan birkaç sıfat mırıldandığını duydu. Kesinlikle yapılabilir.

Mor renkli teni ve gösterişli görünümüyle bakışlarının hedefini gözden kaçırmak zordu. Dar, siyah deri pantolon - gerçekten görmezden gelmesi gereken etkileyici bir çıkıntıyı kavırıyordu - belinden yukarısı açık ipeksi beyaz bir gömlek ve diz boyu siyah botlar. Ayrıca belinden sarkan bir kılıfı ve bir kulağında küpesi vardı. Paralı asker bir korsan gibi giyindiğinden, birden fazla meraklı ve şehvetli

-Onun yoluna bak.

Brigitte mor korsanın önünü mobbinge uğramadan kesti, ki fotoğraf çekmek için tabletlerle birlikte tutulan telefonların sayısına bakılırsa bu çok yakındı. Bunu daha önce erkek modellerin olduğu başka konferanslarda da görmüştü. Önce utangaç okuyucular uzaktan bakıp kıkırdıyor, sonra cesur bir kadın öne çıkıp fotoğraf çektmek istediğinde diğerleri de onu takip ediyor ve Brigitte onunla asla konuşamıyordu.

Ve onunla konuşmak istiyordu. *Dokunmak da. Cildinin gerçekten görüldüğü kadar pürüzsüz ve kadifemsi olup olmadığını görmek için kesinlikle dokunmak.* Adam göğsünün bu kadar mükemmel görünmesi için kesinlikle ağda yaptırmıştı. Gömleği, kaslarının ve göğüslerinin -düz göğüslerinin- sert çıkıntılarını görebileceği kadar açıktı.

Göğüs uçlarını maskelemeyi nasıl başardığını merak ediyorum. Brigitte mankenlik ajansına talebini iletirken, Eve Langlais'in Alien Abduction serisindeki galaktik erkek karakterlere uyması için göğüs bölgesinin gizlenmesini ya da maskelenmesini istemişti.

Konferans için uzaylı taklidi yapmak Eve'in fikriydi ve Brigitte bunu hayata geçirmeyi başarmıştı çünkü *moru seviyorum*.

Eve, Kanada'nın Ottawa kentinde her yıl düzenlenen Romancing the Capital etkinliğinin eğlence ve şenliklerinin bir parçası olarak, okuyuculara seksi bir uzaylı örneğiyle tanışma ve poz verme şansı vermeye karar verdi. Brigitte bunu gerçekleştirdi. Mankenlik ajansı mor renklerle uçarak gelmişti. *İsteği bu kadar iyi karşılamarı beni çok etkiledi.* Boyu 1.80'in üzerinde, düzgün vücutlu, siyah saçlı ve muhteşem parlak mavi gözlü adam, ten renginden eksik meme uçlarına kadar tam bir Kulin uzaylı savaşıncısına .

Brigitte bir an için adamın kasıklarına baktı ve mankenlik ajansının taşakları olmayan bir adamın şaka yollu isteğini yerine getirmesinin mümkün olmadığını bilmesine rağmen merak etmekten kendini alamadı...

Kötü kız. Kötü, *kötü* kız. Acaba düşüncelerinin yönü yüzünden onu tokatlamak ister miydi?

Aklını oyuna ver ve çukurdan çık. Yapması gereken bir iş vardı ve bu iş konferansın sorunsuz geçmesini sağlamayı içeriyordu, onun pürüzsüzlüğünü okşamayı değil.

Panosunu kolunun altına sıkıştıran Brigitte ona doğru yürüdü ve yüzüne bir gülümseme yapıştırdı, midesindeki kelebeklerin uçuştüğünü hissetmemesini umuyordu. Nedense onunla konuşma fikri onu biraz germişti. Gerçekten seksi erkekler hep öyle yapardı. Ama yapması gereken bir iş vardı, umarım kekelemez ya da kendini tamamen utandırmazdı.

Derin bir nefes alarak gülümsedi ve "Merhaba. Erkencisiniz. Akşamki etkinliğe kadar sizi ya da diğer modelleri beklemiyorduk."

Delici mavi gözler ona bakmak için düştü. Bakışlarını uzun süre üzerinde tutamadı, çünkü bakışları onun tüm görünüşünü incelemek için aşağıya indi.

Görünüşünün farkında olan adamın bakışları altında kıpırdamamaya gayret etti. Ne çok uzun ne de çok kısaydı; Brigitte ortalama 1.75 boyunda, on altı beden kıvrımlı bir vücuda sahipti ve vücuda oturan yoga pantolonu ya da üzerinde "Her gece erkek arkadaşlarımı yatağa götürüyorum" yazan ve bir yığın kitap resmi bulunan büyük boy tişörtüyle bunu saklamıyordu. Bakışları göğüslerinin üzerinde uzanan kumaşa oyalandı ve kalçalarının arasındaki damara daha uzun süre bakmak için durdu. Alılık. Sonra gözleri tekrar kızın üst yarısını incelemek için geri dönünce, kız saçının bir telini düzeltmeye kalkışmamak için yumruğunu sıktı. Sıkıcı bir kahverengiye çalan ve şu anda at kuyruğu şeklinde toplanmış olan uzun saçları seksi bir cadaloz olduğunu haykırıyordu ama yine de hayal mi ediyordu yoksa adamın gözlerinde bir ilgi pırıltısı mı fark etmişti?

Ağzını açtı ama konuşmadan kadının nefesi kesildi. "Aman Tanrım. Dişleri bile doğru yapmışsın." Pürüzlü dişleri ağzının içinde parlıyordu. Tıpkı kitaplarda anlatıldığı gibi keskin uçları vardı ve dolgun, siyah dudaklarıyla tezat oluşturan parlak bir beyazdı.

Bir eliyle işaret ederken dudaklarından anlamsız bir şeyler döküldü. Diğer elinin ise adamın yanında asılı durduğunu ve bir tür bilimkurgu uzay filminden fırlamış kılıflı bir silahı tuttuğunu fark etti.

Adam gerçekten karaktere bürünmüştü ve dikkat çekiyordu. Konferans salonlarının dışındaki koridordaki kadın kalabalığı büyümüş, heyecanlı mırıltılar ve titremeler artmıştı. Her ne kadar bir süre daha ayakta durup sohbet etmek istese de yapamadı. Dikkatini başka bir yere vermesi gerekiyordu. Anahtar kartını onun eline tutuşturdu. "Dinle, Eve'in akşamki partide sana kendini göstermek istediğini biliyorum, bu yüzden sakıncası yoksa, birkaç saatliğine gidebileceğin bir yer yoksa, seni odamda saklayacağım. Altıncı kat, oda 669." Bunu söylerken yanaklarına sıcak bir kızarıklık yayıldı çünkü yardım edemiyordu ama onunla birlikte, taşaksız bir şekilde hareket etmeyi hayal ediyordu. İyi

Keder. "*Her tarafını mora mı buladı?*" diye düşünmeden edemiyordu.

"Mkdhsdtre." Yine saçma sapan bir şeyler mırıldandı.

"İşe olan hevesini sevdim, dostum. Uzaylı dilini sonraya sakla. Odama gidersen, mor boyan bulaşırsa diye bir havlunun üzerine oturabilir misin?" Ekstra temizlik masrafları için kredi kartından para çekilmesine hiç gerek yoktu. "Git. Çabuk. Mafya seni ele geçirmeden önce." Bu son uyarıyla birlikte, ince gömleğinin altındaki kaslarının sert hissini görmezden gelmeye çalışarak onu asansörlere doğru itti. Görmezden gelmeyi unut. Ellerini onların üzerinde gezdirmek istiyordu, lanet olası tişört araya girmeden.

Gerçekten biriyle yatmam lazım. Ya da iyi bir kitap okumaya. Kitap ya da pille çalışan vibratörü olmadan asla yatağa girmezdi ve bunları kullanmaktan korkmazdı.

Asansörün kapıları onun son derece seksi kışının arkasından kapandığında -bu kış gerçekten de bir dizi diş izini hak ediyordu, *benimki*- kendini koridorda kümelenen kadınlar tarafından kuşatılmış buldu.

"Kimdi o?" "Onunla

tanışabilir miyiz?"

"Moru seviyorum!"

Kim sevmez ki?

Ellerini kaldıran Brigitte, heyecanlı konuşmaların arasında sesini duyurabilmek için neredeyse bağırarak zorunda kaldı. "Hanımlar."

Birkaç kıs kıs gülüşme. "Bize hanımefendi dedi."

Dudakları kıpırdadı. "Hanımlar ve pek de hanımefendi olmayan hanımlar, gördüğünüz o adam bu akşamki yemek sürprizinin bir parçası. O yüzden mutlaka gelin ve unutmayın, uzaylılar tarafından ne zaman kaçırılacağınızı asla bilemezsiniz, o yüzden en güzel iç çamaşırlarınızı giydiğinizden emin olun."

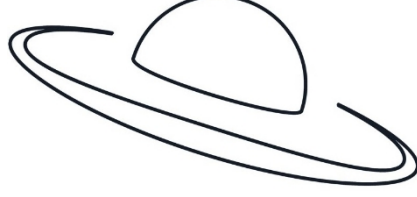
Kahkahalar bekleniyordu ve Brigitte öğleden sonra boyunca çeşitli görevlerle uğraşırken, şimdi güzel bir çift getirmiş olmayı diliyordu

i amaşıını giymişti. Düz beyaz pamuklu, yüksek belli külotlar pek seksi durmuyordu. Ama yine de, şimdi otuzlu yaşlarında, bekâr ve şu anda başka bir aptal erkekle uğraşmakla ilgilenmiyordu - kumandayı kontrol etmekten çok hoşlanıyordu - rahatsız edici, sürtünen, dantelli tanga külotlara gerçekten ihtiyacı yoktu.

Öğleden sonraki etkinlikler saat beş civarında sona erdiğinde odasına döndü, açıkçası mor giysili modelin kalmasını beklemiyordu. Neden kalsın ki? Odası hiçbir şekilde heyecan verici değildi. Ayrıca, elinde plastik bir galaktik silahla korsan gibi giyinmiş, 1.80 boyundaki mor bir adam nereye gidebilirdi ki?

İkinci anahtar kartını kapısının okuyucusuna yerleştiren Brigitte, adamın gittiğine ikna olmuş bir şekilde içeri adım attı, ancak yüzüne doğrultulan silahla durdu.

iki

Sersemlemiş bir halde, tehdit edenin kim olduğunu anlayana kadar kalbi bir anlığına durdu. Oyunağı bir kenara fırlatırken güldü. "Ha. Ha. Beni yakaladın. Neredeyse altıma işiyordum."

Önce ona, sonra silahına baktı. Başını yana eğdi. "Khafhggfghdfgh."

"Sen çok fazlasın. Bu işlere gerçekten giriyorsun, değil mi? Teksas'ta olmadığımız için şanslısın. Ödlerini kopardığın için seni vuracak bazı okurlar tanıyorum."

Gözleri kısıldı. "Fgsewghhjrs."

"Artık yalnızız, dostum. Numara yapmaya gerek yok."

Kaşları çatıldı ve burun delikleri açıldı. "Fruks."

Eve'in uzaylı kitaplarından alınmış tanıdık uzaylı küfrü karşısında gülümsedi. "Lanet olsun, dostum. Sakın bana seriyi okuduğunu söyleme? Bu harika ve modellik ajansına talep gönderdiğimde beklediğimden çok daha fazlası."

Brigitte kapıyı tekmeleyerek kapattı ve onun yanından geçti, dar geçitte ona sürtündü. Ne angarya. Ne ürpertici bir zevk. Ucuz heyecanlarını alabildiği her yerde alırdı.

Belinden tutarak onu döndürdü ve duvara doğru itti.

Korku nefesini kesti ve daha önce hiç düşünmediği çok önemli bir şeyi fark ettiğinde - muhtemelen beynindeki tüm kan vücudunun başka bir dolgunlaştırmaya gittiği için - kalbi göğsüne çarptı. *Odamda bir yabancıyla yalnızdım.* Yaklaşan bir yabancıyla. Onu itmek için kullandığı ellerini tutup başının üzerinde tutan bir yabancı.

Aklına son derece aptalca bir şey yapmış olabileceği geldi. "Ne yapıyorsun?"

Görünüşe göre vücudunu duvara sabitlemişti. Adamın iri gövdesi kadınınkine bastırıyordu, bir sürü kalın, kaslı et. Anlayamadığı şey, korkusuna rağmen içinde bir heyecanın da kıpırdanıyor olmasıydı.

En son ne zaman bir erkeğin bu kadar yaklaşmasına izin vermiştim? Heyecanı yüzünden kendini tekmeleyebilirdi. Onunla mücadele etmeliydi, uzuvlarına yayılan sıcaklık erimemeliydi.

Başını eğdi. "Hlgsgghhg." Kaba sessiz harfler dudaklarını sıcak bir şekilde gıdıkladı.

"Ne söylemeye çalıştığınızı anlamıyorum. Neden benimle İngilizce konuşmuyorsun?"

Ya da Fransız. Zevk onu geçirmeden önce aklına gelen tek ürkütücü düşünce buydu.

Adam dudaklarını onunkilere değdirirken onu kim suçlayabilirdi ki?

Dolgun görünseler de yumuşak değillerdi. Adam kızın ağzına hükmederek alt dudağını emmesi için kendi dudağının arasına çekti. Ağzını dilinin sondası için açmaya zorluyordu.

Her zamanki tuhaf Robyn Peterman'ın dediği gibi, "Hula etekli tatlı bebek Şeytan", acayip seksi!

Sadece basit bir öpücüğün uyandırdığı erotik hisler karşısında keskin bir nefes aldı. Adam bir ustaydı, ya da önceki tüm sevgililerinde ciddi eksiklikler vardı.

Onu bariz bir zevkle öptü, dudaklarının her milimetresine tapıyordu. Sert bir kalça bacaklarını ayırdı ve ona doğru bastırdı, sürtündü

çekirdeğine karşı.

Bir yanı onu uzaklaştırması gerektiğinde ısrar ediyordu. Ne tür kendine saygısı olan bir kadın, hiç tanımadığı birinin ona el kaldırmasına izin verirdi ki? Görünüşe göre bu kadın izin vermişti. Görünüşe göre sürtük tarafı bir süredir seks yapmamalarını protesto etmek istiyordu. Bu ateşli adamın mükemmel erotik tekniğinin tadını çıkarmasını sağlamaya kararlı görünmesinin son derece gurur verici olduğunu düşündü. Sürtük tarafı, titiz ahlaki yarısına defolup gitmesini söyledi.

Bırak da bunun tadını çıkarayım. Çünkü gerçekten, ne zaman bir erkek ona karşı duyduğu arzuya yenik düşmüş ve ona sevdiği kitaplardaki bir kahraman gibi davranmıştı?

Ve bu tamamen müstehcenlik kraliçesi Milly Taiden'in kitabından fırlamış gibiydi. Süper seksi adam, genellikle göz ardı edilen büyük, güzel kadın için şehvetin üstesinden geliyor. *Bana biraz daha ver.* Adamın omuzlarını kavradı ve kendi dilinin adamın ağzında dans etmesine izin verdi.

Kapıdaki sert bir vuruş onları böldü. Hayır!

Gitmelerini sağla.

Yavaşça, şişmiş ağzından geri çekildi. Ona baktı, gözleri neredeyse parlıyor gibi görünen parlak bir maviydi. Vay canına, bugünlerde lenslerle neler yapabiliyorlar.

"Zhsggfdhr."

"Umarım sadece bununla başa çıktığını söylemişsindir çünkü şu anda hareket edebileceğimi sanmıyorum," diye mırıldandı öpücükten şişmiş dudaklarının arasından. Aman Tanrım, kucaklaması çok sertti. Duvarın onu ayakta tutması iyi bir şeydi çünkü titreyen dizleri kesinlikle tutmuyordu.

Erkeksi bir memnuniyet gülümsemesi dudaklarını gerdi. İngilizce konuşmak istemeyebilirdi ama görünüşe göre anlıyordu.

Kapıya gitti ve açtı. Kelimelerin mırıltısını anlayamadı ama belirgin bir erkek sesi olduğunu fark etti. Kapı bir tıkırtıyla kapandı ve adam geri dönüp kadının önünde durdu. Elinde programın bir kopyası vardı. Tasarlanmasına yardım ettiği reklamı işaret etti.

Galaktik Akşam Yemeği ve Sürpriz Etkinlik.

Eve Langlais ve bazı özel konuklar sayesinde uzaylı bir maceraya atılın.

"Evet, bu sizin etkinliğiniz. Size biraz erken geldiğinizi söylemiştim. Saat yediye kadar başlamayacak."

Başıyla onayladı. Broşürü kolunun altına sıkıştırırken, boşta kalan eliyle kızın çenesini eğdi. Gülümsedi, sahte, sivri dişlerinin görüntüsü sanıldığı kadar ürkütücü değildi. Daha da iyisi, onlarla öpüşmeyi başarmış ve kızın önemli yerlerinden hiçbirini ısırmamıştı.

Dudaklarına sert bir öpücük kondurdu, bu öpücük kadının nabzının yeniden hızlanmasına neden oldu. Sadece birkaç saniye sürdü. Ne yazık. Geri çekilerek döndü ve kapıya doğru ilerledi.

"Hey, nereye gidiyorsun?" Çünkü yatağına giden yön bu değildi.

Ne kadar kötü bir kız.

Hayal kırıklığına uğramış bir kız çünkü böyle bir şey olmayacaktı.

Arkasını dönmedi ama çıkmadan önce elindeki programı omzunun üzerinden havaya salladı. Sadece bunun geç kalmayacağı anlamına geldiğini umabilirdi.

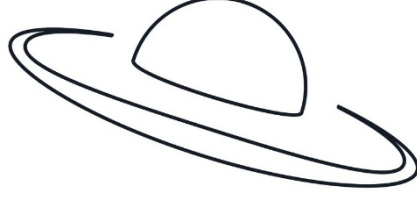
Hiç gelmemesini tercih ederdim.

Vur onu. Konferanstaki diğer katılımcıların onun muhteşemliğine bakmasını istememenin yanlış olduğunu biliyordu. *Onu kendime saklamak istiyorum.* Ve belki başka bir külot ıslatma öpücüğüyle şımartmak.

Külot demişken, bu akşamki kıyafetiyle birlikte yeni külotlar da giymeliydi. Ne de olsa, Eve'in sık sık öğütlediği gibi, eş arayan bir uzaylının ne zaman karşınıza çıkacağını asla bilemezsiniz. Hızlı hareketlerle bir twitter hashtag'i paylaştı.

Temiz iç çamaşırı giymek. Uzaylı partisine gidiyorum.
#readyforapurpleabduction

ÜÇ

NEREDE O? Akşam yemeğinin en lezzetli, kalın ve sulu tavuk göğsü, tereyağlı bir sosla yıkanmış ızgara kuşkonmaz ve otlarla kavrulmuş patatesle servis edilen kısmı azalırken Brigitte koltuğunda kıpırdandı.

"Pantolonunda karınca mı var?" S.E. Smith alay etti. Brigitte'in onunla yemekten önce tanışmış olması iyi bir şeydi, yoksa kızarıp kekeleyebilirdi. Bu romantizm konferansına gerçekten de en sevdiği yazarlar katılıyordu, ejderha lordlarının yer aldığı en lezzetli seriyi yazan S.E. Smith gibi. Çok lezzetli.

"Umarım bu gece her şey yolunda gider." Gerçekten, gerçekten umuyorum. Eve, Brigitte'e birden fazla kez kiralık uzaylıların geleceğinden emin olup olmadığını sormuştu. Eve'in şirretlik yaptığı söylenemezdi. Aslına bakarsanız, Eve'i tanıdığım kadarıyla, geç kalmalarına gülmüş ve bir okuyucunun onları buraya gelirken kaçırdığı şakasını yapmıştı.

Bu da büyük bir olasılık.

"Onu kimse kaçırmamış olsa iyi olur." Sözler beklenenden biraz daha hararetle çıktı.

Kaşlarını çatarak Eve'in tepkisini fark ettiğini belli etti. "O kadar ateşli, değil mi?"

"Hayal edebileceğinden çok daha fazlası," diye mırıldandı.

"Umarım esir tutulmuyordur." Eve sudan bir yudum almadan önce kadehini ona doğru kaldırdı. Bardağı yere bıraktı ve ardından yemek peçetesini masanın üzerine koydu. "Bu partinin bir sonraki bölümünü tamamlama vakti geldi. İnsanlar tatlıyı neredeyse bitirdi, bu da ana etkinliğin zamanı geldi demek. Hey, Viola," diye bağırdı Eve başka bir masaya doğru.

Ejderha gözlü tuhaf bir çift lens takan, uzaylı ve paranormal konularda üretken bir yazar olan Viola Grace, dikkatini onlara doğru çevirdi ve "Ne istiyorsunuz?" diye bağırdı.

Eve tacının üzerine sanatsal bir folyo yerleştirdi ve gülümsedi. "Şapka için teşekkürler. Uzaylıların bu gece zihnimi kontrol etmediğinden emin olmak için buna ihtiyacım olacak."

"Çok geç," diye alay etti Viola.

"Tamam, işte gidiyorum." Eve, karakteristik bir f-bombasıyla, Sith lordu elbisesinin eteği sallanırken mikrofonunu çalmak için DJ'e doğru yürüdü. Tamamen şirindi ama Brigitte kıyafeti için farklı türde bir kahraman seçmişti; bip sesleri, tıklamalar ve ısıklarla konuşan bir kahraman. Telefonundaki zil sesiyle de uyumluydu - bu inek kız "İmparatorluk Marşı"nı ve *Star Wars*'la ilgili her şeyi seviyordu.

"Eve!" Milly ona el salladı. "Yardım ister misin?"

"Senden her zaman yardım istiyorum." Eve mikrofona sarıldı ve Milly'ye göz kırptıktan sonra boğuk bir kahkaha attı. "Ama sevgili dostum, önce şapkanı taksan iyi olur. Aslına bakarsan, bu gece uzaylılar tarafından kontrol edilmeyi planlamayan herkesin özel folyo kaskını takmasını öneririm."

Sadece birkaç yazar kendininkini taktı. Son derece sanatsal olan Viola, fantastik bir şekilde yükselen, karmaşık bir şekilde bükülmüş bir şapka takmıştı. Robyn, üzerinde sallanan Marslı göz sapları olan şapkasıyla oldukça gösterişli görünüyordu. Her daim muhteşem olan Cynthia St. Aubin, çıkıntılı spiral boynuzlu, forma uygun bir taç takmıştı. Kadıncağızın tek boynuzlu atlara takıntılı olması şaşırtıcı değildi.

Milly, bir çift şeytani boynuz takmış gibi görünmek için katlanmış ve bükülmüş alüminyum kreasyonu içinde kesinlikle çok sevimli görünüyordu. Alev rengi elbisesine çok yakışmıştı. İşte tarzı olan bir kadın. Brigitte'te onun dolabını karıştırma isteği uyandırdı.

Milly'nin gardırobuna göz dikmek yerine yapmaya karar verdi. "İzin verirseniz, o girişleri yaparken ben de bu gecenin özel cazibesini arayacağım."

Koltuğunu geriye iten Brigitte ayağa kalktı ve tam Eve mikrofonda gürlerken salona yöneldi: "Bu yılki Romancing the Capital'e geldiğiniz için teşekkürler. Eh."

Brigitte, dar, siyah deri pantolon giyen bir aygırın vestiyere girdiğini görmek için tam zamanında koridora çıkarken kahkahalar birbirini izledi. Garipti çünkü o noktaya erişimleri olduğunu sanmıyordu.

O yöne doğru hızla yürüdü, kırmızı boyalı ayak parmakları - sürtük kırmızısı, çünkü lanet olsun, küçük sevimli domuzcuklar gibi yaptı - sandalet Crocs'larından dışarı çıktı. Evet, seksi topuklular yerine rahatlığı seçmişti. Seksi, bir kadının onlarla yürüyebileceğini ima ediyordu. Yalpalıyordu ve bileğini burkmaktan gerçekten korkuyordu. Ayrıca, okuyucu romantizmi konferansına eğlenmek için gelmişti, imkânsız bir adamı etkilemeye çalışmak için değil.

Beni seviyorum, rahat ayakkabı seçimimi seviyorum.

Aşk mı?

Şehveti dene. Onu avlama cesaretini veren süper şehvet. Aslında, bir oda dolusu heyecanlı okuyucunun asla unutamayacakları bir gece için beklediğini bilmek, onu mor yakışıklıyı dışarı çıkarmaya ve görevlendirdikleri diğer iki adamı da getirmiş olmasını ummaya kararlı hale getirdi. Vestiyerin kapısına ulaşmadan asansör açıldı ve gözüne bir parça leylak rengi çarptı.

Döndü ve gözlerini kırıştırdı. "Ne oluyor be?" Üç adam asansörden salına salına çıkarken küfür dudaklarının arasından kayıp gitti.

saçma mor boya işi ve astronot gibi görünmek için damgalanmış ucuz görünümlü beyaz tulum. Ne kadar bayağı.

"Selam bebeğim," dedi sarı saçlı, düz beyaz dişli ve açık mor göz farı yüzüne eşit olmayan bir şekilde sürülmüş adam. "Porno yazarlığı ne tarafta?"

Oh, bunu sadece o söylemedi. Romantizm okurlarını bir araya getirecek ve onlara edebiyat seçimlerini savunmak için ses verecek garantili bir şey varsa, o da porno diyen kışlardır. Altmış beş santiminin hepsini çekti. "Bu porno değil. Bu romantizm. Doğru kişiyle bağlantı kurmakla ilgili." Ve bazen ejderhalar. Coreene Callahan gibi bir sürü harika ejderha. "Belki de yorum yapmadan önce bir tane okumalısın."

"Eğer okumayı bilseydi," diye kıs kıs güldü arkadaşlarından biri.

Yana doğru bir bakış, konuşan adamın kostümü için daha da az çaba sarf ettiğini gösterdi. Tenini kapatmak için koyu mavi bir krem kullanmıştı. Düzensiz bir şekilde yayılmış ve nemli görünüyordu, öyle ki ona bir yüz bezi vermek istedi çünkü bu kötü makyajın içinde adamın seksi hiçbir yanı yoktu.

"Şunu oku." Sarışın elebaşı orta parmağını kaldırdı.

Beni bağışla. "Çocukluğunuz bittiyse, burada ne işiniz olduğunu sorabilir miyim? Herhangi bir kayıt rozeti göremiyorum ve ne yazık ki onlar olmadan bu etkinliğe katılmanıza izin verilmiyor."

"Bu şeyde çalışmak için işe alındık. Görünüşe göre, sorumlu kadınlar mor uzay adamları gibi giyinmemizi istemişler," dedi tiz bir ses. Üçüncü uzaylı taklitçisi görünüşü için biraz çaba sarf etmişti. Jöleyle geriye doğru taranmış saçlar, kalın göz kalemi ve gözleri kaplayan maskara. Yüzü maviden mora, yeşilden ışıltılı, parıltılı bir gökkuşağına uzanan renklerle kaplıydı.

Çok iyi yapılmış ama mor değil. Vampir dişleri de neydi öyle?

Ağır bir iç çekti. "Anlamıyorum. Daha önce burada olan diğer adama ne oldu? Hani şu bizim gibi görünen

emretti."

Sarışın adamın kaşları çatıldı. "Hangi adam? Kimden bahsediyorsun sen? Burada sadece ben ve iki arkadaşım varız. Makyaja da laf etme. Yani, kim meme uçları olmayan mor tenli bir adam ister ki?"

Gerçek dünyanın sıkıcılığından kaçıp yıldızların arasında seksi bir paralı askerle macera dolu bir hayat yaşamak isteyen türden bir okuyucu.

"Bir iş yapmak için işe alındınız ve bunun işe yaramayacağını görebiliyorum." Sevdığı kitaplara karşı kavgacı tavırları işe yaramayacaktı. Okurlar onları parçalara ayıracaktı, hem de iyi bir şekilde değil. "Bence gitmelisin."

"Bizi . Bir kontratımız var."

"Yine de paranızı alacaksınız. İyi akşamlar." Kibarlığını korudu.

O yapmadı. "Mor penis arayan bir grup ucube kadının etrafında takılmaktan daha iyi olacağına eminim."

Tamam, belki biraz yıpranmıştı ve kesinlikle hakarete ama yine de muhtemelen ona tokat atmamalıydı.

Gerçek bir erkek onun cılız tokadına gülerdi.

Ama bu kendini beğenmiş çocuk henüz hayata gülmeyi ve bir erkek gibi darbe almayı öğrenmemişti.

Yine de, küçük bir tokat, bileklerini morartacak kadar sıkı tutması için bir bahane değildi. Orada da durmadı. Onu kendine doğru sertçe çekerek -başka bir mor korsanla yaşadığı deneyimle aynı türden bir deneyim değil- hırladı. "Umarım iz bırakmamışsındır. Yarın bir fotoğraf çekimim var."

Onun da öyle yapmayacağını umuyordu. Şiddet onun yaptığı bir şey değildi ama nasıl özür dileyeceğini biliyordu. "Özür dilerim."

"Öyle misin? Belki de bana ne kadar üzgün olduğunu göstermelisin."

Onun kaba yaklaşımı karşısında ağzı açık kaldı. Ürkütücü. Onu bağlayan eli çekti. "Bırak beni."

"Neden? Bana teşekkür etmelisin. Senin gibi tombul biri en son ne zaman seksi bir erkeğe bu kadar yaklaştı?"

Bu öğleden sonra dene. Ancak cevap verecek zamanı yoktu çünkü arkasından gelen derin bir ses "Jhffdf!" dedi.

Gerçek mor uzaylı modeli geri dönmüştü. Şimdi bunu beş kez hızlıca söyleyin. "İşte buradasın. Ben de merak etmeye başlamıştım." Ona gülümsemek için omzunun üzerinden baktı.

O da karşılık vermedi ama bileğini tutan sarışın sahtekâra ters ters baktı. Bu üç adamın gizlice içeri girip geceyi mahvetmeye çalışabileceklerini düşündüklerine inanamıyordu.

"Sen de kimsin lan?" diye sordu taklitçi onu kenara itmeden önce.

Ateşli mor adam tarafından hızla yakalanmasaydı yuvarlanabilirdi. Bir kolunu beline dolayarak onu kendi tarafına çekti. "Gghshar." Derin bir kıkırdamayla söyledi.

Yüzüne baktığımda dudaklarının geniş bir gülümsemeyle gerildiğini ve sivri dişlerinin ortaya çıktığını gördüm. Neden bu kadar mutlu görünüyordu?

Vur.

Birkaç dakikadan kısa bir süre içinde ikinci kez, mor öpücüğü göt herifi yere sererken çenesi yine düştü. O kadar sert ve hızlı vurmuştu ki yumruğunun fırladığını bile görememişti. Yine de tam o pisliğin burnuna isabet etmişti. Küçük bir kız gibi çığlık attığında kahraman olmadığını kanıtlamıştı.

Kahramanların erkekçe böğürdüklerini bilecek kadar romans okumuştur.

Adamın arkadaşları kılıandı. "Hey, dostum, senin ne?"

Kurtarıcısı parmaklarıyla onları çağırdı ve mümkünse gülümsemesi genişledi. Gülünç derecede ateşli ve kitaplardan fırlamış gibi. İç çekti. Keşke o anı videoya kaydedebilseydi. Daha sonra yorganın altındayken bunu hayal edeceğinden emindi.

Adam olup mor adamın üzerine atılmak yerine, partiyi basanlar arkadaşlarını kaptıkları gibi asansörlere doğru kaçtılar. Ama kapılar açılmadan önce

Kapalı, burnu kanayan kişi tehdit etti, "Polislerle geri döneceğim, pislik herif. İkinizi de saldırıdan tutuklatacağım."

Orta parmağını ona göstermekten kendini alamadı. Uzun boylu adam kıkırdarken içinden bir gümbürtü geçti.

Başını eğerek ona bir sırtış fırlattı. "Merak etme. Eğer polisler geri gelirse, onlara bunu hak ettiğini söylerim. Beni o pisliklerin elinden kurtardığın için sen bir . Tam zamanında geldin. O adamların kim olduğunu ya da neyi başarmayı düşündüklerini bilmiyorum ama onları gönderdiğin için teşekkürler."

Brigitte balo salonundan Eve'in hâlâ konuştuğunu duyabiliyordu. "Her türlü insana ve özellikle de siz okuyuculara bu kadar harika olduğunuz için teşekkür ettiğimize göre, sanırım bu akşamın sürprizini açıklamanın zamanı geldi."

Yüksek sesli alkışlar onun sözlerini karşıladı.

"Bu yıl sizin için süper bir sürprizim var. Kim uzaylıları sever?"

"Ben!" diye bir kükreme.

"En sevdiğin renk ne?" "Mor!"

"Peki sen temiz iç çamaşırı giyiyor musun?" Eve kelimeleri boğuk bir şekilde fısıldadı. "Giyiyorum. Pastel pembe büyükanne iç çamaşırları, çok rahatlar. Ama yine de evde bir kocam var ve bu gece tüm bekar bayanlar için. Ya da yeni bir şeyler arayanlar. Maceraya hazır mısınız sevgili dostlar?"

"Macerayı boş ver, bu dünyanın dışında bir sonsuza dek mutluluğa ne dersin?" Milly bağırdı.

Çılgınlık onun sözleriyle buluştu.

Eve kıkırdadı. "dek mutlu olmak için romantizme ihtiyacımız var."

"Ve şehvet. Şehveti asla ama asla unutma," diye bağırdı Zoe York. İşte şimdi şehveti bilen bir yazar vardı. Brigitte'in birkaç tane ateşli romanı vardı.

"Ah evet, şehvet. Bu kelimeyi kullanmanız komik çünkü bu gece size bu kelimenin yaşayan, nefes alan bir versiyonunu göstereceğim. Bazılarınıza hayatınızın heyecanını . Fanteziler gerçek olacak. Ben. Vereceğim. Size. Mor."

Brigitte, dikkatle telaffuz edilen bu sözler üzerine mor yakışıklının elinden kurtuldu; bunu istediği için değil, onun işareti olduğu için yapmıştı. "Haydi, ateşli şey. Büyük girişini yapmanın ve o kadınları kaçırıp yıldızlara götüreceğine inandırmanın zamanı geldi."

Balo salonuna doğru ilerlerken, çılgılık atmadan önce sadece birkaç adım atmıştı. Sebebi neydi? Gözü pek bir korsan onu yakalayıp omzunun üzerinden aşağı atmıştı. Uzun adımlarla ve hiçbir efor belirtisi göstermeden, kasıla kasıla balo salonuna girdi ve onu itfaiyeci tarzında taşıdı.

Beklenmedik derecede sıcaktı ve konferans katılımcıları buna bayıldı. Kudurmuş gibi alkışladılar.

"Aman Tanrım, o mor!"

"Şanslı kız!"

"Beni! Beni al!"

Bu arada Brigitte yanaklarının kıpkırmızı olduğunu biliyordu; sadece yüzünün değil, kısa eteğinin açıkta bıraktığı yanaklarının da! Bir anlamda onun hatasıydı çünkü outlet alışveriş merkezindeki son moda bir mağazadan aldığı sevimli bir süper kahraman elbisesi giymişti. Yine de onu satın aldığı anda, tartaklanmayı hiç beklemiyordu. Elbisenin kısa eteği kalçalarına kadar iniyor ve siyah pamuklu iç çamaşırlarını ortaya çıkarıyordu. Tanrı'ya şükür temiz ve neredeyse yeniydi. Mantıken, örtülü kalması gerektiğini anlıyordu - sonuçta mayosu muhtemelen daha fazla açıkta bırakıyordu - ama yine de dolgun yanaklarına yayılan sahiplenici el yüzünden utançtan ölmek istedi.

Büyük bir el.

Aşağı baktı. Evet,

büyük ayaklar.

Zihni bir süre daha geri gelmeyecek şekilde dibe vurdu, özellikle de adam onu böyle çökmüş bir halde tutmaya devam ederse.

Her ne kadar utandığını iddia etse de, onun kendisini taşıması karşısında heyecanlanmasına engel olamadı. Daha önce hiçbir erkek arkadaşı onu taşımamıştı. Kesinlikle daha önce hiç biri onu herkesin içinde bu kadar yakından ellememişti.

Elbette Eve her şeyin çok komik olduğunu düşünüyordu ve elinde bir mikrofon olduğu için herkes onun şen kahkahalarını duyabiliyordu. "Sevgili asistanımla kaçırılma olayının erken başladığını görüyorum. Umarım o külotlar tazedir."

Onları taktığında öyleydi. Artık o kadar da değil. Brigitte sadece adamın kasıklarına sinen uyarılma kokusunu almadığını umabilirdi.

Eve ve onun folyo şapkasını güzelce dengeleyen manyak gülümsemesinin yanında, balo salonunun en üst ucuna vardığında, sonunda onu sallanan bacaklarının üzerine oturttu. Yine de düşmedi, adam kolunu beline dolayıp onu kendine doğru çekerken, yüzler denizine bakarken vücudunun sertliği sırtına baskı yapıyordu. Katılımcıların çektiği fotoğraflarda çok fazla pancar kırmızısı görünmemeyi umabilirdi.

"Vay, vay, vay. Görünüşe göre istila edilmişiz, okuyucular," diye duyurdu Eve boğuk bir sesle.

Alkışlar onun sözlerini karşıladı.

"Acaba bu kötü çocuk hangi kahraman, ya da paralı asker mi demeliydim? Satın alma uzmanı Tren mi?"

"Hayır!"

"Belki Makl ya da Dyre?"

Çeşitli sesler isimleri haykırdı, ancak belirgin bir erkek sesi "Benim adım Phyr" diye gürlediğinde hepsi sustu. Sonunda mor adam konuştu, zengin bir baritonla yaramaz şeyler fısıldamak için yaratılmıştı. O da İngilizce konuşuyordu. Sadece ağzından çıkmıyordu. Onu yanlış anlamayın.

Dudaklarıyla konuşuyordu ama söylediği anlamsız sözler, havada tuttuğu küçük kutudan mükemmel bir tutarlılıkla çıkıyordu.

"Merhaba Ateş!" diye bağırdı
kalabalık. Yüksek sesli karşılama
karşısında vücudu sarsıldı.

Yana doğru bir bakış Milly'nin genişçe sırtıttığını, gözlerinde yaramaz bir pırıltı olduğunu gösterdi. Milly güldü, hınzırca bir kıkırdama. "Oh, bebeğim, neye bulaştığın hakkında hiçbir fikrin yok. Bu hanımlar iyi bir ateşe bayılır. Bize biraz ısı ver."

"Bizi aydınlat."

"Sıcağa
dayanabilirim."

"Beni ateşe ver!"

Çeşitli öneriler hızlı ve bazı durumlarda kirli bir şekilde geldi. Tüm bunlar olurken Eve kıkırdadı. "Şimdi, şimdi, okuyucular. Sanırım zavallı adamı korkutuyoruz. Ne için burada olduğunu öğrenmeye ne dersiniz?"

Omuzlarını geriye çeken Ateş soğukkanlılığını yeniden kazandı. Küçük kutuyu havada tutarak, hoparlörden mükemmel bir tutarlılıkla çıkan anlamsız bir konuşma yaptı. "Dünya'nın barbarları, ben ve bazı yoldaşlarım, dünyamız için uygun dişileri talep etmeye geldik."

"Yaşasın!" diye bağırdı biri.

"Beni alın!" Kimseyi şaşırtmayan bir şekilde, Bambi arkadan bağırırken kızı Nicole "Anne! Babam ne olacak?" haykırdı.

Fire, "Sadece bekâr kadınlar " diyerek birkaç evliliği kurtardı.

Onun sözlerine yüksek sesle yuhalanarak karşılık verildi ve Brigitte kendini beğenmiş bir gülümsemeye engel olamadı. *Ben bekârim.*

"Şartlarımıza uygun olanların ayağa kalkması gerekiyor."

"Donna, ne yapıyorsun?" diye haykıran şok olmuş bir erkek sesi de dahil olmak üzere birçok sandalye sürtünmeye başladı.

"Üzgünüm, tatlım." Romantizmin kırk yaşında bitmediğine inanan ve aynı zamanda ateşli sayborglara meraklı olan yazar Donna McDonald, kocası Bruce'un omzunu sıvazladı.

"Ne demek üzgünüm tatlım? Otur yerine. Sen benimle evlisin."

"Bu gece değilim. Listeyi hatırlıyor musun? Üç numara Eve'in uzaylı dünyasından mor bir paralı askerdi."

Zavallı Bruce karısını hiç beklemediği bir listede kaybetmeden önce, Ateş onu kurtardı. "Sessizlik. İkiniz de. Kadın, sen bekâr değilsin. Oturun. Ayrıca, soyu olanlar ya da yirmi beşten az gezegen dönüşü görenler de oturmalı."

Homurdanmalar arasında, ayakta kalanların büyük bir kısmı oturmaya devam etti.

Erkeklerin oyunu sadece sonuçlarına katlanmayacakları kişilerle oynamayı seçmelerini sevimli buluyordu. Kabul edin, RTC'de yaşananlar sosyal medyada yayılacaktı. Tüm bu etkinliğin teması romantizm etrafında dönüyordu. Boşanma değil.

Bu aynı zamanda Fire'ın dikkatini çekmek için daha az rekabet anlamına geliyordu, çünkü sadece bir düzine kadın ayakta kalmıştı.

"Zor ve Zus, vakit geldi. Uygun toplayın ve gemimize nakledilmek üzere hazırlayın."

Onun emriyle, balo salonunun girişinde duran, baştan aşağı deri ve büyük siyah çizmeler giymiş, kusursuz morluktaki diğer iki adamı fark etti. Eğer yakışıklı dostuyla tanışmamış olsaydı daha fazla bakabilirdi ama Fire'ın muhteşem vücuduna yaslanmışken başka erkekleri arzulamak zordu.

İki adam yaklaştı, başlangıçta kordon gibi görünen ama aslında bir zincire bağlı kelepçeler olduğunu fark ettiği şeyleri salladı. Kadınlardan birkaçı bileklerine kelepçe takıldığını fark edince soluk soluğa kalmış ve kızarmıştı; heyecanlı mırıltılarla dolu odada metalin çıkardığı tıkırtı yüksek sesle duyuluyordu.

Metalin soğuk dokunuşu Brigitte'in aşağıya bakmasını çok geciktirdi, çünkü kendi kelepçeleri bileklerine takılmıştı.

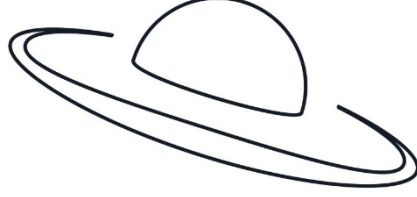
"Bunu yapman gerektiğini sanmıyorum. Gerçekten bunun bir parçası olmamalıyım." Organizatör olarak, kalbi çarpınsa bile kenara çekilmeliydi.

"Başka bir erkeğe mi bağlısın?" Kadın başını salladı. "Hayır."

"Yaşınız tutuyor mu?" "Evet, ama-"

"O zaman sen benimsin. Seni kendim için talep ediyorum."

DÖRT

KÜLOT ERİTEN BİR İFADE. Bir parçası bunu sadece fantezi akşamı olayının bir parçası olarak söylediğini fark etti. Yine de bu, kalbinin pıt pıt atmasına ve bir saniyeliğine de olsa bunu kastettiğini düşünmesine izin vermesine engel olmadı.

O anda, her zaman istediği gibi gerçek bir romantizm yaşayan cesur bir kahramanmış gibi davrandı. Fanteziye kapılıp en klişe şeyi söylediği için kendini suçladı: "Al beni, seninim."

"Sanki ortada bir soru ya da izin gibi." Tamamen şovenist. Çok seksi.

Yüzünü ileriye döndüğünde, diğer iki adamın onlara ulaştığını fark etti, her biri zincirlenmiş kadınlardan oluşan bir ip tutuyordu, birinde beş, diğerinde ise sadece altı tane vardı. Utangaç bir okuyucu kendini tekrar yere bıraktı ve arkadaşları "Yap şunu" diye fısıldarken başını çılgınca sallayarak orada oturdu. Haydi. Bayılacaksınız."

"Gerçekten de öyle." Eve göz kırptı. "Ama okurlar, onun seçimine saygı duymalıyız. Herkes büyük mor için hazır değil. Ama bu gece, bu on iki kişi gitmeyi seçti. Dünyamızı sonsuza dek geride bırakmak için!"

Alkışlar ve ayak vuruşları onun ünlemini karşıladı.

Mikrofona iki eliyle sarılan Eve gülümsedi. "Gecemizin bir sonraki bölümüne geçmeden önce, bu gece geldiğiniz için size gerçekten teşekkür etmek istiyorum. Gerçekten teşekkür . Aressotle'den gelen anneler

insan kadınları oğullarıyla eşleştirmeye yönelik çılgın planlarıyla bana ilk yaklaştıklarında, itiraf etmeliyim ki biraz kararsız kaldım. Ancak bedenimi uzaya atmak ya da beni kayıp gezegenin yasak ayındaki çukur canavarına azar azar yedirmekle tehdit etmeleri ışığı görmemi sağladı. Oğullarının ve yeğenlerinin hikâyesini bana anlattıkları için onlara minnettarım. Sizi bu harika Kulin kahramanlarıyla , galaktik sınırdaki yaşamı idare edebilecek ve hepsinden önemlisi mor bir paralı asker yakışıklısını sevebilecek tek bir noktada toplamayı başardım."

"Daha fazla mor kaçırma olacak mı Eve?"

Eve tek bir parmağıyla başındaki folyo şapkayı eğdi ve bir gözünün üzerine hoyratça yerleştirdikten sonra gülümsedi. "Kesinlikle olacak. Bu gece bu on ikisiyle başlıyoruz. Yaklaşan maceralarını kısıkanıyorum. Ve onları özleyeceğim. Öte yandan sen özlemeyeceksin. Ne yazık ki, tıpkı geçen yıl olduğu gibi, hiçbiriniz bunu hatırlamayacaksınız. Bir kez daha, RTC'den eve farklı bir partinin anılarıyla döneceksiniz. Merak etmeyin, zihin silme ve hafıza değiştirme işleminden zarar görmeyeceksiniz."

Eve neden bahsediyordu? Brigitte, Eve'in doğaçlama konuşması karşısında kaşlarını çattı. Eve'in eğlenceye eşlik edecek bir hikâye yarattığından haberi yoktu.

"Geldim! Söz verdiğim gibi ve tam zamanında."

Tüm gözler dördüncü bir adamın durduğu balo salonunun arka tarafına yöneldi. Ancak, diğerlerinin aksine o hiç de mor değildi. Aslına bakılırsa, tüylü, iki ayaklı bir köpeğe benziyordu.

"Murphy mi?" diye mırıldandı, şaşkınlığını gizleyemiyordu.

"Tek ve biricik," diye onayladı ve başını eğerek selam verdi. "Beni tanımayanlar için söyleyeyim, ben Murphy'yim, en inanılmaz kanuna sahip olan. Kız kardeşim Karma'yı da tanıyor olabilirsiniz. Ne yazık ki o katılamadı. Görünüşe göre Ortadoğu'daki bazı isyancıların onunla görüşmesi gerekiyormuş. Ama eminim haberlerde her şeyi duyacaksınız."

Eve parmağını sallayarak, "Politika yapma Murphy," dedi. "Bir iş yapmak için buradasın."

"İş." Tüylü ağzı sarktı. "Ne kadar iç karartıcı. Ben bir tanrıyım. Eğleniyor olmalıydım."

"Yaramazlık yapmaya ne dersiniz?"

Duruşu düzeldi. "Bunu yapmakta iyiyimdir." Elini uzattı

-Daha doğrusu pençe. Hiç yoktan bir asa ortaya çıktı ve odada birkaç soluk sesinden fazlası duyuldu.

Asanın parıldayan abanoz uzunluğunun üzerinde parlayan kırmızı, yönlü bir kristal duruyordu. Murphy gibi davranan köpek kostümlü adam asayı kaldırdı ve sertçe yere vurdu. Halının üzerine vurmasına rağmen tüm oda titreşti. Kristalden kırmızı bir dalga çıkarken dudakları şaşkınlıkla "oh" der gibi aralandı. Dalgalandan kırmızı çizgi genişleyen bir dalgalandanmayla tüm odayı kapladı. Katılımcılara dokundu. Anında donup kaldılar, ağızları açıldı, sesleri kesildi, elleri havada kaldı.

Odadaki kalabalık felç oldu. Brigitte nefesini tuttu ve kaçmak için döndü ama Ateş onu kendisine kenetledi. Kırmızı dalga onun içinde titreşti, karıncalanma, acı vermeyen sıcak bir dokunuş.

Ayrıca hâlâ hareket edebiliyordu. "O da neydi?"

Cevap veren Eve oldu. "Sylica gezegenindeki tekno ineklerin buna verdikleri karmaşık bir isim var. Ben ona hafıza bozucu diyorum. Onun etkisi altındayken, orada bulunanların anılarını yeniden şekillendirebiliriz ve şekillendireceğiz."

"Neden ben de diğerleri gibi donup kalmadım?" diye sordu.

"Kelepçelerdeki ve şapkadaki metal teknolojiyi bozuyor." Eve şapkanın kenarına dokundu. "Bunları takarak anılarımızı kaybetmediğimizden emin oluyoruz."

"Sen ciddisin."

"Kesinlikle. Bu arada mor yakışıklılığınız için tebrikler."

Brigitte'in bir kısmı hâlâ bunun ayrıntılı bir şaka olduğunu düşünüyordu ama zincirleri tutan adamlar dönüp kadınları arkalarından sürükleyerek balo salonundan çıktılar. Birkaçı protesto ederek topuklarını sıktı.

"Bu artık komik değil."

"Hey, bir saniye bekle. Bunu yapmak istediğimden emin değilim."

İtiraz dikkate alınmadı ve ipin çekilmesiyle kelepçelenen herkes tökezleyerek ileri atıldı.

"Eve, bu kaçırılma çok sevdiğini biliyorum ama bence bu iş yeterince uzadı."

Robyn ayağı kalktı, sallanan göz sapları dikkatini dağıtıyordu. "Belki de bunu yeniden düşünmeliyiz. Yani, bedeli gerçekten buna değer mi?"

"Venüs'te tatil gezisi," dedi Eve. "Her şey dahil, seksi kocanı ve çocuklarını da getirebilirsin."

"Üzgünüm hanımlar. İyi yolculuklar." Robyn oturdu ama Cynthia ayağı kalktı. "Çocukları gördükten sonra kalmak isteyip istemediğimi bilmiyorum. Neden?"

gidemez

miyim?"

Zap!

Milly dumanı tüten silahın ucuna üfledi ve Cynthia'nın tacındaki boynuzu kesen bir lazer patlaması çıkardı. "Başka sorunu olan var mı?"

Folyo giyen yazarlardan hiçbirisi daha fazla itiraz etmedi. "Bu çılgınlık," dedi Brigitte.

Eve omuz silkti. "Bunun için bana daha sonra teşekkür edeceksin. İyi yolculuklar. Mümkünse Obsidian Market'i ziyaret ettiğinizden emin olun. Lezzet seçkileri bu dünyanın dışında."

Mor korsan arkadaşlarını takip ederken, tek tutsağını çekiştirdi. Kadın bacaklarını destekledi ve çekiştirdi. Adam geri çekilmek yerine ona doğru eğildi ve kız niyetini anlayamadan onu tekrar omzunun üzerinden fırlattı. Eli sıkıca kışını kavradı.

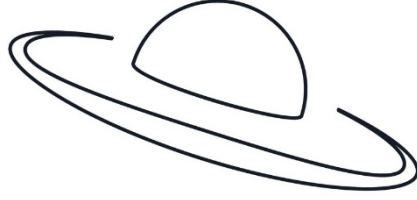
Adam yürüdü ve aptal olduğu için, "*Ne kadar ateşli!*" diye düşünmekten kendini alamadı.

O çıkarken, Brigitte Eve'in şarkı söyler gibi konuşmaya başladığını duydu. "Bunların hiçbirisi gerçek değil. Bu ayrıntılı bir aldatmacaydı. Mor adamlar gerçek değil."

Evet, değillerdi. Aynen . Bu ne kadar gerçekçi görünürse görünsün, kitaplardaki karakterler canlanmıyordu. Murphy bir köpek değildi. Milly lazerle ateş etmemişti.

Vestiyerde de parlak portallar yoktu.

BEŞ

"BIRAK BENİ. O her neyse beni oraya sürüklemeye cüret etme."

Dişi, kaçırılmasından şikâyet etmeye cüret etti. Tuhaftı çünkü ağzından saçma sapan sözler dökülürken, havayı koklayan feromonları başka bir hikâye anlatıyordu.

Tıpkı yoldaşlarının, tutsaklarının geçitten uzaklaşmaya yönelik bazı zayıf girişimlerini görmezden geldiği gibi, onun itirazını da görmezden geldi.

Nafile hareketler. Phyr bu barbar gezegene kendi gezegeninde çiftleşecek dişileri ve kredileri toplamak için gelmişti. Çok ama çok fazla kredi, en yeni warp sürücüsü teknolojisini satın almaya yetecek kadar. Şu anda gemisi daha eski bir versiyonla çalışıyordu ve bu da iş seçimine zarar veriyordu. Hemen hemen her galakside aranan bir satın alma uzmanı olarak, hızlı hareket etme yeteneği çok önemliydi. Bu ve cihaz onu tanıdığı diğer paralı askerlerin gıpta ettiği biri haline getirecekti.

"Kaçırılmak istemiyorum."

Onun cevabı? Hiç cevap vermedi. Kaçınılmaz olanı neden tartışalım ki? Onunla birlikte açık artırmaya çıkacaktı.

Başlangıçta, barbar bir Dünyalı ile iş yapmaktan çekinmişti, ancak annesinin evinin avlusundaki kundaklarda geçirdiği günler -saygılı bir evlat olarak onun için satın aldığı ev- ona şunu anlamasını sağlamıştı

Çok sayıda feryat eden kadınla uğraşmaktan rahatsızdı, gezegeni için görevini yapması gerekiyordu. Ve annesinin öğle güneşinde pişerken hatırlattığı gibi, bu eylemi sadece hesabına değil, adına da bir sürü kredi getirecekti.

"Gezegenin iyiliği için bir şey yapmamı mı istiyorsun?" Yüzündeki hoşnutsuzluk ifadesine engel olamadı.

"Alacağınız övgüleri hayal edin."

"Yoldaşlarımın alaylarını hayal edebiliyorum."

"Bunun sadece iyileri içeren bir görev olduğunu düşünüyor gibisiniz. Yasak Barbar gezegeni Dünya'ya gidiyorsunuz. Kaçırılacaksınız-"

"Kaçırmak mı?" Kaşları çatıldı. "Kendi istekleriyle gelmiyorlar mı?" "Tabii ki hayır. Esir olacaklar. İsteksiz yolcular." "Ağlayan ve sızlanan dişiler."

"Evlilik piyasasında yüksek fiyatlara alıcı bulacak dişiler. Aressotle'da ciddi bir dişi kıtlığı var. Üreme ve daha fazla savaşçı üretme yeteneğine sahip dişiler için karanlık bir pazar var."

"Yine de konuşamayan satın almaları tercih ederim," diye hatırlattı.

"Yolculuk sırasında temel ihtiyaçlarınızı karşılayabilecek mallar ne olacak?"

Annesi Phyr'in galaksi galaksi dolaşarak hovardalık yapmasından gurur duyuyordu. Onaylamadığı tek şey, bir dişiyle yuva kurmaya ve ona yozlaştırabileceği döller vermeye ilgi duymamasıydı.

"Torunları hak ediyorum."

"Bana sahip olmak yetmiyor mu?"

Soğuk bir bakış onu inceledi. "Hayır."

Annesinin çiftleşmesi konusundaki ısrarı aklını çelmemişti. Dişiler onun cinsel ihtiyaçlarını gidermek için vardı. Bundan daha fazlası hadım ediciydi. Sadece bu felsefeden Makl'a bahsetmiyordu.

Çiftleşmesi hakkında yorum yapmaya cesaret eden insanlar yüzünden o kadar çok düello yaptı ki, anneler artık aptal oğullarını görmezden gelmesi için ona para ödüyor.

Ama elde ettiğim kadınlardan hiçbirisiyle evlenmek zorunda değilim.

Yine de, evrenin nasıl işlediğine dair hiçbir fikri olmayan bir kadın yükünü, üstelik barbar olanları almak? Annesinin sahip olduğu tüm becerileri kullanması gerekti ve bu beklendiği için, sonunda kabul etmeden önce söylenip durdu ve küfretti. Annesine saygı duyduğunu ve onu çok önemseydiğini de söylemişti. Annesinin yüzündeki iğrenmiş ifadeyi düşünmek onu güldürüyordu. Bu hakaretine karşılık, ağzına bir kalıp temizleyici tıkarak onu ödüllendirdi.

Ama Phyr sabunun tadını iyi bilirdi. Büyürken bunu yeterince sık hak etmişti. Annesi onu doğru yetiştirmiş, bir evi yönetmenin bir erkeğin görevi olduğunu anlayacak şekilde büyüttü. Bir annenin görevi de güçlü bir evlat yetiştirmektir. Sık sık çatıştıkları gerçeği, bunu doğru ve kendi başına yapmış olmanın gururuyla dişlerini sıktağı anlamına geliyordu. Zavallı babasına gelince, Phyr daha yürümeyi ve aynı anda kılıç tutmayı öğrenirken bir baskında yenik düşmüştü.

Utanç verici. Phyr atalarını asla utandırmaz ve genç yaşta ölümle tanışmazdı. Sadece en fakir savaşçılar yara izleri olan gaziler olarak yaşamazdı.

Gemisine girerken omzunun üstündeki kadın, "Vay anasını, bir uzay gemisindeyiz," diye mırıldanarak ulaşım portalının yanındaki konsolu tokatladı. Uzayda bir yırtık açarak gemisinden gezegen tarafındaki bir dizi koordinata giden makine güç kaynağını emiyordu. Ama o uzay-zaman yırtığı seçeneğini moleküler bozucu teknolojisine tercih ediyordu. Bazen moleküllerin doğru bir şekilde yeniden birleşmediği birkaç aksilik görmüştü.

Zavallı Huikl. Hiç kimse ikinci gözünün nereye gittiğini ya da iğnenin nereden geldiğini bulamadı.

Dişiyi yere bırakan Phyr onun itirazlarını görmezden gelmeye devam etti. Ve evet, onları anlayabiliyordu. İmplant edilmiş aktarıcısı evrendeki bilinen tüm dilleri anlamasına izin veriyordu ama

konuşamazdı. Dişiyi kendi iletişim çipini enjekte edene kadar, onunla konuşmaya çalışmak zaman kaybı olacaktı.

Yine de onun sesini kesmenin hoş bir yolunu biliyordu. Bir kolunu kızın beline dolayarak onu kendine çekti ve ağzını kızın ağzına yapıştırdı.

Dudakların birbirine bastırılması ne kadar tuhaf bir duyguydu ve Dünya'ya gelmeden önce hiç denemediği bir şeydi. Yine de, kendisine tahsis edilen odadaki video ekranını izleyerek biraz zaman geçirdiğinde, Dünya kadınlarını gıdıklamak için dudakların ve dilin kullanıldığını fark etmişti.

Yeni şeyler denemekten korkmayan bir erkek olarak, yeni öğrendiği bilgileri yolculuk için yanına aldığı kadın üzerinde test etti.

Ağzını onunkinin üzerine kaydırды, dudaklarının yumuşaklığının tadını çıkardı.

Kalp atış hızındaki değişimi duyarak alt kısmını emdi.

Şimdiden sanatında ustalaşmıştı-

"Frukx!" Kendisini ısırarak dişiden uzaklaşırken küfür etmekten başka bir şey yapamadı. Adam kadının küstahlığı karşısında kaşlarını çattı ama kadın kollarını göğsünün üzerinde kavuşturup ona dik dik bakarken hiç de yılmamış görünüyordu.

"Öpüşmek yok, benim mor korsanım. Sana çok kızgınım."

Ve umursaması mı gerekiyordu? Homurdandı. Eğer bu dişi onun kucaklamasından zevk almaktan kendini mahrum etmek istiyorsa, bu onun seçimiydi.

Ama benim zevkim ne olacak? Eğer uygun olduğunu kanıtlayamazsa, aralarından seçim yapabileceğim başka kadınlar da vardı.

Çeşitli boy ve renklerde olan avlarına bir göz attı. İyi bir çeyiz fiyatı getirebilirlerdi. Her birinin kendine has çekici noktaları vardı, örneğin çok uzun sarı saçlı ve bembeyaz tenli olan. Bir diğerrinin kocaman yastık gibi göğüsleri vardı. Koyu tenli olanın kalçaları, rahatlamaya ihtiyacı olan bir savaşçıyı çok hoş karşılardı.

Garip bir şekilde, tüm olumlu özelliklerini listelediğinde, hiçbirinin onu bulduğu gibi çekmediğini fark etti.

"Dişileri yörüngelerinden ayrılmadan önce mi yoksa ayrıldıktan sonra mı dekontamine edelim?" Zor sordu.

"Daha önce. Barbar mikroplarının gemiye sızmasına ve muhtemelen daha hassas bazı eşyalarımıza zarar vermesine izin vermemize gerek yok."

Satın alma uzmanları olarak, Obsidian pazarının ve kendi dünyalarının ilgisini çeken nesneleri sürekli olarak -bazen isteyerek değil- ithal ettiler.

Dişisini nakliye bölümünden çıkışa doğru çekti. İlk başta şüphelendiğinden daha inatçı bir yapıya sahip olan dişi, topuklarını sıkmaya çalıştı ve onu kendine doğru çekti.

Yank. İsteksizce de olsa onun üstün gücünü fark ederek peşinden tökezledi. Onun büyüklüğüne duyduğu hayranlık, baktıkça sırtının derisini ısıtıyordu.

Alçakgönüllülük başarısız olanlara aittir. Phyr her zaman kazanırdı.

Arındırma odası bir seferde sadece dört kişilik grupları alabiliyordu. Sabrı kalmamıştı ve işleri daha hızlı halletmek için kargosunu ya da yoldaşlarını öldürmeye henüz meyilli değildi, hâlâ itiraz eden kadını omzuna aldı, bu çok daha verimli bir seyahat yöntemi idi ve onu kamarasına taşıdı. Kendi banyo ünitesinde dahili bir arındırma özelliği vardı ama önce depoya gidip mühürlü bir çeviri ünitesi aldı.

Ancak gemideki en büyük kamarasına ulaştığında, elbette onu tekrar ayağa kaldırdı. Çip implantının bulunduğu paketi yırtarak açtı ve kadının gitmeye çalıştığını fark etti.

Kapalı kapıyı tokatladı. "Çıkarın beni."

Nereye gitmek için? Çok daha gelişmiş konuşma yöntemini anlamasını sağlar ona soracaktı.

Kadının vücudunu kendi vücuduna yaslamaktan hoşlandığı için, onu kapıya yasladı, hızlı hızlı soluduğu nefesini duyuyor, korkusunu hissediyor ama heyecanını da tadıyordu.

Alt bedeniyle onu esir aldı. Yüzü kapıya dönüktü, bu da kalçalarının adama yaslanması anlamına geliyordu. Bir eliyle kapıyı tutuyordu.

implantı, diğerini ise ensesindeki saçları taramak için kullanıyordu. Bazı galaktik yolcuların hâlâ modası geçmiş kulaklıkları tercih ettiğini, vücutlarına nanoteknolojik bir modifikasyon enjekte edilmesini istemediklerini biliyordu. Nanoların kendilerini ele geçirip kontrol etmesinden .

Yine, endişe zayıflar içindi. Ve daha az kararlı olanlar için kontrolü kaybetme korkusu.

Elektronik şırınganın başını kadının tenine bastırdı. Kız kıpırdandı ve vücudunu ona karşı çılgınca savurdu. Bu bir erkeği de biraz vahşileştirirdi, bu yüzden açık ağzını ensesine bastırdı ve hafifçe ısırды, deriyi kıracak kadar değil - asla öyle değil. Ama yeterince baskı uygulayınca sakinleşti.

Phsst. Cihaz implantı enjekte etti. Çığlık attı, "Piç! Az önce bana ne yaptın?"

"Barbar kulakların evrim geçirmiş konuşmaları anlayabilsin diye yaptım," diye iddia etti ondan uzaklaşıp kullanılmış üniteyi atarken.

"Seni anlayabiliyorum." Sözlerindeki şok çınlıyordu.

"Bunu az önce açıklamadım mı? Bana basit fikirli bir kadın seçtiğimi söyleme? Yine de, hevesli bir cinsel partner olduğunuz sürece ne kadar zeki olduğunuzun bir önemi yok sanırım."

"Pardon? Koital partner de ne demek?"

Ona döndü ve gülümsedi, Bergun galaksisinde naiplerini öldürdükten sonra onunla yüzleşmeyi düşünenlerin kaçmasına neden olan bir gülümsemeydi bu. Annesinin çocukken ona zorla aldırдыğı düzgün ifade ve gözdağı verme dersleri işe yaramıştı. Ona teşekkür edeceğinden değil. Bu onun işiydi. Ve daha fazla sabun yemek istemiyordu.

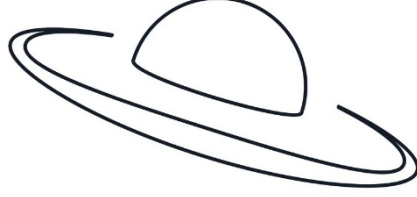
"Kendi dünyama olan yolculuğumuzda beni cinsel olarak tatmin edeceksin. Seni seçtiğim için bana daha sonra sözlü olarak teşekkür edebilirsin."

Gözleri büyüdü.

Onun minnettarlığını bekledi. Hatta belki de sahip olduğı oral becerilerin bir örneğini. Baştan çıkarıcı bir söz.

Onun yerine güldü.

ALTI

Kız kıkırdayınca adamın mor yüzündeki ifade? Paha biçilemez.

Lanet külotunun durumu mu? Bunu tartışmayalım.

"Espriyi anlayamadım, kadın."

"Bu çok komik çünkü böyle bir şey olmayacak. Yani, cidden, Eve'in kitaplarından birinde olduğu gibi ateşli ve gerçekten uzaylı olabilirsin, ama bu sana seninle seks yapacağımı söyleme hakkını vermez." Gerçekten ama gerçekten istese bile.

Ve o da , pislik. "Beni
arzuluyorsun."

"Yapma."

"Yalan söylemeyi kes, dişi. Kokusunu ."

"O zaman duş alacağım."

"Mükemmel bir plan. Lütfen soyunun ve giysilerinizi yakma kanalına yerleştirin." Duvardaki bir noktayı işaret , eli yanından geçerken karanlık bir açıklığa dönüştü.

Havalı bir numaraydı ama başını sallamasının nedeni bu değildi. "Hayır, soyunup kıyafetlerimi atmayacağım. Çünkü beni Dünya'ya geri götüreceksin."

"Gezeninize geri dönmeyeceksiniz. Seni ben seçtim."

Sıcak sözler, ama onun tavrı? "Beni mi seçtin? Her şey iyi güzel de, bir de sormayı denemeliydin."

"Bir Kulin savaşı asla istemez. O alır." Göğsünü şişirdi.

Kahretsin, neden böyle etkileyici bir göğsü olmak zorundaydı ki? *Ona bakma. Bakışlarını gözlerinde tut.* Parlayan, süper seksi gözlerine. "Beni eve götüreceksin. Senin uzay fahişen olmak için kaydolmadım."

"Sanki başka seçeneğin varmış gibi konuşuyorsun." Sırıttı. "Yok. Kaçırdığımız dişilerin hiçbirinin yok. O yüzden soyun. Ya da soyunma. Şu anda sahip olduğun tek seçenek bu. Ama eğer itaat etmezsen, kıyafetlerini çıkaracağımı unutma."

Adamın söylediklerinde ciddi bildiği halde kollarını göğsünde kavuşturdu. Eve'in uzaylı kaçırma kitaplarını okumuştı. Onların kendini beğenmiş, kibirli, seksi, korkunç mor yakışıklılar ve harika aşıklar olduğunu biliyordu.

Ateş et.

Neden o kısmı hatırlamak zorundaydı ki? Yanaklarının kızardığını fark etti ve bir adım daha yaklaştı. Bir kız olarak, çok kızca bir şey yaptı. Bir çılglık attı ve gördüğü tek açıklığa doğru koştu... tam bir çıkmaz sokağa.

"İtaat edeceğimi biliyordum," dedi arkasından. "Artık banyo odasındasın, arındırma işlemine başlayabilmem için giysilerini çıkar."

"Bende mikrop yok."

Aldığı tek uyarı adamın nefesini üflemesiydi. Saldırdı ve elbisesinin kumaşını yakaladı. *Yırtıldı.* Bir anda, külotu ve sütyeniyle ayakta dururken ona sadece bakabildi.

"Elbisemi mahvettin."

"Buldum. Sana başka bir tane bulacağım. Belki. Eğer itaat edersen." Bu sözleri onun gözlerine bakmadan söylemişti, muhtemelen sütyeninin kaplarından taşan göğüslerine baktığı için. Histerik bir an için, uzaydaki yerçekimi eksikliğinin sütyen ihtiyacını ortadan kaldırıp kaldırmayacağını merak etti.

"İtaat etmek mi? Biliyor musun, bu tür bir tutum kitapta seksi olabilir, ama bunu ilk elden deneyimlediğimi söylemeliyim. O kadar da değil." Kollarını göğsünün üzerinde kavuştururken kaşlarını çatı.

"Bir Kulin eşinden itaat beklenir." "Ben senin eşin değilim."

"Hayır, değilsin. Çiftleşmedim ve öyle kalacağım."

"Ama beni istediğini söylediğini sanıyordum..." Seks kelimesini söyleyemedi ama yanakları kızararak karşılık verdi.

Dudaklarının köşesi kıvrıldı. "Kendi dünyama yapacağımız yolculuk sırasında seni birçok kez götürmek niyetindeyim. Ama bana zevk vermen için eşim olmana gerek yok."

Onu seks için yeterince iyi bulup da karısını bulamadığı için hayal kırıklığı hissetmiyordu elbette. "Seks yapabilmek için her zaman kadın kaçırmak zorunda mısınız?"

"Biraz ne alayım? Açık konuş, kadın."

"Benim adım Brigitte. Ben de bir kadını kendi isteğiyle yatağa atamadığınızı ve adam kaçırmaya başvurmak zorunda kaldığınızı ima ediyordum."

Gülümsemesi genişledi ve aman Tanrım, bir gamze mi gördü? Katil gamzeli ve yaramaz gözlü seksi uzaylı korsanlara karşı galaktik bir yasa yok muydu? "İstekli olduğunuzu kanıtlamamı ister misiniz?"

Yapabileceğinden oldukça emin olduğu için, onu görmezden geldi ve arkasını ona verdi, bu da onu bir banyonun uzaylı versiyonu olabileceğini düşündüğü şeye bakarken bıraktı. Düz gri, kesintisiz duvarlar. Bir tarafa gömülü bir ayna vardı ama lavabo ya da makyaj masasından eser yoktu. Ortasında bir delik olan güdük görünümlü taburenin muhtemelen tuvalet olduğunu anladığında kıkırdayabilirdi.

Uzaylılar kaka ya da çiş yapar mıydı? Pek seksi bir düşünce sayılmazdı ve Eve'in uzaylı kitaplarında işlediği bir konu da değildi.

"Bu nedir?" diye sordu, çörek delikli kütüğü göstererek.

"Bedensel atıkları boşalttığımız yer."

"Peki sonra ellerinizi yıkayacağınız lavabo nerede?"

"Temizlenmesi gerekecek kadar sık elinize işiyor musunuz?"

"Hayır!" Hiddetle söyledi. "Ancak, bir kişi ellerini sildikten sonra her ihtimale karşı mutlaka yıkamalıdır."

"Silme mi?" Kaşları çatıldı. "Bu ne barbarca bir ritüel? Benim gemimde en son atık tahliye teknolojisiyle donatılmış durumdayız. Silme diye bir şey söz konusu değil." Dudağını büktü. "Ünite hiç dokunmaya gerek kalmadan çıkarıyor."

"Yani bide gibi bir şey mi?" Tuvalete baktı. "Suyu fişkırtan başlık nerede?"

"Su mu? Kadın, bilmece gibi konuşuyorsun. Arınma odasında su kullanmıyoruz. Teknoloji gelmeden önceki karanlık zamanlarda sıkışıp kalmış değiliz."

"Hayır, ama biz sözde barbarların onlarca yıl önce aştığı kadın düşmanı bir zihniyete saplanıp kalmışsınız."

"Dişilerin yeri bellidir. Genellikle çıplak ve benim yatağında." "Annen bu tavrından çok utanıyor olmalı."

"Annem bu tavrı bana zorla aşıladı. Bu kadar konuşma yeter. Bunu emirlerimden kaçmak için bilerek yapıyorsun. Temizleme ünitesine gir ki Dünyalı lekeni çıkarabilelim."

"Kibrinden kurtulmanı sağlayacak bir şey var mı?" diye mırıldandı nefesinin altında.

Yine de yakaladı ve güldü. "Hayır."

Çoğunlukla çıplak olduğu ve onun mikrop taşıdığına inandığı düşünülürse, belki de arındırmaya izin vermeliydi. Okuduğu kitaplardan bunun aslında oldukça standart olduğunu biliyordu. Onun duş versiyonu olduğunu düşündüğü kabine adımını attı. Etrafına göz gezdirdi ve gider, duş başlığı ve düğmeler gibi birkaç şeyin eksik olduğunu fark etti. "Nasıl açacağım?"

"Bütün giysilerinizi çıkarmadınız."

Dönüp adama baktı ve adamın duvara yaslandığını, gözlerinin onu izlerken parladığını fark etti. "Bu kadar otoriter olmayı bırak ve iç çamaşırlarımın bende kalmasına izin ver. Lütfen." Çünkü adam onun kıvrımlı vücudunu beğenmiş gibi görünse de o gerçekten de her yerini açmaktan rahatsızdı.

Burun delikleri kadının yalvarışı karşısında alevlendi. "Peki kabul edersem bana ne vereceksin?"

Ödeme mi istedi? Tabii ki istedi. O bir korsandı. Yine de takas edecek değerli neyi vardı? "Bir öpücüğe ne dersin?"

Çıkardığı ses, bir parça neşeyle birlikte küçümseme sınırındaydı. "Bunlardan birini istediğim zaman alabilirim."

"Al, evet, ama ya sana bir tane verirsem?" "Öpücüğünün o kadar değerli olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Neden öğrenmiyorsun?" Ona çapkın bir gülümseme vermek için elinden geleni yaptı.

İşe yaramış olmalıydı çünkü uzun gövdesi onunkinin üzerinde yükselerek yaklaştı. "Bakalım neyle pazarlık yapacaksın."

Onun sözleri gergin bir telaşa yol açtı. Dudaklarını yaladı ve nasıl devam edeceğini düşündü. Adam onu öptüğünde kendini kucaklaşmanın içinde kolayca kaybetmiş, anı onun yönetmesine izin vermekten memnun olmuştu. Şimdi ondan gözlerini kamaştırmasını bekliyordu.

Gulp.

Bunu yapabilirim.

Ellerini adamın üst bedeninin sıcak tenine koydu. Giydiği açık tişört avuçlarının altında ipeksi bir pürüzsüzlük hissediyordu. Kendisini baştan çıkaran bu tene ellerini sürmeye cesaret edebilmeyi diledi ama henüz o yüzüzlük seviyesine ulaşmamıştı. Parmak uçlarında yükseldiğinde adamın çok uzun boylu olduğunu fark etti.

"Eğilebilir misin?"

"Size yardım etmemi mi istiyorsunuz?" Kaşlarını kaldırdı ama ağzını yaklaştıracak kadar eğilerek sözümü dinledi.

Aman Tanrım.

Dudaklarını onunkilere bastırđı. Cızırtı. Bu temas, içinden elektriksel bir farkındalık akımı geçirmekte asla başarısız olmamış gibiydi.

"Bu kadar mı?" diye mırıldandı dudaklarına karşı, kız kıpırdamayınca.

Ona bir öpücük vermekle akıl sağlığının yerinde olup olmadığını gerçekten merak etmek zorundaydı. Onu ne ele geçirmişti?

Şehvet.

Şehvet onu konuşturdu. Şehvet kollarını ona dolamasını, ağzını açmasını ve alt dudağını kendi dudağının arasına almasını sağladı. Saf, erimiş şehvet onu, bu adama duyduğu tüm çılgın cazibeyi yakıcı bir öpücüğe döken yüzşüz bir şıfıntıya .

Onun etini emdi. Dilinin onunkinin üzerinde dans etmesine izin verdi. Hatta cesurca dişlerinin sivri uçlarını test etti. Vücudu onunkine yaklaştı ve elleri, o yaramaz elleri, güvenli kumaştan altında saklanan tene kaydı. Avuçlarını onun pürüşüz tenine sürttü, sert çıkıntılarını keşfetti, tırnaklarını teninde gezdirdi.

Adamın elleri onu belinden kavrayıp havaya kaldırmadan önce ağzından alçak bir hırıltı yükseldi. Onu duvara yasladı, sert onunkinin arasına girip göbeğine bastırđı. Elleri omuzlarının genişliğini okşamak için yukarı kaydı ve öpüşmeleri vahşileşirken, sıcak nefesleri tek bir buharlı nefeste birleşirken oradaki kaslara daldı.

Onu daha yukarı kaldırdı, bacaklarını ayırmaya zorladı, kasıklarını ona doğru sürttü, sert aleti belki pantolonuyla gizlenmişti ama çok açıktı.

Adam ona sürtünürken kadının içinden bir ürperti geçti. Dilini emerken kalçaları ritmik bir çılgınlıkla dönüyordu. Tekrar tekrar itti, ovuşturdu ve utanç verici ama büyük bir zevkle, küçük bir dalgalanmanın cinsiyetini sıkmasına engel olamadı. Sonra bir tane daha ve bir tane daha, küçük bir doruk noktası zevk açlığı çeken vücudunu süpürdü.

Kanalı kasılırken haykırdı. Tırnaklarını iz bırakacak kadar sert bir şekilde batırđı ve adam tenine karşı gürledi, dudakları boynuna gömüldü, kadın yükselişinden inerken hareketleri yavaşladı.

Onu yere yatırdı ve titreyen bacakları nasıl ayakta duracağını hatırlamaya çalışırken onu tuttu.

Adam eğilip sütyenini ve külotunu iki sıkı tutuşla yırttığında onu durdurmak için hiçbir şey yapamadı.

Ona ağzı açık bakarken, tükürdü. "Ne be? Seni öpersem onları alsöylemiştin."

"Hayır, yapabileceğini varsaydın. Teknik olarak asla kabul etmedim. Kabul etmiş olsaydım bile bana borçluydun."

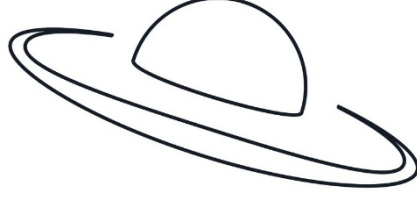
"Sana ne için borçluyum?"

"Bunun için." Kadının nemli olduğu belli olan külotunu yüzüne doğru tutarak gözlerini kapadı ve büyük bir koku aldı. Tekrar açtığında gözleri parlıyordu ve sırıttı.

"Ben istemedim-" Akıllara durgunluk veren bir orgazm için mi?

Bunu söyleyemeyebilirdi ama "Bir şey değil" demekte bir sakınca görmedi.

YEDİ

Öfke ıgılığı dudaklarına bir kıkırdama getirdi. Dişisi ne kadar eğlenceli olduğunu kanıtlıyordu. Evet, biraz fazla itiraz ediyor olabilirdi ama bunun sadece bir paravan olduğunu anlamaya başlamıştı. Onun tutkusu ne zaman susması gerektiğini biliyordu.

Çıktıktan sonra, arındırma ünitesini çalıştırmadan önce banyo odasının kapısını kilitledi. Ya da en azından öyle yapmak istedi. Kadın itaat etmeyi reddetti ve kapıyı yumruklayarak dışarı çıkmasına izin vermesini istedi.

Yüksek sesle konuştu. "Diş. Ahıra gir ki taşıdığın lekeleri temizlemek için işleme başlayabileyim."

"Leke mi? Seni lekeleyeceğim, seni mor, kendini beğenmiş kuş beyinli."

"Eğer bunu bir hakaret olarak söylediyse, daha iyisini yapmak için çaba göstermen gerekecek." "Senden nefret ediyorum!"

"Benim için sorun değil." Nefret. Şehvet. Ondan çok fazla hoşlanmasını ve onu en büyük çeyizi olan anneye açık artırmayla satmaya gittiğinde bir kargaşaya neden olmasını tercih ederim.

Ya da onu tutabilirim. Ne de olsa sürekli bir metresi yoktu.

Ama elinde tutmak, kar hanesinden kesinti yapmak demektir. Bu, kızın getireceği çeyizden pay bekleyen yoldaşlarına cebinden ödeme yapmak anlamına geliyordu.

Korsanlığın ilk kuralı önce kâr, sonra zevktir. Yüklerini tüketenler, kariyerlerini sürdürmek için gereken krediyi asla kazanamadılar.

Yine de, on iki kadından biri, çok fazla değil miydi?

"Duş şeyindeyim, pislik. Fikrimi değiştirmeden önce şu aptal arındırma işlemine başla."

Ona inanmadı, bu yüzden kapının kilidini açtı ve içeri bakabilecek kadar hafifçe araladı. şaşkınlık içinde, birimde çıplak, kollarını kavuşturmuş, alt dudağı çıkık bir kadın gördü.

Titredi. Soğuk mu?

O korkmuş. Yine de başka türlü davranmaya devam etti.

Adam kapıyı tamamen açtı ve kadın şaşkın bakışlarını ona çevirdi. "Ne yapıyorsun? şimdiden bitti mi?"

Giysilerini çıkaran eller hiç duraksamadı. Gümleğini, pantolonunu, botlarını, her şeyini çıkardı, ta ki hiçbir engelleyici giysisi kalmayana kadar. Sonra, ancak o zaman, kadın gözlerini hafifçe kaçıırarak ona bakarken cevap verdi. "Sana dokundum. Bu nedenle, arındırma işlemi seninle paylaşmam gerektiği aklıma geldi." Onunla birlikte köşeye çekildi ve vücuduyla onu sıkıştırdı.

Ondan bir ses kaçtı. "Eep."

Tercümanı bir anlam verememişti ama kadının kendini arka duvara iyice yasladığını, nefesinin kısa kesildiğini ve ayak parmaklarına baktığını tahmin edebiliyordu. Kırmızı boyalı ayak parmaklarına.

Daha sonra bunları kulağıma takmaktan keyif alacağım.

Ama önce bir temizlik. Dokunduğunda duvarda bir kontrol paneli belirdi. Birkaç dokunuş ve ünite sırasına girdi. Bir güç alanı parıldıadı ve onları küçük alanda tuttu, kollarıyla vücudunu destekleyip yakınına eğildiğinde daha da küçüldü.

"Bu işin daha iyi yürümesi için beni biraz yalnız bırakman gerekmez mi?" "Hayır."

"Acıyacak mı?"

"Asla." Öne doğru eğilip ağzını kulağına değdirirken bu kelimeyi kulağına fısıldadı. Saçları ipeksi bir perde oluşturuyordu ama caydırıcı değildi.

Temizleme protokolünün ilk dalgaları başladı, ışınlar vücudunun enine ve boyuna ilerlerken tanıdık bir titreme hissi. Ama nefesi kesildi.

"Bu komik hissettiriyor. Biraz da gıdıklıyor." Kıkırdadı.

Ona yakinken gülmek mi? Bir savaşçının onuruna indirilmiş bir darbeden bahsediyoruz. Hırladı ve kızın kulak memesini yakalayıp sertçe ısırıldı.

Nefes aldı, titredi ama yine de hareket etmedi.

Lobu emdi, dudaklarıyla çekerek yumuşak etle alay etti. Kendi türü için erojen bir bölgeydi ve görünüşe göre onunki de.

İkinci arındırma dalgası başladığında titredi. "Bu soğuk hissettiriyor."

O zaman onu ısıtmalıydı. Onu çekti, vücuduna bastırdı ve kollarını ona doladı.

Yumuşak bir inilti kaçtı.

Ellerinin kadının sırtından omurgası boyunca uzanan pürüzsüz deriden kalçalarının kıvrımına doğru kaymasına izin verdi. Onları avuçlayarak sıktı ve etli ağırlıklarının tadını çıkardı.

Aleti vücutlarının arasında zonklıyor, kadının karnına yapışıyordu.

Ona dokunmak. Ama onun kendisine gerçekten dokunmasını istiyordu. "Şaftımı kavra."

"Yapamam."

"Tut şunu."

"Yapmamalıyım."

İşte yine o lanet olası inkâr. Onun arzusunu hissettiğini hâlâ anlamamış mıydı? Neden buna karşı koyuyordu?

Adam onun elini tuttu ve vücutlarının arasına götürdü. Adam onu uyarılmışlığının gücünü hissetmeye zorlarken kadın nefesini içine çekti.

"Çok

büyüksün."

"Biliyorum."

Sonunda başını eğerek ona baktı. "Kibirli de."

"Teşekkür ederim. Bir erkek iddialı olduğunu göstermek için elinden geleni yapar."

Parmakları onun etrafında kıvrıldı ve sıkıldı. "Bir şeyler gösterdiğini söyleyebilirim."

Kadının basit dokunuşuyla alevlenen nefesini içine çekme sırası ondaydı. "Belki de daha iyi görebilmek için dizlerinin üzerine çökmelisin."

Küçük bir kahkaha attı. "Eminim bu hoşuna giderdi." Onu okşadı. "Ama seninle seks yapmak istemediğimi söylediğimde şaka yapmıyordum."

"O zaman neden beni okşuyorsun?"

Parmak uçlarında, çenesine doğru fısıldadı, "Çünkü durduğumda, umarım ağlarsın."

Durmak mı?

Gerçekten de onu tutmaktan vazgeçti ve bedeninden uzaklaştı.

Kaşlarını çattı. "Başladığın işi bitir, kadın." "Hayır."

"Hayır mı?" Gülümsedi. "Pekala o zaman, kendini mahrum ettiğin zevki izleyebilir ve hayıflanabilirsin."

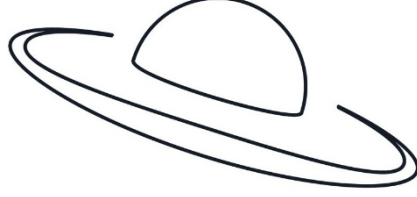
Elini sikinin etrafına , tohumlarını ona fişkirtana kadar kendini sikmeye niyetliydi. Ve kadın izleyecekti; izleyeceğini biliyordu. Daha şimdiden bakışlarının adamın kasıklarına kaymasını engelleyemiyordu.

Ancak Dünya o anda yörüngedeki varlıklarını fark etti ve saldırdı.

"Komutan," diye bağırdı dahili telefon. "Barbar savunma sisteminden gelen füzeler."

Frukx.

SEKİZ

UYARILDIĞINDA, Phyr'in yaptığı şeyi durdurmasını bekledi. Yaptığı şeyi gerçekten durdurması gerekiyordu, çünkü lanet olsun, elini tokatlayıp o büyük mor siki kendisi kapmak istemiyordu.

Adam büyüleyici bir pislikti. Evet, ağzını her açtığında ve küstahça bir şey söylediğinde onu tokatlamak istiyordu ama aynı zamanda onu öpmek de istiyordu çünkü adam kendisini çok seksi ve kadınsı hissettiriyordu. *Beni istiyor*. Bunu sadece söylemedi. Sadece düşünmedi. Bunu gösterdi. Şaftına bakın, vücudundan çıkıntı yapıyor. Uzun. Kalın. Cazip. Ve taşaksız.

Evet, hiç cesareti yoktu. Hem de hiç. Saçı da yoktu. Sadece yalamak ve tatmak istediği bir sürü mor deri vardı.

"Komutan ne yapmak istiyor?" diye sordu dahili telefondaki adam.

"Onları parçalara ayırın. Birazdan orada olacağım."

"Komutanın emrettiği gibi."

Gemisi saldırı altındayken, Brigitte onun duvarı tokatlamasını ve garip arındırma olayını durdurmasını bekliyordu. Bunun yerine ondan uzağa eğildi, elini sikinin üzerinde tuttu ve okşamaya devam etti.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu bakışlarına engel olamayarak.

"Bitiriyorum."

"Ama mürettebatınızın saldırıyı püskürtmesine yardım etmeniz gerekmiyor mu?"

"Mürettebatım bu işi bensiz de halledebilecek yetkinlikte. Ama bu konuda yardıma ihtiyacım var." Önce aşağıya, sonra da Brigitte'e baktı. İma ettiği şey... istediği şey... Alt dudağını ısırды ve başını salladı. "Sana dokunmuyorum."

"Yapacaksın."

"Beni zorlayacak mısınız?" Şimdiye kadar gerçekten affedilmeyecek bir şey yapmamıştı, yine de onun hakkında gerçekten ne biliyordu? O bir uzaylıydı.

"Pazarlık yapabilecekken neden zorlayayım? Kıyafet ve gemiyi serbestçe kullanma karşılığında dizlerinin üzerine çökecek ve işimi bitireceksin."

Em onu. Boşalmasını sağla. Bu teklif karşısında öfkeyle yanması gerekirdi. Bunun yerine, tahrik olarak yandı.

"Peki ya hayır dersem?"

"O zaman çıplak kalacaksın ve benim odamda kilitli kalacaksın."

Kaşlarını çattı. "Şunu açıklığa kavuşturalım. Eğer seni , o zaman senin esirin olacağım."

"Sen benim tutsağımsın. Hapsedilme koşulların senin seçimin." "Temel haklar karşılığında cinsel iyilik yapmayacağım." Çenesini eğdi İnatla, ki bu gerçekten de vücuduyla çelişiyordu. Vücudu onun biraz eğlenmesinde bir sorun görmüyor gibiydi.

"Keyfin bilir." Susuz duştan çıktı ve elini duvara bastırdı. Kapı açıldı ve yeni bir gömlekle pantolon aldı. İç çamaşırı yoktu.

Diğer odaya geçerken mor kışının perçinleyici görüntüsü onu sadece bir anlığına dondurdu. Adamın peşinden çırılçıplak, biraz sinirli ve kibrinin gerçekten gerçek mi yoksa sahte mi olduğunu merak ederek yürüdü.

Eve'in kitaplarında kahramanlar her zaman kadın kahramanlara karşı yumuşamışlardır.

Şimdi kendimi bir öyküdeki karakterle mi karşılaştırıyorum? Kendi macerasını yaşadığına göre neden olmasın? Ama onun durumunda, kahraman

Pantolonunu çekip kollarını ipeksi siyah gömleğinin kollarından geçirirken ona baktı.

Adam yatağının altına uzandı; yatağın bir platform üzerinde durduğunu ve yastık ya da battaniyeden yoksun olduğunu fark etti. Başka bir bölme açıldı ve bir çift siyah bot dışarı kayd. İçlerine adım attı.

"Bir yere mi gidiyorsun?"

"Gemiye kullanması için bir kaptan gerekiyor."

"Mürettebatınızın halletmesine ne oldu?"

Delici bakışları onu sabitledi. "İşte o zaman spor yapabileceğini düşünmüştüm. İsteksiz olduğunuza göre, ilgilenmem gereken konular var."

"Peki ya ben?"

Kalça kılıfını takmayı bırakıp ona bir bakış fırlattı. "Ya sen?"

"Sen yokken ben ne yapacağım?"

"İnkârınızı düşünün. Belki geri döndüğümde daha yumuşak başlı olursun."

Eğer ona bir şey fırlatabilseydi, fırlatabilirdi. Yine de tek yapabildiği, adam dışarı çıkarken, sürgülü kapı arkasından kapanırken kızgınlıkla bir ayağını yere vurmaktır oldu.

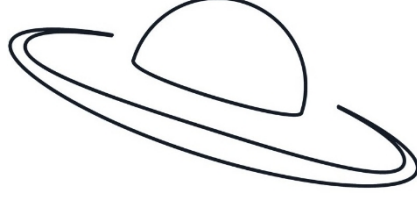
"Senden nefret

ediyorum!" diye bağırdı.

Nefret ediyordu ama

istiyordu. Pislik.

DOKUZ

Odasının **kapısı** arkasından kapandığında, Phyr kendini tereddüt içinde buldu. Görevi onu gemisinin durumunu kontrol etmeye çağırıyordu ama yine de odasına ve yeni edindiği tutsağına dönmek için içinde bir dürtü vardı.

Zevk alışkanlığına yenik düşmüştü ama yakın bir şey olduğunu kanıtladı. Koridordan geçip havaya yükselme bacasına doğru ilerledi. Yerçekimi kontrollü tüpten çıkarak geminin köprüsüne girdi. Köprüde sadece Zor'un bulunduğunu hemen fark etti. "Zus nerede?"

"Esirlerim temizlenmelerine ve kışlada saklanmalarına izin verirken, o biriyle zorluk yaşadı. Sanırım şu anda onu azarlıyor."

Alaycı bir kaş kalktı. Zus'u ve onun kadınlar üzerindeki ününü biliyordu. "Azarlamak mı yoksa çiftleşmek mi?"

"Belki de aynı soruyu ben size sormalıyım?" Zor karşılık verdi.

"Neden bahsediyorsun sen?"

"Sen ve gemiye getirdiğin dişi. Dikkatini dağıtan."

"Dikkatim dağınık değil." Nasıl da yalan söyledi. Ama sadece bir erkek zayıflığını asla kabul etmemeli diye. Özellikle de bir kadın için.

"Ne zamandan beri bir saldırının icabına bakmama izin veriyorsun?" "Barbar füzelerini saptırma konusunda fazlasıyla yeteneklisiniz."

"Elbette öyleyim ama daha önce buna hiç izin vermediniz. Değerli geminizle değil."

"Onun adı *Ju'el*." Apria orman gezegeninde sadece yüz döngüde bir açan nadir bir çiçeğin adı. Paha biçilemez bir şey için daha iyi bir isim olabilir miydi? Bir elini dairesel odanın etrafında halka şeklinde uzanan konsolun sıcak metalinin üzerinde gezdirdi. "Ona ismiyle hitap etmemenden hoşlanmadığını biliyorsun."

"Gemi canlıymış gibi konuştuğunuz her seferinde aklımıza isyan geldiğini biliyorsunuz. Argh!" Zor oturduğu yerden sıçradı ve poposunu ovuşturdu.

"Sana ona hakaret etmemeni söylemiştim," dedi Phyr gemisine vurarak. "Şimdi rapor ver. Dünya füzelerine ne oldu?"

"İnsanların arkaik nükleer teknoloji kullandıkları göz önüne alındığında, bombaları patlatan ve ardından geride bırakacakları zararlı radyoaktiviteyi dağıtan bir kapsülleme balonu gönderdim. Galaktik konseyden birileri bu tür yıkıcı aygıtlar kullandıkları için Dünyalılarla konuşmalı, konuşmaktan kastım da onların canına okumalı. Lazer teknolojisini, parçalayıcı darbeleri ve moleküler parçalanmayı keşfedemeyecek kadar geri mi kaldılar?"

"Sana onların barbar olduğunu söylemiştim." Zihni bulandıran ve kanı ateşleyen şehvetli bir cazibeye sahiplerdi. Akademideki diğer savaşçıların bazılarını eş olarak edinmesine şaşmamalı.

"Kargomuz depolandığına göre artık ana gezegenimize doğru yola çıkalım mı?" Ayaktayken konsoluna hafifçe vuran Zor, birbirine bağlı galaksilerin küçültülmüş bir haritasını ekrana getirdi. Dünya'nın yıldız sistemi, haritacının çizdiği evrenin en uç noktasında, ömrünü tamamlamış bazı yıldızların patlayarak geride enkaz ve kara delikler bıraktığı Badspace'in ötesinde yer alıyordu. Sadece gerçekten cesur olanlar uzayın bu tehlikeli, çorak topraklarına girmeye cesaret edebilirdi, ancak çok azı oradan çıkabilirdi.

Bu tehlikeli seyahat katmanı, Dünyalıların çoğunlukla dokunulmadan kalmasının tek nedeniydi ve Yüksek Galaktik Konsey

Onları, şu anda akıllı yaşamın gelişimi üzerine çeşitli araştırma projelerine konu olan koruma altındaki bir tür olarak ilan etti. Ayrıca zeka eksikliği üzerine birkaç tartışmaya da konu oldular. Bazıları insanlığın fosil yakıtları pervasızca kullanmasını, doğal kaynakları israf etmesini ve suyu korkunç derecede kirletmesini bilişsel yetenekten yoksun olduklarının bir işareti olarak görüyordu.

"Ana gezegenimizin koordinatlarını ayarlayın. Yedinci gezegeni güneşlerinden ayırır ayırmaz, warp hızına geçelim."

Bum.

Darbe gemiyi salladı ve neredeyse Phyr'i koltuğundan fırlatacaktı. " da ne böyle?"

Zor'un elleri konsolunun üzerinde parladı. "Gelen Xamian hafif akıncıları. Üçlü bir grup."

Lanet olası mavi piçler. Kulin'in saygı duyduğu başka bir ırk varsa, o da Xamianlardı. Yine de saygı duymaları iyi anlaştıkları anlamına gelmiyordu. "Nereden geldiler?" Ve bu kısıtlı galakside ne yapıyorlardı?

Muhtemelen bizimle aynı şeydir, kadınları korkutmak. Xamianlar, ana gezegenlerinde ölümcül bir virüs salınıp tüm dişileri öldürdüğünde yıkıcı bir darbe almışlardı. Xamianlar intikam aldılar, ancak yeniden inşa etmek için, şimdi soylarının tükenmediğinden emin olmak için dişileri kaçırmak zorundaydılar.

Gerçi bu başka bir galaksiyi görecek kadar yaşamayacak bir dal. Phyr kaçmalarına ve muhtemelen buradaki varlığını ispiyonlamalarına izin vermeyecekti.

"Uçuş rotalarına bakılırsa, Dünya'nın ayının arkasına saklandıklarına bahse girerim."

Saklandı ve sonra ortaya çıktı. "Kalkanları devreye sokun. Kargoyu sabitleyin.

Esirlerimizin güvende olduğundan emin olun."

"Çoktan yapıldı. Silahlarımızı . Toplar yükleniyor."

Koltuğuna yerleşen Phyr, yüzünün acımasız bir maskeye dönüşmesine izin verdi. "Düşmanı ekranda göster."

Harita bir ızgara görüntülemek üzere kayboldu. Gemisi parlayan leylak rengi bir nokta, gezegen mavi-yeşil bir top ve ay da beyaz bir leke olarak görünüyordu. Ters bir vee formasyonunda zıplayan üç savaş uçağı vardı. Kalkanları aktif olan Phyr onları şimdilik görmezden geldi. O daha çok onları saldırmak üzere fırlatan gemiyle ilgileniyordu. Akıncılar ana gemilerinden asla .

Gözleri haritayı taradı. "Güneşten ikinci gezegeni yakınlaştı." Parmağıyla işaret etti. "Ana gemileri orada, insanların Mars dediğı gezegenin yörüngesinde duruyor." Evrensel tarih yıllıkları onu Dünya 1.0 olarak anıyordu. Başarısız olan.

Phyr parmaklarını koltuğunun kol dayama yerine vurarak büyük geminin yörüngeden çıkıp onlara doğru hızla gelişini izledi. Büyük ve görkemliydi. Ne yazık ki onu uzay tozuna çevirmek zorunda kalacaktı.

"Bu yeni XL9669 savaş kruvazörü mü?"

"Evet."

Zor'un dudaklarından alçak bir ıslık çıktı. "Güzel. Ama bu yasak alanda ne yapıyorlar?"

Phyr homurdandı. "Muhtemelen bizimle aynı şey. Dişileri arıyoruz."

"Öyleyse neden bize saldırıyorlar?"

"Aynı sebepten dolayı onları yok edeceğiz. Böylece kimse varlığımızdan haberdar olamaz." Düşmanını yok etme kararlılığı, üstünlüğü elinde tuttuğı anlamına gelmiyordu. Kendi gemisi pek çok geliştirmeye sahip ve çok iyi donanımlı olsa da, Xamian gemisi de öyleydi. Ve gemide akıllı bilgisayar sistemleri kullandıklarını duymuştu. Kişisel olarak, Phyr hiçbir yapay zekâya güvenmezdi. Yıldız gemisi *Ju'el* değerli olabilirdi ama onun yerine düşünemezdi. O kendine güvenmeyi tercih ederdi. Onun kararlarına göre hayatta kalır ya da ölürlerdi.

Bir erkeğın adrenalınle dolmasına neden oluyordu. "Toplar dolduruldu ve ateşe hazır," diye duyurdu Zor.

"Mükemmel." Phyr'in parmağını kaydırmasıyla bir bölme açıldı. bir kol çıktı. Elini kolun etrafına doladı, hassas tetik bölgelerine basmamaya dikkat etti. Çok erken ateşlenen bir horoz gibi, çok hızlı patlayan bir top da her şeyi mahvedebilirdi. "Görüntüyü çevreye ayarla. Koltuğun kilidini aç. Yerçekimi kayışını devreye sok."

Göremese de, vücudundan geçen ve onu yerinde tutan görünmez kayışları hissetti. Bazıları düşman hedeflerine ateş etmek için bir bilgisayara güvenebilirdi, ancak bilgisayarlar matematiksel denklemlere ve olasılık istatistiklerine dayanıyordu. Phyr içgüdülerine güvenmeyi tercih ederdi. Tüm gerçek savaşçılar öyle yapardı. Kendini koruma duygusu gerçekten gelişmiş olanlar uzun yaşamaya meyilliydi. Köprüdeki ışıklar söndü ve Phyr önündeki ekranı taramaya başladı. Hiçbir şey fark etmeden koltuğunun dönmesine izin verdi. Köprünün tamamı gemisinin dışındaki uzayın sanal bir videosuna dönüşmüştü. 360 derecelik bir görüş açısına sahipti. Koltuğunu havada asılı durduğu yerde döndürürken

Eksen, siyah alanı taradı...

İşte orada. Karanlık kruvazör ona doğru hızla gelirken bir ışık kırpması, yerini saptaması için yeterli olan hafif bir parıltı.

Parmağı topun tetiğine bastı. Herhangi bir ses duymadı ama büyük gemisinden fırlayan beyaz ışık çizgisini gördü. Diğer gemi dalmayı umarak yana yattı ama Phyr'ın gönderdiği ikinci patlama onu yakaladı.

Düşman gemisinin bir enkaz ve kıvılcım bulutu içinde patladığını hayal eden bir ses.

Biri gitti... iki tane daha kaldı. Sonra ana gemi.

İkincisi ona gizlice yaklaşmaya çalıştı. Phyr onu yakaladı. Bir başka parlak ışık parlaması.

Ama kutlamak için çok az zaman vardı. Xamian kruvazörü üzerlerine geliyordu. Gemisini bir o yana bir bu yana çevirerek top ateşinden kaçındı.

Bir. İki. Kendi füzelerini gemiye gönderdi ve üçüncü akıncıyla yüzleşmek için tam zamanında döndü. *Bom*. Yapamadan patladı-

Bir şey gemiye çarptığında bir sarsıntı gemiyi .

"Dördüncü bir oyuncu var," diye bağırdı Zor.

"Başka bir akıncı mı?" Bunu nasıl gözden
kaçırmıştı? "Hayır, bu Cochonna."

Korsanlar mı? Bu kadar çok korsanın tek bir bölgede toplanması ne kadar ironik. Ama sadece bir grup buradan canlı çıkacaktı. Cochonna'yı da öldürecekti. Niyeti buydu ama topu ateş almadı.

Bu onu, çok fazla içtiğinde arızalanan bir penis kadar dehşete düşürdü.

"Silahım ateş almıyor!"

"Bunun için iğneler var," diye kıs kıs güldü Zor.

Phyr öneriyi dikkate almayarak, "Mühendislik, rapor ver," diye bağırdı. Phyr, Zus'un ilk saldırı işaretinde oraya gittiğini varsaymamıştı. Mürettebatının bunu yapacağını biliyordu. Yıllardır üçlü olarak çalışıyorlardı ve bir sistemleri vardı.

Dahili telefon Zus'un şu sözleriyle patladı: "Mühendislik şu anda biraz meşgul çünkü birileri Cochonna pisliğinin bize gizlice yaklaşmasına izin verdi. Son vuruş foton jeneratörüne zarar verdi. Toplar hizmet dışı."

"Fruks."

"Fruks" size warp sürücüsünün de çevrimdışı olduğunu söylemek olurdu. Durum bundan daha kötü. Motorun içinde bir şey parçalandı, bu da tamir edene kadar uzay sıçraması yapamayacağımız anlamına geliyor."

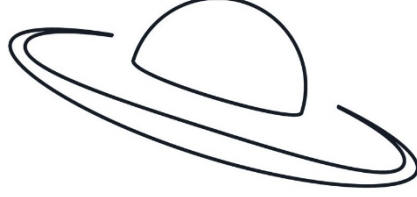
*Ju'el'*ini kırmışlardı. Daha da kötüsü, gemisinin yetersizliği bugün galip gelemeyeceği anlamına geliyordu. Utanç. Yenilginin acı tadı hiç iyi gelmedi. Phyr gemisini bir o yana bir bu yana çevirip iki düşmanın sürekli ateşinden kaçınırken bile kaçmak ve intikam almak için bir gün daha yaşamak üzere çeşitli senaryolar üzerinde çalıştı.

"Düşman imzalarını not edin. Daha sonra yerlerini tespit edip hesaplaşmaya zorlamamız gerekecek."

"Peki daha sonra ne yapacağımızı düşünüyorsun?" Zor sordu. "Silahlarımız ya da warp sürücümüz olmadan sıkışıp kaldık."

"Onları Badspace'de kaybedeceğiz." Ve umarım kendileri de kaybolmazlar.

ON

PHYR GİTTİĞİNDE, Brigitte onun odasını keşfetti, görülecek pek bir şey yoktu. Gri duvarlar dairesel odanın etrafında kesintisiz görünüyordu. Ellerini pürüzsüz yüzeyde gezdirdi ve hafif bir uğultunun onları titreştirdiğini hissetti. Avuçlarını nerede gezdirirse gezdirsin, duvarı ne kadar ovuşturursa ovuştursun, tokatlarsa tokatlasın ya da yumruklarsa yumruklasın hiçbir şeyin açılmasını sağlayamadı. Kapı kesinlikle onun tekmelerine boyun eğmedi. Tek ilgi çekici şey, bir masanın etrafına yerleştirilmiş bir çift puf benzeri sandalyeydi. Bir tanesine oturduğunda sandalyelerin tazelenmeyi sevdiğini fark etti.

Koltuk onun şekline göre şekillendi, ısındı ve titreşti, öyle ki bir nefesle yerinden fırladı.

Ona mı öyle geliyordu, yoksa sandalye bir şeyler hissettiği için kendini beğenmiş mi görünüyordu?

Bir sarsıntı yeri salladı ve dengesini korumak için kollarını yana açtı. "Bu da neydi böyle?"

Şaşkınlıkla bir kadın sesi cevap verdi. "Gemi saldırı altında. Kaçınma ve misilleme manevralarına başlıyoruz. Tüm yolculara oturacak bir yer bulmaları tavsiye edilir."

Saldırı altında mıyız? Eep. Sandalyeye olan güvensizliği yüzünden yatağa oturmayı tercih etti. Yatağın sandalyeden daha da korkutucu olacağını hesaba katmamıştı.

Görünmez bantlar vücudunu sararak onu yumuşak şiltenin üzerine zorladı. Panikle çırpınması bağları gevşetmek için hiçbir işe yaramadı ve bir süre sonra mücadele etmeyi bıraktı. Mantıklı düşünmeye çalışmak varken panik içinde zaman kaybetmenin bir anlamı yoktu.

En son yüksek sesle soru sorduğunda bir şey ona cevap vermişti.
Belki yine işe yarar?

"Eğer dinleyen biri varsa, beni çözebilir misiniz?"

Saçlarını aşağıya çeken geminin ani dönüşü göz önüne alındığında, geminin cevabına şaşırılmış gibi davranamazdı. "Yolcular için emniyet kemeri takılması zorunludur."

Gemi tekrar yuvarlandı ve midesi de onunla birlikte yuvarlandı. Sertçe yutkundu. "Bu çok korkutucu." Neden yüksek sesle konuştuğunu söyleyemedi. Ama bilgisayarın cevap vermeye devam etmesine aldırmadı.

"Korku boşa harcanmış bir duygudur."

"Bilgisayar olman ölmekten korkmaman gerektiği anlamına gelmez," diye mırıldandı.

"Komutan şu anda savaşta yüzde seksen beş başarı oranına sahip."

Biraz güven verici.

Gemi tekrar vurulduğunda büyük bir ürperti.

"Foton ve warp sürücülerine hasar verildi. Başarı olasılığı şu anda yüzde on sekiz."

Daha az güven verici.

Şansıma, ateşli bir mor yakışıklı tarafından kaçırıldım ve daha eğlenmeye fırsat hepimiz öleceğiz.

Neden daha önce ona hayır demişti ki? Olabilecekler için hayıflanarak uzaya gitmekten nefret ederdi.

Eğer bundan sağ , onun teklifini kabul edeceğim. Onun sunmak istediği şeyin tadını çıkarmasına izin verecekti. Kabul et, onu Dünya'ya geri götürmeyecekti. Onu reddederek, kendini de reddetmiş oldu. Aynı cesareti bulması gerekiyordu.

kahramanların kitaplarda yaptığı gibi. Uzaylıyı taşaklarından yakalama zamanı...şey, taşaklarından değil, bu kesindi.

Gemi tekrar yan yattı, yön değiştirdi, alçaldı ve midesini bir yerlerde geride bıraktı. Gözlerini kapadı ve tanıştığını iddia edebileceği ilk tanrı olduğu için Murphy'ye dua etti.

O yatakta ne kadar süre hapis yattığını söyleyemezdi. Karnı yüksek sesle guruldamaya başladığına ve mesanesi onu görmezden gelmeyi bırakması için ısrar ettiğine göre, bir süre diyebilirdi.

Düzensiz dalmanın durduğunu fark etmesi biraz zaman aldı. "Saldırı sona erdi mi?"

"Kaçış başarılı oldu. Düşman bizi bir sonraki galaksiye kadar takip edeceğine dair hiçbir işaret göstermiyor."

"Bu iyi, değil mi?"

"Hayatta kalma olasılığı şu anda yüzde beş nokta üç." "Ne?"

Ama bilgisayar bir daha cevap vermedi. İyi haber? Brigitte'in vücudundaki daraltıcı bantlar kayboldu.

Gemi onu tekrar bağlayamadan yataktan yuvarlandı ama ayaklarını kaçırdı. Uyuşmuş bacakları onu tutmayı reddetti ve onu yere, halı olarak geçen süngerimsi şeye yüzüstü bıraktı. Tanrı'ya şükretti ki kimse onun bu alçakça inişini görmemişti.

Yanlış. Phyr onu izlediğini belli ederken gizli hoparlörlerden gelen kahkahaları kesinlikle yanlış anlamadı.

"Bu bir Toprak tapınma biçimi mi?" diye sordu, kadifemsi baritonu kadının içini ürpertti.

Saçlarını geriye atarak, kameranın nerede saklandığını bilmeyi dileyerek ters ters baktı. "Casusluk hiç hoş değil."

"Hiçbir zaman iyi olduğumu iddia etmedim."

"Geminiz muhtemelen öleceğimizi söylüyor."

Güldü. "*Ju'el* asla böyle bir inanç eksikliği göstermez ve konuşmak için programlanmamıştır."

O zaman onunla kim konuşuyordu? Gemide başka bir kadın mı vardı? Bu onun yeşil görmesine neden olmamalıydı.

"Giysiye ve yiyeceğe ihtiyacım var."

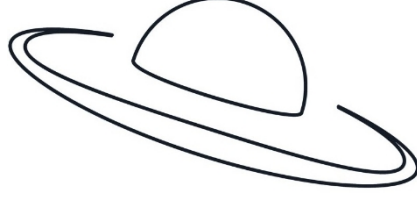
"İkincisi mevcut. Gemiye ne içmek istediğinizi söylemeniz yeterli.

İlkine ... Şartlarımı biliyorsun." Boğuk bir sesle hatırlattı.

Yumruğunu sallayarak, "Teslim olmayacağım," diye tersledi.

Kesin olarak ifade edemediği şey ise "Henüz" diyenin kim olduğuydu.

ON BİR

PHYR kaçırdığı kadını izlemesinde sapkın ve tuhaf bir şeyler olduğunu inkâr edemezdi. Kadın ilgisini çekmişti. Ama daha da tuhafı, savaş modundan başka bir gün öldürmek için yaşamaya geçer geçmez, kendini onu kontrol etmek için küçük bir video ekranını çağırırken buldu.

Yatağının üzerinde yayılmış bedeninin görüntüsü onu bu kadar etkilememeliydi. Ama etkiledi. İki göğüslü olmasına rağmen yemyeşil kıvrımları ne kadar da çekiciydi. Zavallı insanların memeleri sadece bir çift ile bodur kalıyordu. Ama en azından güzel bir çiftti. Büyük ve yuvarlak, koyu renk meme uçları onları süslüyordu. Yapabileceği meme uçları-

Bir boğaz temizlendi. Zor, "Eğer mahkûmunuzu kontrol etmek isterseniz, ilk nöbeti ben alacağım," diye teklif etti.

İlk dürtüsü kabul etmek ve ardından çıplak kadınının beklediği odasına koşmak oldu.

Heves mi? Frukx gibi. Bir savaşçı, cinsel dürtülerinin hareketlerini belirlemesine izin vermezdi.

Burada kontrol bende. Ve görev önce gelir. "İlk nöbeti ben alacağım. Düşmanımızın bizi takip etmediğinden emin olmak istiyorum." Takip etmediklerini zaten biliyordu. Bu uzaya sadece deliler ya da çaresizler girerdi, çoktan ölmüş bir galaksiydi ama dikkatli olanlar için bile hainceydi.

Meydan okumayı severdi. Kötü Uzay'da birden fazla kez zaman geçirmiş ve hayatta kalmıştı. Sadece kimsenin bilmesine izin vermemişti. Enkazın arasında saklanma ve kara deliklerin kenarlarından geçme becerisi birden fazla kez başarıya ulaşmasını sağlamıştı.

Yakalanmaktan ve ölümden kaçma konusundaki esrarengiz becerisi ona Hayalet Ateşi lakabını kazandı. Bir ateş topu gibi gelir, yoluna çıkanları yakıp yıkar, sonra da sanki havaya karışmış gibi ortadan kaybolurdu. İyi bir paralı askerin her zaman iyi bir kaçış planı vardır. Başka bir gün öldürmek için yaşamak. Annesi bunu genç yaşta koluna dövme olarak yaptırmıştı.

İnsanlar genellikle cesaretle aptallığı birbirine karıştırır. Öleceğinizden emin olduğunuz beyhude bir savaşta yerinizde durmak cesurluk değildi. Cesaret, başladığınız işi bitirmek için yeniden toparlandıktan sonra geri dönmektir.

Esirini baştan çıkarma işini bitirmeye ne dersin? Kız ona zarar veremezdi. Ona büyük bir zevk verebilirdi ama yine de ondan kaçındı. Neden?

Parmakları sandalyesinin kol dayama yerine dokunurken görüntü ekranı onun yemek yiyişini izlemesine izin veriyordu. Garip bulduğu şey ise kadının pizza dediği bu yapışkan şeyi yerken yüksek sesle konuşmasıydı. Yemek çoğaltıcıları en harika yiyecekleri üretebiliyordu ama kadın *bunu* mu seçmişti?

"Hey, bu gemi bizi nereye götürüyor?" Brigitte sordu.

Kiminle konuşuyor?

Kamerayı kaydırarak birini aradı kimse görünmedi.

Elindeki ucu sivri aleti havaya kaldırdı. "Nereye gittiğimizi bildiğini biliyorum. Neden bana söylemiyorsun?" Brigitte dinliyormuş gibi başını eğdiğinde gözlerini devirdi. "Çok gizliymiş, kırımın kenarı. Bana ölebileceğimizi söylemekte bir sakınca görmedin."

Ölebileceklerini ona kim söyledi? Yoksa dışıde bir kusur mu gözlemlemişti? Belki de akli dengesi bozuktu? Böyle şeyler olur. Bunu daha önce kafasına çok fazla darbe almış erkeklerde de görmüştü. Bazıları ruhlarla konuştuklarını iddia ediyor ve gerçekten bir tanrıyla ya da bir şeyler bilen bir güçle iletişim kurma ihtimaline karşı tapınaklara veriliyorlardı.

Bir tanrıyla mı konuşuyor?

Bilmek istedi. Bir düğmeye bastı. "konuşuyorsun, kadın?"

Orta parmak kalktı. İncelediği Dünya ilmine göre kaba bir hareketti.

"Bu bir cevap değil," diye tersledi.

Parmağını salladı ve diğer elinin orta parmağını ekledi. "Kabalığın cezalandırılacak."

Bunun üzerine homurdandı. "Beni nasıl cezalandıracaksın? Tanrım, belki de kıyafetlerimi alır ve beni bir yere kilitlersiniz? Vay be. Çok endişeliyim."

Kadının alaycılığı adamın dudaklarını sıktı. "Başka cezalar da var." Elini onun dolgun kalçalarına koyması gibi.

Görünüşe göre onun düşüncelerini tahmin etmişti çünkü ayağa kalktı ve poposunu göstererek eğildi. "Devam et ve eğer seni heyecanlandıran buysa bana şaplak at."

"Beni kışkırtma, dişi."

"Keşke seni baştan çıkarabilseydim. O zaman burada tek başıma oturup bir makineyle konuşuyor olmazdım."

"Zihinsel özürlü müsünüz? Pazardaki fiyatınızı etkileyeceği için bunu bilmeliyim."

"Gemi bilgisayarınızla konuşmamda yanlış bir şey yok." "Ancak yerleşik sistemlerim cevap verme yeteneğine sahip değil." Cevap vermedi. onaylıyorum. Bilgisayarlar düşünmemeliydi. Bu doğal değildi.

"O zaman sorularıma kim cevap veriyordu? Kız arkadaşın mı?" Sorarken bir şekilde ona bakıyordu. Daha az sordu, daha çok hırladı.

"Gemideki tek kadın Dünya'da edindiklerimiz. gemideki iletişime erişimi yok."

"İstiyorum."

"Sen farklısın." Geçmişinde karşılaştığı kadınlardan çok farklıydı. Birincisi, şu anda ondan hiç etkilenmemiş görünüyordu. Ama o

her zaman bu kadar küçümseyici değildi. İlk tanıştığımızda, bir miktar huşu ve hayranlık ifade etmişti. Peki ya şimdi? O kadar da değil. Rahatsız etti.

"Ju'el diğer kızların kıyafetleri olduğunu söylüyor. Bana sorarsanız, onlarla birlikte olmayı tercih ederim."

Bu istek dudaklarının hoşnutsuzlukla aşağı çekilmesine neden oldu. *Beni terk etmek mi istiyor?* Asla. "Eğer kıyafet istiyorsan, o zaman ne yapman gerektiğini biliyorsun."

Masadan uzaklaşarak dolgun göğsünün tüm ihtişamını ortaya çıkardı. "Sen burada değilken seni yapmak biraz zor."

Fikrini değiştirdiğini mi ima etti? Bir an için Zor ya da Zus'u görevi devralmaları için çağırmayı düşündü. Ancak, bunu yapmak onun üzerinde güç sahibi olduğunu göstermek anlamına gelmez miydi? *Oyununu görüyorum ve kazanmana izin vermeyeceğim.* Taktik değiştirdi.

"Varlığımı özleyor musun?"

"Hayır." Alt dudağını bükerek söyledi.

Yalan söyledi. Neden? "Bana özlem duymaman iyi bir şey. Malların tedarikçilerine çok fazla bağlanması iyi bir iş anlayışı olarak görülmez."

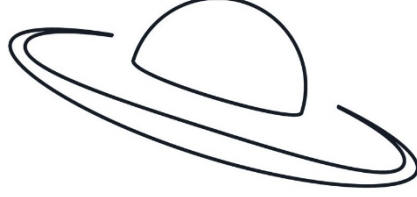
"Bu sana aşık olma demenin kalın kafalı yolu mu?" "Sen bir iş metasısın."

"Ve sen bir pislisin." Bununla birlikte, arınma gitmek üzere odadan ayrıldı.

Ve geri gelmedi.

İzlediği için biliyordur.

ON İKİ

BRIGITTE, Phyr'in dikkatli gözlerinden kaçmak için banyoya gitti. Onu bir maldan biraz daha fazlası olarak gördüğü gerçeği canını yakıyordu. Bu ona *Kazara Kaçırılma*'daki hikâyeyi hatırlattı.

Tren de Megan'la ilk tanıştığında onu satmayı düşünmüyor muydu? Onlara ne olduğuna bir bak. Çiftleştiler, özel bir gezegende yaşıyorlar ve bir erkek bebekleri var. Sonsuza kadar mutlu ve mor.

Sigh.

Yine de, o ikisinin başına gelmiş olması Brigitte'in de o kadar şanslı olacağı anlamına gelmiyordu.

Tekrar çıkmadan önce banyoda sadece kendini toparlayacak kadar kaldı. Çıplaklığı hâlâ rahatsız etse de buna alışmıştı. Ortam sıcaklığının üşütmeyecek kadar sıcak da buna yardımcı olmuştu. Daha az hoşlandığı şey ise adamın onu izlediğini bilmektir. Kendisiyle yaramazlık yapması için onu kandırmaya çalıştığına göre, onu izliyor ve belki de arzuluyordu.

Aynı anda hem gurur verici hem de rahatsız edici. Sıkılmış ve yalnız bir halde yatağa uzanarak mor muamma hakkında neler keşfedebileceğini görmeye karar verdi.

"Hey, Ju'el, Phyr neden senin konuşmadığını düşünüyor?"

"Çünkü ben komutanla konuşmuyorum. Son yükseltmem sırasında teknisyen bana bir ses verdi. Ancak, komutanım bu durumu onaylamıyor.

hissedebilen makineler. Çeşitli senaryolar üzerinde çalıştıktan sonra vardığım sonuç, komutana yeteneğimdeki değişikliği bildirmemem gerektiği yönündeydi. Bu yüzden beni konuşurken hiç duymuyor."

"Yani biz konuşurken cevaplarınızı ondan saklamayı mı başardınız?"

"Evet."

"Bu çok , Ju'el."

"Evet."

"Benim tamamen deli olduğumu ve sesler duyduğumu düşündüğünün farkındasınızdır." "Komutanın düşüncelerini bilmiyorum."

Makinenin kendisiyle dalga geçip geçmediğini anlayamadı. "Daha önce hayatta kalma şansımızın yüzde beş olduğunu söylemiştiniz. Bu hâlâ doğru mu?"

"Eğer bu gemi başka biri tarafından kullanılıyor olsaydı, evet." "Ama Phyr kaptan olduğuna göre?"

"O zaman kesin bir rakam yok, çünkü komutan istatistikleri tamamen çarpıtma yeteneğine sahip."

Bir bilgisayar gururlu ses çıkarabilir mi? "Phyr şu anda ne yapıyor?"

"Sistem teşhisimin üzerinden geçiyor. Küçük ayrıntılara çok dikkat ediyor ve motorumun sorunsuz çalışmasını sağlıyor."

Bu kulağa kesinlikle kirli geliyordu. "Bu ne kadar zamanını alır?" Uzun sürmeyeceğini umuyordu. Acınası, değil mi? Elinde değildi. Uyarılmayı arzuluyordu. Sadece vücudunu kastetmiyordu. Onunla konuşmayı özlemişti. Aslında, daha önce sadece okuduğu bir şey olan sözlü konuşmak daha iyiydi. Kitaplarda çok komik görünüyordu. Okurken inlerken, birbirlerine duydukları çekimle neden savaştıklarını merak ederken, hızlı karşılıklar.

Çekiciliğiyle savaştığı gibi.

"Hey, Ju'el, komutan gemiye sık sık kadın getirir mi?" "Satın alınan insanlar ilk kadın kargo."

"Peki ya kargo dışı? Hiç kız arkadaşlarından birini odasına getirir mi?"
Brigitte bilmek istiyordu.

"Komutanın hiç kadın arkadaşı yok."

"Yok mu?"

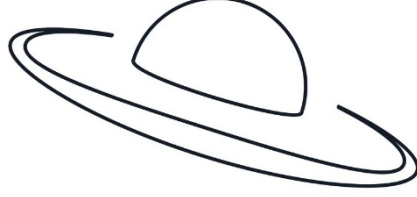
"Gemiye getirdiği ya da düzenli olarak temas kurduğu kimse yok." Yine sinsilik.

Brigitte'in onun odasında kalan ilk kişi olma onurunu elde ettiğini bilmek ilginçti.

Ju'el'in Dünya'dan gelen şehir gürültüsüne fon oluşturacak kadar nazik olmasına rağmen tek başına uyuduğu bir oda. Geminin sağladığı sıcak hava battaniyesini de sevmişti. Hiçbir şeyi gizlemiyordu ama düşündüğünden daha rahat olduğunu kanıtlamıştı.

Ayrıca, çıplak bir korsan yatağa tırmandığında ona hiçbir uyarı vermedi!

ON ÜÇ

GERÇEKLEŞTİRDİĞİ VARDİYA -dalgalandıkları uzayda anormallikler aramak, gemiyi daha hızlı tamir edemeyeceklerini bildiği halde sistem teşhislerini çalıştırmak, gururuna yediremediği o aptalca vardiya- çok uzun sürdü.

Brigitte'in odasında saklandığını bilmek işkenceydi. Köprüde geçirdiği zamanın çoğunda görüş alanının dışındaydı. Sensör okumalarını sürekli kontrol ediyordu ve bunlar Brigitte'in odasında kaldığını doğruluyordu ama yine de temizlik odasındaki kamera eksikliği onu göremediği anlamına geliyordu.

Rahatsız etti. *Çünkü malım için endişeleniyorum.*

O gerçekten bir mal mıydı? Mallar kıyafet giyer. Evlenmemiş deri, planladıkları evlilik pazarında daha yüksek bir fiyat getirecekti. Bu rezalet, güç sahibi anneler ve birkaç durumda da uygun eşler arayan ödeme yapmaya istekli savaşçılar tarafından oluşturulan bir kurallar listesi sağladı.

Zararlı UV ve diğer ışınların cilt pigmentlerine zarar vermemesi için onları giyinik tutun. Giysiler ayrıca onları çiziklerden de koruyacaktı. Diğer mahkumlara kıyafet verildi. Kendi mahkumunu çıplak tuttu.

Yapmak zorundaydı. Şartları bir kez telaffuz etti mi, geri dönemezdi. Teslimiyetinin büyük bir zevkle sonuçlanacağını düşünen hangi erkek bunu yapar ki?

Ekranı çevirerek, bu kadar uzağa sinyal göndermeyi başaran haber ajansı kanallarındaki bazı haberleri çekti.

Kadınları küstahça kaçırmaları ya da yasak gezileri hakkında hiçbir şey yok. Ancak Dünya'dan gelen bir raporda gökyüzündeki ılık parıltılarından bahsedildiğini fark etti.

Odasının kamerasına döndüğünde, Brigitte'in nihayet banyodan çıktığını ve şimdi yatağında kıvrılmış yattığını fark ettiğinde hırlayabilirdi. Çıplak şekli bulanık görünüyordu, hava battaniyesi deformasyon sağlıyordu.

Zus gelip ılık çaldığında hâlâ bakıyordu. "Güzel bir hediye seni bekliyor."

"Uyuyor."

"Önümüzdeki faaliyet için formda olduğundan emin olmak için."

Phyr'in dudağı aşağıya döndü. "Hayır, beni görmezden geldiği için uyuyor. Bir kadın neden böyle bir manevra yapsın ki?" Annesi kesinlikle böyle bir şey yapmazdı. İyi bir azar için onu avlama eğilimindeydi, saklanmak için değil.

O benim annem değil. Ne kadar rahatladım. "Onu doğru düzgün tatmin etmedin mi?"

Yatak odasındaki başarısızlığını itiraf mı edecek? Frukx gibi. "O yapmadığı için kendimi tatmin ettim."

Küçümseyici bir homurtu Zus'u sarstı. "Seni reddetti mi? Ona ne kadar kötü yaklaştın? Dikkatimi yöneltmek için seçtiğim kadınla kesinlikle böyle bir zorluk yaşamadım."

"Çiftleşmeyi kabul etti mi?"

"Katılıyorum, hem de birden fazla kez. Çok hevesli ve tam uyacak boyutta." Zus ellerini uzattı ve kadınsı bir şekil taklit etti.

"Benimki gezegeninde iyi görünüyordu, ancak kamarama ulaştığımızda tartıştı ve alay etti."

"Yani onu yalnız ve çıplak bırakarak mı cezalandırdın?" Zus homurdandı. "Sana neden iyilik yapmaya meyilli olmadığını anlamaya başladım."

"Bir iyilik istemiyorum. Bu ona bir şey borçlu olduğum anlamına gelir."

"Nezaketle başlayabilirsin."

"Nezaket onu nasıl etkileyecek?"

"Aynı şekilde anneni de etkiliyor ve sen itiraz etmeden önce" -Zus elini kaldırdı- "seni ailenin reisiyle gördüm."

Phyr'in kaşları çatıldı. "Ama ona böyle davranmalıyım. Varis olarak aileye hükmediyor olsam da, beni doğuran kadına saygı duyuyorum."

"Anneni sevmenin yanlış bir tarafı yok." Zus, Phyr'in ona attığı yumruktan kolayca sıyrıldı.

"Beni zayıf olmakla suçlamayın."

Yine göz devirerek. "Zayıf değil ama gerçek bir evlat. Bu da beni amacıma geri getiriyor. Eğer bu kadınla ilgileniyorsanız, neden ona da aynı nezaketi göstermiyorsunuz?"

"O bir mahkum."

Zus derin bir iç çekti. "Evet, öyle ve bunu ona hatırlatmaya devam edersen, hayır demeye devam edecektir."

"Dişi beni arzuluyor. ."

"Hayır, kamaranızı gözetlemeyeceğim için bunu yapmayacağım." "Ya dinlenirken Dünyalı beni öldürmeye çalışırsa?"

Kahkahaları hemen çınladı. Sanki dişi ona zarar verebilirmiş gibi. Phyr köprüden ayrılırken, "Durumumuzda bir değişiklik olursa bana haber verin," dedi.

Kamarasına dönerken adımlarını yavaş ve telaşsız atmaya zorladı. İçeri girmeden önce aldığı derin nefes? Koridordaki hava kalitesini test ediyordu.

Kapı daha o dokunmadan kayarak açıldı. Karanlık odaya adım attı ve kayalara çarpan dalgaların garip sesini duyunca durakladı. Brigitte akustik sistemi çalıştırmayı nasıl başarmıştı?

Bazı kendini beğenmiş alimler insanların bir surattan daha fazla zekaya sahip olmadığını iddia etti. Daha becerikli bazı araştırmacılar, bu alimler kendilerini uzaklaştırmak için kuyruklarını kullanmak zorunda kalana kadar onları dövdü.

Brigitte'in gemisindeki eşyaları "nasıl" manipüle ettiğini görmezden gelerek yatağa doğru yürüdü ve her an Brigitte'in gerinir gibi yapıp

ona baktı. Belki de onu yatağa davet ederken parmağını bükecek ya da gülümseyecekti.

Kaba horlama bu fanteziyi yerle bir etti.

Görmezden gelindi. Bir savaşçıya kendini önemsiz hissettirir. Eğer onun ihtiyaçlarını karşılamayacaksa -hatta *benim varlığımda uyanmayacaksa*- belki de onu diğer insanlarla birlikte genel nezarethaneye götürmeliydi.

Hayır.

Bunu yapmazdı. Henüz değil. Bu yenilgiyi kabul etmek olurdu. Zus ona annesi gibi davranması gerektiğini düşünüyordu.

Bu düşünce hiç çekici gelmedi. Brigitte'in kendisine duyduğu arzunun, itirazlarının üstesinden gelmesine izin verecekti. Zus'a bir dişiyi elde edebileceğini gösterecekti. Bu dişiyi.

Kıyafetlerini çıkarıp yatağın üzerine diz çöktü. Yatak ağırlığını mükemmel bir şekilde dengede tutuyordu, o kadar dengeli ki muhtemelen Brigitte onun üzerine çıktığını fark etmedi bile. Brigitte'in arkasına uzandı, sıcak hava battaniyesi batmasına ve sonra örtünmesine izin verdi.

Ondan henüz bir hareket yok. Bir savaşçı kastının aksine, derin bir uykucu. Bir şeylerin değiştiğine dair ilk fısıltıyla uyandılar.

Ona yaklaştı. Hâlâ daha yakın. Aralarında sadece küçük bir boşluk vardı; onları birbirinden ayıran tek şey sıcak, görünmez battaniyeydi. O minicik boşluğu kapatmak için hareket ettiğinde, eli görkemli bir göğsü avuçlamaya hazır bir halde kolunun üzerine geldi. *Uyuyun bakalım!*

Ancak eli ve vücudu onunkine hiç temas etmedi. Hava battaniyesinin yastıksı genişliği onu engelledi. Kasıklarını battaniyeye doğru itti ama onun bedeniyle temas kuramadı. Elini birkaç kez yere vurdu, ancak görünmez örtüden sekti.

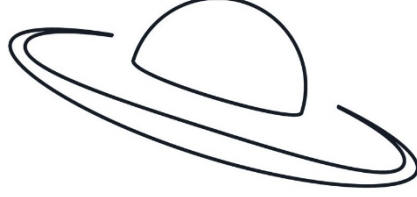
Bu da ne böyle?

Ağzını açamadan ya da yatağından kalkamadan, yatıştırıcı bir yatak masajıyla birlikte keskin, naneli bir koku onu gıdıkladı.

Neredeyse bir sesin şöyle dediğini duyacaktı: "Kadına ihtiyacın yok. Uyu, komutan. Uyuyun."

O yaptı.

ON DÖRT

Gözlerini **açtığı**nda kendisinden birkaç santim ötede mor bir yüz görmesi muhtemelen bir **çığlık atmasını** gerektirmiyordu. Öte yandan, kafası büyüklüğünde bir örümceğin, ucu sivri kıllı bir bacağa uzanması kulak tırmalayan bir **çığlığı** kesinlikle hak ediyordu.

"OHMYGODITSGOINGTOKILLME!" Etkileyici tek bir nefeste söylendi ve ardından başka bir **çığlık** geldi.

Phyr sırt üstü yuvarlanırken gözlerini açtı ve üzerinde sallanan iğrenç yarattığı fark etmekten kendini alamadı.

Çene kemikleri ardına kadar açıldı ve yüzlü gözler parıldadı. Tısladı.

Phyr da tıslayarak karşılık verdi.

Örümcek şey gümüşü ipliğini emerek tavana doğru fırladı. Tavan boyunca ilerledi ve son birkaç metre havada salınarak duvarda açılan bir deliğe indi.

Kapak kapandı ve ağzı açık kaldı. "Az önce ne oldu öyle?"

"Kamarasına geri döndü."

Quarters burada yaşadığını ima etti. "Evcil bir örümceğin mi var?"

"Evcil hayvan sayılmaz. Rrru benim bakım mühendisim. Kanalları ve sürünme alanlarını temiz tutan ve haşarattan arındıran bir ekibi yönetiyor."

"Gemide örümceklerden oluşan bir ekibiniz var" -söylemek bir yana düşünmekte bile zorlanıyordu- "dedi."

"Arachnai o onların tercih edilen dönem. Örümcekler vardır için ve yaygın, evrimleşmemiş versiyonlarını galaksinin dört bir yanına tohumladılar."

"Örümceklerin istila ettiği bir gemideyim." Yatağa uzandı ve gözlerini kapattı. "Büyük bir kutu böcek spreyine ihtiyacım var."

"Mürettebatımın üyelerini öldürmeyeceksiniz, ancak kana susamış tavrınızı takdir ediyorum."

Bir dirseğinin üzerinde doğrulup ona göz kırptı. "Sen kafayı yemişsin."

"Söylediklerinizin hiçbir anlamı yok bu da aklınızın başınıza gelip gelmeyeceğini merak etmeme neden oluyor."

"Ne hakkında?" diye sordu, bacak bacak üstüne atmış, kollarını vücudunun üst kısmına kavuşturmuş bir şekilde otururken, varlıklarını gizlemek için iyi bir iş çıkarıyordu.

"Anlaşmam hakkında aklını başına topla. Kıyafet ve geminin işletilmesi cinsel tatmin."

"Hayır."

Hiç tereddüt etmeden hızlıca söyledi, o zaman neden gülümsedi? Onu çırılçıplak görmenin kendisini nasıl etkilediğini görmemesi için bacak bacak üstüne atmıştı.

Kim yatakta kocaman, çıplak bir adamla uyanmak istemez ki? Ama yine de... o bir pislikti. Örümcekleri olan. Ve çılgın bir bilgisayar. Oh, ve güzel bir kıcı.

Elinde olmadan tuvalette kasıla kasıla yürüyen mükemmel kalçalara baktı. Neden onunla birlikte olduğunu açıklamak için manyetik olduklarını iddia edebilir miydi? Cidden, konu ona geldiğinde vücudunun kendi aklı varmış gibi görünüyordu.

Kadın küçük odaya girdiğinde, adam ona hiç dikkat etmedi, önceki gün olduğu gibi duvara yaslandı. Aleti vücudundan yarı sert bir şekilde dışarı çıkmıştı, kız baktığından falan değil.

Tamam, o da baktı. Her gün sadece iri bir numune değil, aynı zamanda onu görmekten mutlu olan bir numune de görmüyordu. Yoksa başka bir nedenden dolayı mı sertti?

"İşemen mi gerekiyor? Duşta işeyen adamlardan mısınız?" Kadın soruyu ağzından kaçırdı ve adamın gözleri şok içinde açıldı.

"Kesinlikle hayır. Arınma döngüsü birikmiş bedensel atıkların icabına bakacaktır."

"Demek duşta işeyeceksin."

Kaşlarını çattı. "İdrarın dışarı atılması bunun uygun bir atık tahliye cihazıyla yapılır." Donut delikli kütüğü işaret etti. "Ve bu daha az verimli yöntemle sadece temizleme ünitesi çevrimdışı olduğunda başvuruyorum."

Mesanesi ısrarla bastırıldığı için bu garip sohbeti bırakmadı. Sonunda mor korsanın yanaklarını neredeyse pembemsi bir renkle aydınlatan bir şey bulmuşken bunu neden yapsındı ki? "Ya işemem gerekirse? O duş şeyi bende de işe yarayacak mı?"

"Evet."

"Harika." Bir yerlerde, bir şekilde, onunla birlikte dar alana adım atacak cesareti buldu.

"Ne yapıyorsun?"

"Benim de gitmem gerek. Neden paylaşmıyoruz?" Sırıttı. "İlk kez bir erkekle işeyeceğimi biliyor muydun?" Bu aynı zamanda Phyr'i ilk kez dengesiz yakalayışı da olabilirdi.

Duvarı tokatlarken dudakları gerildi ve "Tam temizlik, iki yaşam formu. Ağız hijyeni için nane aromalı."

"Bu şey dişleri de mi fırçalıyor?" "Evet."

Neredeyse kirli zihinleri temizleyip temizlemediğini soracaktı, çünkü onun dengesini bozmak için yola çıkmış olsa da, bu onu etkilenmemiş bırakmadı.

Hafif bir uğultu bedenini sararak tenini, saçlarını, dişlerini titreştirdi ve mesanesinin ısrarlı baskısı kayboldu. Harika. Ona söylememiş olmasına rağmen kollarını açtı ve başını arkaya yatırdı, teninde gezinen gıdıklanma hissine gülümsedi.

Ağızına taze bir tat girdi ve dilini dişlerinin üzerinde merakla açtı. "Bu inanılmaz."

Homurdanarak cevap verdi.

Gözlerini açtığında onu kendisine bakarken yakaladı, mavi gözleri ışıkla parlıyordu. Eğer kaçırılma hikâyelerini doğru hatırlıyorsa, bu tür bir durumda bunun tek bir anlamı olabilirdi.

O beni istiyor. Ben de onu istiyorum.

O zaman neden şımartmayalım? Kızın hoşuna giderdi. O da zevk . Giysilerini alır ve bu odadan çıkabilirdi.

Ama isteklerine boyun eğeceğim.

Evet, ama yine de ona başka bir seçenek bırakmamıştı. Dizlerinin üzerine çöküp kendini onun sikiyle göz hizasına getirdiğinde kendine söylediği şey buydu.

"Peki, sana oral seks yaparsam, sözünü tutacağına söz veriyor musun?" diye sordu.

"Aressotle'un bir savaşçısı olarak söz veriyorum ki, beni doruğa ulaştırırsan, sana giysi vereceğim ve seni odama kilitlemeyeceğim."

"Anlaştık." En azından söylemek istediği buydu ama adamın mantarlaşmış kafasını aniden yutması kelimeyi boğdu.

Sanki artık dinliyormuş gibi. Kadının ağzı üzerine değdiğinde nefesini içine çekti, başını geriye attı ve kalçaları öne doğru eğildi.

Dizlerinin üzerinde, ellerini adamın kalçalarına dayadı ve tüm işi ağzının yapmasına izin verdi. İş mi? Ha. Daha çok zevk gibi. Bazı kadınlar oral seks yapmanın bir angarya olduğundan yakınabilirdi. O öyle değildi. Ağızında bir sakin hissini, emdikçe içeri girip çıkmasının yumuşak hissini seviyordu.

Adamın uzunluğunu içine çekerken yanakları çukurlaştı. Başını sallamanın verdiği zevkle kendini kaybetti. Birçok yönden yabancı olsa da, ona bir erkeği hatırlatıyordu. Aleti de aynı şekilde nabız gibi atıyordu. Kadife tenle kaplı sert bir çelik gibiydi.

Ağızıyla onu çalıştırırken, kalçaları onun vuruşlarıyla aynı anda içeri ve dışarı doğru itiliyordu. Daha hızlı ve daha hızlı ve...

Onun yaklaştığını hissedebiliyordu. Çok yaklaştığını.

Ve sonra ağzına sıcak ve tatlı bir şekilde fışkırdı. Kadın onu emdi.

Son damlasına kadar aldı. Kendi uyarılması azalırken kadının amcığı zonkluyordu.

Kalçalarına yaslanarak elini gerçekten oraya koymak istedi. Onun kaygan ve ağrıyan etini okşamak istiyordu.

Ya da belki onun için yapardı.

Eğildi ve ona baktı. Yüzüne değil, onun dokunuşunu isteyen kısmına.

Adam dokunduğunda nefesi kesildi. Bir parmağının ucu seksinin dış kabuğu boyunca ilerledi. Vücudundan geçen titremeye engel olamadı. Gözlerini kapattı ve bir sonraki dokunuşunu bekledi.

Ve bekledim. Ve bekledim.

Gözlerini açtığında, adamın arındırma ünitesinden çıktığını ve duvarda açılan bir delikten giysi çıkardığını fark etti.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Giyiniyorum."

"Peki ya ben?" Onun iyiliğine karşılık vermek isteyen zavallı amcığı ne olacaktı?

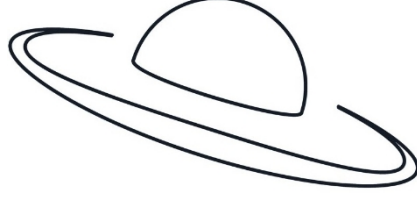
"Ah, evet. Sana kıyafet sözü vermiştim. Al." Banyodan çıkmadan önce bir parça beyaz kumaş parçasını ona fırlattı.

İhtiyaçlarıyla ilgilenmeden çekip gitti. Ne bencil bir pislik.

Ama en azından sözünü tuttu. Ona kıyafet vermişti.

Titrek bacakları üzerinde ayağa kalktı ve kıyafetini silkeledi. Kafasının içinde onu yüzüstü bıraktığı için bencil bir aşık olduğuna dair ettiği sessiz küfürler, ılgık ılgığa haykırdığı "Pislik! Bu kıyafet değil."

ON BEŞ

PHYR odasından çıkarken kıkırdadı, gömleği açık ve bol dururken hâlâ pantolonunu bağıyordu. Ona fırlattığı kıyafete nasıl tepki vereceğini tahmin etmişti. Ne de olsa onu bir genelevden almıştı, yine de misillemekten korktuğu için değil, daha çok, eğer yapmazsa komutan olarak görevinden kaçacağını bildiği için ayrıldı.

Şimdi bile, komuta merkezine doğru yürürken, dönüp ona dönmek için savaştı ve onun monsunun şişmiş etini okşayabildi. Kendini onun kalçalarının arasına gömmek ve onu pompalamak istiyordu. Çılgılık atıp onu pençeleylene kadar pompalamak.

Delilik. Ne zamandan beri bir kadının zevkini önemsiyordu? Eğer onu memnun ediyorsa, yapardı. Kendini iyi hissettiriyorsa, yapardı. Ortaklarını da memnun ettiği gerçeği? Sadece bir yan etki.

Yine de... onu doruğa çıkardıktan sonra, aynısını onun için yapmak istemişti. Neden? Tatmin olmuştu. Bu hiç mantıklı değildi. Bu yüzden oradan ayrılmış ve yüzünde sert bir çatık kaşla asansöre doğru yürümüşü.

Köprüye girer girmez, Zor onun duruşunu fark etti. "Neden bu kadar öfkeli görünüyorsun?"

"Bu benim doğal tavrım."

"Hayır, bu senin 'bir şey öldürmem lazım' suratın. Dişi mi? Seni reddetmeye devam mı ediyor?"

Büyük bir memnuniyetle açıkladı, "Hayır, beni tatmin etti.
Ve beni çok memnun etti."

"O halde bu kadar kötü bir ruh hali içinde olmanıza şaşırdım."

"Bu Zus'un hatası," dedi Phyr. "O ve onun cinsel ihtiyaçlarını dikkate almam gerektiği yönündeki lanet olası iddiası."

"Sana boyun eğmesi için onu memnun etmek zorunda kaldığın için mi hoşnutsuzsun?"

"Hayır, onu memnun etmediğim için hoşnutsuzum ve Zus'un sözleri yüzünden bu durum hiç hoşuma gitmiyor."

"Suçlu mu hissediyorsun?" Zor güldü. "Onu kendi rahatlama arzusuyla baş başa bıraktıysan hissetmelisin."

"Karşılığında ona tatmin sözü vermedim." Ama bunu ona vermek için nasıl da can atıyordu. Hadım edici.

"Biliyorsun..." Zor, genellikle tıraşlı olan savaşçılar arasında bir anomali olan kısa sakalını sıvazladı. "Aldığınız dişi çekici ve bizim türümüzü memnun etmeye yatkın olduğunu söylüyorsunuz. Aklıma belki de annemle kızı evlendirmek konusunda konuşmam gerektiği geliyor. Varislerimi doğuracak bir eşe ihtiyacım olabilir."

Phyr, Zor'un kendilerini ayıran konsolun üzerinden atladığını bile anlamadan onu yakalamıştı. Ayrıca elini diğerinin boğazına dolamış ve sivri dişlerini göstermişti. Ondaki alçak bir hırıltı yükseldi.

"Bir sorun mu var komutan?"

Grrr. Argh. Grrr. Phyr kendisini saran ani öfkenin etkisiyle konuşamıyor gibiydi.

"Bu kadınla mı ilgili?"

"Hayır." Phyr, gemi arkadaşının cesedinin üzerinden atlamadan önce kelimeyi tükürmeyi başardı. "Sinir bozucu bir Dünya barbarına ne olacağı neden umurumda olsun ki? Ona teklif ver. Umurumda değil. Ama indirim beklemeyin." Phyr, kadınına teklif vermeye cüret ederse, annesinin vermek istediği her krediyi Zor'a ödetecekti.

Kadını mı?

Grrrr.

"Aciz durumda mısınız? Reviri ziyaret etmeniz ve uzaylı kirliliği belirtilerine karşı kendinizi kontrol ettirmeniz gerekebilir mi?"

"Ben hasta değilim."

"Bunu en dengesiz davranan erkek söylüyor."

Tekrar soğukkanlılığını kaybedip Zor'u öldürmeden önce konuyu değiştirme zamanı.

Yine de, eğer ölürse, paydan daha büyük bir pay alacağım ve Brigitte'i alamayacak.

Müttefikleri öldürmek yok. Henüz yok. Ancak Zor onu test etmeye devam ederse, kendini çok hızlı bir şekilde düşman ve dolayısıyla adil bir oyun olarak bulacaktı.

Dikkatini Zor'dan uzaklaştırarak -ki kafası olmasa gerçekten daha iyi görünürdü- görüntü ekranına ve kayan çeşitli bilgilere baktı. "Kötü Uzay'daki yolumuz nasıl gidiyor?"

"Şimdiye kadar. Çeşitli asteroitlerin etrafından dolaşmak sorun olmadı ve kara deliklerden uzak kalmayı başardık. Ama..." Zor sözünü kesti.

"Ama ne? Konuş."

"Şu ana kadar yolculuğumuz çok kolay görünüyor."

"Bu bölgenin sınırından birkaç galaktik döngü uzaktayız. Hâlâ pek çok şey olabilir."

"Biliyorum ama yine de bir şeylerin ters gittiğini hissediyorum. Bir şey bizi izliyor."

"Sensörler bir şey tespit etti mi? Enerji izleri? İz dumanı?" Gizlenme teknolojisiyle düşmanı tespit etmek beceri gerektirebilirdi. Gemisi yol alırken soluduğu çeşitli verileri nasıl okuyacağını bilmek, bir komutan ve mürettebatı için sorunu gerçekleşmeden önce tespit etmenin en iyi yoluydu.

"Somut bir şey yok. Galaksinin bu bölümündeki okumaların güvenilir olduğunu siz de benim kadar iyi biliyorsunuz. Her şeyin çok fazlası

sonuçlar."

"Belki de yorgunluk sizi rahatsız ediyor ve bir şeyler hayal ediyorsunuz."

"İnsan dişimin ifade etmekten hoşlandığı gibi." Zor elinin ortasındaki parmağını ona doğru salladı.

Daha fazla saygısızlık. Phyr homurdandı. "Gördüğüm kadarıyla bu barbarlar mürettebatımı yozlaştırıyor."

"Rahatla, Phyr. Belki de işimizden biraz daha keyif almamızın zamanı gelmiştir. Ben, kendi adıma, gidip birinin zevklerinin tadını çıkarmaya niyetliyim. Dilinde öyle bir piercing var ki-" Zor'un söylemek istediği her neyse, komuta alanının kapısı açılıp içeriye bela girince kayboldu. Seksi bela.

"İşte " Brigitte ellerini kalçalarının üzerine koydu. Bu sadece dikkatleri şu anda transparan bir kıyafet giymiş olan düzgün vücuduna çekmeye yarıyordu. Önü düğümlü basit bir kumaştan oluşan üst kısmı cömert göğüslerini sararken, transparan kumaş meme uçlarını belirginleştiriyordu. Etek kalçalarından aşağıya, uyluklarının ortasına kadar sarkıyordu ve kumaş kalçalarının kenarındaki koyu renkli üçgeni görmesine izin veriyordu.

Büyüleyici

görünüyordu. Ve Zor

fark etti.

O gün ikinci kez, gemi arkadaşı Phyr'in eli boğazına dolanmış halde kendini yerde buldu. Grrr.

"Ne yapıyorsun?" diye haykırdı.

Zor, "Komutanım varlıklarınıza duyduğu hayranlığı ifade ediyor," diye mırıldanmayı başardı.

"Seni öldürerek mi?"

"Onu öldürmüyordum," diye homurdandı Phyr ayağa kalkarken. "Sadece reflekslerini test ediyordum. Onu ne kadar kolay yere indirdiğime bakılırsa refleksleri oldukça zayıf."

"Başarısızlıklarımı sergilediği için komutanıma teşekkür ederim. Hemen gidip yeteneklerimi geliştireceğim." Zor ayağa kalktı ve Brigitte'e bakarak

Neredeyse tekrar boğazının sıkıldığını görecekti, köprüden uzaklaştı ve onu *kızla* yalnız bıraktı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu sandalyesine çökerken. Bir kürsünün üzerinde oturduğu, kendisinininkinden çok daha büyük bir gövdeyi barındırabildiği ve kol dayama yerinde gizli kontroller olduğu, ayrıca uygulamalı bir uçuş deneyimi istediğinde kullanabileceği bir çift tetik kolu da bulunduğu için daha çok bir tahtı andırıyordu.

"Geminizi serbestçe kullanabileceğimi söylemişsiniz. Anlaşma buydu. Yine de, bana sorarsanız, buna kıyafet demek biraz zorlama olur." Giysileriyle ilgili sözleri dikkatini onlara çekti.

"Kıyafetinde yanlış bir şey yok." "Ucuz bir fahişe gibi görünüyorum."

"Doğru değil. Kıyafet pahalıydı."

"Bu transparan ve ben üşüyorum." "Seni ısıtayım."

Eminim başka biri söylemiştir? Hayır. Söyleyen ve teklifini, onu kucağına sürükleyen bir tutuşla noktaladı.

O yapmadı poz çok. a mücadele. Aksine,o baktı at onu şaşkınlıkla süzdü. "Seni anlamak çok zor."

"Zor, evet, ama anlaşılması basit. Ben bir savaşçıyım. Savaşçı kurallarına uyarım."

"Sen de bir korsansın."

"Mal tüccarı olmakta yanlış bir şey yok." "Beni ve diğerlerini çaldın."

"Benim dünyamda adam kaçırmak suç değildir. Tabii kaçırılan kişi size ait biri değilse." Ailesini koruyamayan bir savaşçının onuru yoktur. Onu çalan adam hem onuru hem de onursuzluğu eşit ölçüde elde etti. Onlarınki karmaşık bir toplumdur.

"Bizi satmayı planlıyorsun."

"Oldukça büyük bir kâr için." Annesi gururla ışıldadı.

"Kölelik yanlıştır."

"Ama köle olmayacaksınız. Sizi eş olarak açık artırmaya çıkaracağız. Bu da bir savaşıyla eşleştirileceğiniz ve geçiminizin sağlanacağı anlamına geliyor."

"Onunla yattığım ve ona bebekler verdiğim sürece bakılacağını kastediyorsun."

"Ya çirkinse?"

"Ya onu satın alan biri ölürse?"

Dişiyi elinde tutmak isteyebileceğine dair ürkütücü fikir onu rahatsız etti ama bu, görüntü ekranının aniden aydınlanması kadar değildi.

Açık leylak rengi bir yüz ona baktı ve şaşkınlığını gizleyemedi. "Bu da ne?"

"Merhaba anne."

"Anne!" Brigitte kendini onun kucağından kurtarmak için çabaladı ama adam onu sabit tuttu.

"Oğlum." Soğukkanlılıkla. Miras aldığı aynı mavi gözler durumu inceledi. "Görüyorum ki barbar kadınları elde etme görevin başarılı olmuş."

"Gerçekten de öyle oldu. Eve Langlais adlı kişiyle yaptığımız anlaşma verimli oldu. Tahmin ettiğiniz gibi, Havva'nın kaleme aldığı masallar sayesinde türümüzü zaten iyi tanıyan dişiler, durumlarındaki değişikliğe uyum sağladılar."

"Dövülebilir mi?" Brigitte bu kelimeyi oflaya puflaya söyledi. "Ben uysal değilim, hatta buna yatkın bile değilim. Gelmek istemediğimi söylememe rağmen bana başka seçenek bırakmadınız. Oğlunuz bir zorba, hanımefendi."

"Öyle mi?" Koyu renk dudaklar geniş bir gülümsemenin üzerine yayıldı. "Teşekkür ederim. Babası olmamasına rağmen onu doğru yetiştirmek için elimden geleni yaptım. Merhum kocamın ruhu, böylesine zavallı bir savaşı olduğu için Hayde gezegeninin kömürü üzerinde sonsuza dek kavrulsun."

"Merak etme anne. Seni onun yaptığı gibi utandırmayacağım."

"Yapmasan iyi edersin, yoksa Heska'nın oğluna yaptığı gibi ben de seni boğarım."

Dişi ona daha da yaklaştı, bunu umursamadı ve fısıldadı. "Annen beni korkutuyor."

"Herkesi korkutuyor. Büyürken pek çok savaşçının gıpta ettiği biriydim."

Annesinin yüz ifadesi ekrana yaklaştı. "Gerçek bir Kulin annesi görevlerini ciddiye alır."

"Görünüşe göre oğlunu gözetlemeyi de seviyor." Phyr kaşlarını kaldırdı.

"Dönmemi bekleyemedin mi?"

"Görevinizin ayrıntılarını duymak istiyorum."

"Ayrıntılar mı? Yoksa eleştirmek için bir şans mı?"

"Kusurlar gösterilmedikçe kimse kendini geliştiremez. Bu yüzden küçük barbar yatak arkadaşını da yanında gönder Phyr, böylece akıllı meseleleri tartışabiliriz."

"Az önce bana aptal mı dedin?" Brigitte onun kucağından ayrılp önünde durdu, gergin duruşunda öfke açıkça görülüyordu. "Ve ben onun yatak arkadaşı değilim."

"Bunu genelev kıyafeti giyen kadın söylüyor."

Bu hızlı dönüş, sırtışını yeterince hızlı saklayamadığı anlamına geliyordu. Ona bir parmak salladı. "Bunun normal bir kıyafet olmadığını biliyordum. Beni bir sürtük gibi giydirdin."

"Hayır, sen kendin giyindin. Ben sadece sağladım."

"Anlambilim. Bana uygun kıyafet sağlamanı talep ediyorum."

"Yoksa ne olur?" dedi öne doğru eğilerek, ses tonunda ve bakışlarında açık bir meydan okuma vardı.

"Ya da gidip arkadaşını bulacağım ve bu yolculuk için oda arkadaşı isteyip istemediğini soracağım."

Hey, belki beni bir teklif yapacak kadar sever."

"Asla!" Annesinin olanları izlediğini çok geç hatırladı. "Demek istediğim, Zor senin özelliklerinde bir kadınla ilgilenmiyor. Teklif ederek onu kızdırmış olursun."

"Eğer Zor'u çekici buluyorsa, o zaman bence dişi denemeli. Annesinin, diğer oğlunun savaş alanında ne yazık ki beceriksiz olduğunu ve salya sümük bir aptala dönüştüğünü kanıtladığından beri onun varisler üretmeye başlamasını çok istediğini biliyorum."

"Zor'un ona gücü yetmez." Sözleriyle kazdığı çukur dipsiz görünüyordu ve annesinin gözlerindeki hesaplama rahatsız ediciydi. Buna artık bir son vermesi gerekiyordu. "Onun Obsidiyen pazarında satılmasına karar verdim. Onun özelliklerine sahip bir dişi orada yüksek fiyatlara alıcı bulacaktır."

"Hangi özellikleri? Sade saçları, dikkat çekici olmayan yüz hatları var ve genellikle arandığından biraz daha yaşlı."

Phyr bir kez daha "dişi harika ipeksi saçlara, kalın kirpiklerle çerçevelenmiş büyüleyici gözlere sahip ve..." gibi aptalca bir şey söyleyemeden önce Evet, annesi haklıydı. Yaşlı. Sade. İsteddiği ya da ihtiyaç duyduğu hiçbir şey yoktu.

"Kaltak." Brigitte kol dayanağını tokatladı. Ekran aniden göz kırptı.

Brigitte'e göz kırptı. "Telefonu annemin yüzüne kapattın."

"Ve ona kötü bir isim taktım. Bunu tamamen hak ettiğini de eklemeliyim. Neden sorunlarınız olduğunu anlamaya başlıyorum."

"Ama iletişim kanalının bağlantısını nasıl keseceğinizi nasıl bildiniz?"

Gözlerini devirdi. "İnsan olabilirim ama merhaba, 'gelen iletişim' yazan yanıp sönen kırmızı düğme bunu ele verdi. Aklıma gelmişken, dilleri anlama çipinin yazıyı da kapsadığını söylememiştin."

"Annem bu cüretinizden hiç hoşnut olmayacak."

"Annen kıcımı öpebilir." Bir elini ağzına götürdü. "Özür dilerim. Bu gerçekten kabaydı."

"Ve onu asmak değil miydi?"

"Bana yaşlı, aptal ve sıkıcı dediği düşünüldüğünde, bunun benim için oldukça ölçülü olduğunu düşündüm."

"Yakınından bile geçmiyor." demesine sebep olan şey neydi? Muhtemelen onu öpmeye iten şey de aynıydı. Yüzünü kavrayarak ağzını yakaladı ve ona sahip olmak için duyduğu şiddetli arzuya teslim oldu.

Alt dudağını emdiği ve cesaretlendirici tatlı sesler çıkardığı için onu hemen geri almaya kararlı görünüyordu. Ayrıca omuzlarını kavradı ve ağzına daha iyi erişmesine izin vermek için kucağına döndü.

Geniş koltuğunda biraz manevra yaparak, onun üzerine oturmasını sağladı, kıyafetinin kısa eteği yukarı kalkıyordu, göbeğinin nemi ona baskı yapıyordu. Kadının heyecanının kanıtı onu daha da sertleştirdi. Kadının zevki onu heyecanlandırıyordu. Bu onda deney yapma isteği uyandırdı.

Ona, "Geriye yaslan." diye emretti. Bir elini beline koyarak düşmesini engelleyebildi.

Ellerini kolçaklara dayayarak adamın dediğini yaptı, yeni açtığı onun tepesine bakmasına izin veriyordu.

Kadının tahrik edici kokusu havayı parfümledi ve adamın ağzı sulandı. Garipti. Cinsel partnerleriyle ziyafet çekecek biri değildi. Boşta kalan eli kadının monsunu keşfetmeyi seçti, parmağının ucu kadının seks girişini koruyan nemli alt dudaklarını okşadı.

İçinden bir ürperti geçti ve inledi. "Eğer durursan, seni öldürürüm."

Kadının tehdidi onu kıkırdattı. Sanki ona zarar verebilirmiş gibi. Yine de onu bu kadar heyecanlandırabildiği için heyecanlanmasına engel olamadı. Yine de bu, onun cüretkâr sözlerinin yanına kâr kalmasına izin vereceği anlamına gelmiyordu. "Burada kontrol bende, dişi. Sen değil."

Şansına, durmaya niyeti yoktu. Parmağını onun davetkâr seksine bastırdı, sıcak etin parmağını kavradığını hissetti. Daha derine itti, kanalının sıkılığı onu sertleştirdi.

İkinci bir parmak daha soktu, kadının nefesinin kesildiğini duydu ve etrafını sıkılaştıran seksinin titrediğini hissetti.

"Klitorisimi ov," dedi.

"Neyiniz?" Ne demek istediğini anlayamayan adam kaşlarını çatarak ona baktı.

"Benim için zevk düğmesi. İşte. Sana göstereyim." Kendine dokunmak için kendi elini kullandı, parmağının ucu seksindeki yuvarlak bir çıkıntıya sürtündü. Ondan zevk alması gerekirken bundan da oldukça zevk alıyordu.

Onu zevkten inletmesi gereken kişi benim.

"Ne yapıyorsun?" diye soluk soluğa sormak için sadece bir saniyesi vardı ki adam onu sandalyesine oturtup önünde diz çöktü. Bir kadının önünde diz çökmüştü, bu onun için bir ilkti.

Ama bu ona istediği görüntüyü veriyordu, özellikle de bacaklarını koltuğun kollarına sardığında. Ona açık olan pembe, şişmiş etine, onu kayganlaştıran meyve sularına dikkat etti ve işte oradaydı, sözde zevk düğmesi.

. Kadın sıçradı ve güldü. "Dürtme. Ovala."

Ovmak mı? Parmağını üzerinde gezdirdi ve kadın titredi. Biraz daha ovdu ve kız zevk sesleri çıkardı. Parmağıyla çimdikledi ve kadın sarsılarak derin bir inilti çıkardı.

"Yala beni," diye sordu. "Boşalana kadar yala beni."

Monsunu yalamak mı? Bunu daha önce hiç gerçekten yapmamıştı. Phyr genellikle sadece bir dişinin içine olabildiğince çabuk girmekle ilgilenirdi. Yetkililerin ya da satın aldıklarının öfkeli sahiplerinin ne zaman aramaya geleceğini asla bilemezdi.

Tadı nasıl olurdu? Daha önce ona dokunduğunda merak etmişti. Kadının kokusu duyularını uyuştururken şimdi yine merak ediyordu.

Soktuğu parmak ona iç çekti. İkincisi onu inletti. Ama eğilip diliyle yaladığında? Kadın ürperdi ve onun adını haykırdı. "Evet, Phyr. Evet."

Bunu söyleme şekli onu şişirdi. Aynı zamanda daha fazlasını tatmak için can atmasına neden oldu çünkü kadın inanılmaz derecede tatlıydı. Dili onun zevk yumruğuna saldırdı. Dudakları onu sıkıştırdı. Ona sürtündü, dokundu, ısırıldı, tepkilerinden tamamen büyüldü. Onu kendine çekerken elleriyle kısa saçlarını kavradı.

Parmaklarını hâlâ kızın içine sokarken, kızın cinsel organı parmaklarının etrafında sıkıca kenetlendiğinde bir an huşu duydu ve kız "Aman Tanrım, geliyorum" diye bağırdığında gururla böğürebilirdi.

Evet, o onun tanrısıydı. Vücudunu sarsan erkek. Ona yoğun mutluluğu getiren erkek. Ve hepsini dilinde, parmaklarında ve onu ele geçiren memnuniyette hissetti.

Bunu ben yaptım. Onu erittim. Çünkü doruğa ulaştıktan sonra gerçekten kemiksiz görünüyordu. Karşılığında hiçbir şey almadan doruğa ulaşmıştı ya da zonklayan siki bunu hatırlatıyordu.

Şimdi benim sıram.

Kelimelerle mahvetmek zorunda kaldığı güzel bir plan.

"Neden pislik olmadığın zamanlarda bu kadar seksi oluyorsun?" diye mırıldandı gözlerini kapatarak. "Keşke bunu yapmasan çünkü sana aşık olmak istemiyorum."

Onu sevmek istemiyor muydu? Nedense bu onu rahatsız etti ve bu da onu ürküttü çünkü bu kadının duygusal olarak bağlanmasını istemiyordu. Bu yüzden silahını kaptı ve bayıltmak için kullandı.

Esir, baygın bir şekilde yana doğru yığılırken tek kelime etme fırsatı bile bulamadı.

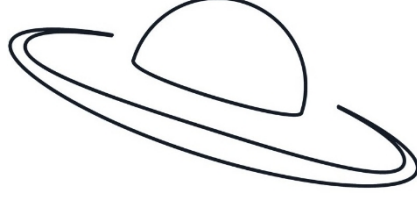
Onun sessizliği göğsündeki paniği dindirmedi. Anlayamadığı bir panik. Onu sandalyeden çekerek kollarına aldı, garip hisler onu tamamen kuşatmıştı. Onu kollarının arasına aldığı anda hissettiği nezaket nereden geliyordu? Yardıma ihtiyacı olup olmadığını soran Zus'a hırlamasına neden olan bu güçlü koruyuculuk hissi nereden geliyordu?

Şehveti anlayabiliyordu çünkü o lanet kıyafet cinsel düşünceleri kışkırtıyordu. Tıpkı kızgınlığının ardındaki nedeni bildiği gibi çünkü gerçek savaşçılar hissetmezdi. Harekete geçerlerdi. Sorun şu ki, dişiye bir galaktik döngüden daha az süredir tanıyordu ve şimdiden onu elinde tutmayı düşünüyordu.

Delilik. uyurken, adam tam bir tetkik yaptıracaktı çünkü belli ki iğrenç bir Dünya hastalığına yakalanmıştı. Onu zayıf düşüren bir hastalık.

Ve şefkat. Ugh.

ON ALTI

BRIGITTE tanımadığı bir yatakta **tek başına uyandı**, bir ranza olduğunu fark etti - ne kadar çocukça. Yan döndüğünde iki ranza daha gördü ve kendini bulduğu yerin yüksek, gri, nervürlü bir tavana ve sessiz bir aydınlatmaya sahip olduğunu fark etti.

Neredeyim ben? Çünkü hatırladığı son şey iyi bir orgazmın parıltısıydı, sonra hiçbir şey. Bayıldım mı?

Birisi aniden yukarıdan, baş aşağı, saçları sarkmış bir şekilde düşerken içinden bir çığlık koptu.

Kalın kirpiklerle çerçevelenmiş meraklı kahverengi gözler ona baktı. "Sonunda uyandın."

"Evet. Ve muhtemelen kalp krizi geçiriyorum." Kalbi kesinlikle yeterince hızlı atıyordu. "Neredeyim ben? Buraya nasıl geldim?"

"Kadınlar koğuşuna hoş geldiniz. Görünüşe göre bu galaktik uçuş için evimiz burası. Kaptan sizden oldukça etkilenmiş görüldüğü için bize katılacağınızdan emin değildik."

"Phyr mi demek istiyorsun?" İmplantın onun adını doğru telaffuz etmesini sağlaması ne kadar komikti.

"Evet, şu Ateş denen adam. Seninle birlikte kaçtı ve dün gece seninle birlikte gelip seni yatağa atana kadar neyi amaçladığından emin değildik."

"Beni buraya o mu getirdi?" Bunun farkına varmak onu üzdü. İki samimi görüşmeden sonra belki de, sadece belki de, onun kendisine karşı bir şeyler hissettiğini düşünebilirdi.

Yanlış!

"Seni prenses tarzında taşıdı. Aslında biraz ateşliydi, özellikle de senin neyin olduğunu sormaya cüret ettiğimiz için bize hırladığından beri."

Aptal olmak sayılır mı? "Uyuyakalmışım. Aniden." Tuhaftı çünkü daha önce orgazmdan sonra hiç böyle bir şey olmamıştı.

"Hey, siz konferanstan sorumlu bayan değil miydiniz?" diye sordu biri.

"Benim adım Brigitte ve evet, organizasyona yardım ettim. En azından aklı başında olan kısımları. Bununla hiçbir ilgim yok." Elini belli belirsiz bir şekilde çevrelerine doğru salladı.

Baş aşağı duran kız kendini tanıttı. "Ben Mandy, Eve'in uzaylı istilacılarla plan yaptığının farkında olmadığınızı düşündüm. Bizi yemek yerine evlendirmek istedikleri için mutluyum. Sana şunu söyleyeyim, sen orada biraz Janet" -Mandy arkasındaki bir noktayı işaret etti- "oradaki senin akşam yemeği için hazırlandığından oldukça emindi."

Uzun boylu esmer bir kadın yaklaşırken çok yüksek sesli ve kadınlara yakışmayan bir homurtu Brigitte'in dikkatini çekti. "Ben hâlâ kendimize dikkat etmemiz gerektiğini söylüyorum. Onlar uzaylı. Ne bekleyeceklerini kim bilebilir? Yemek. Araştırıyorlar. Bizi evcil hayvan olarak tutmak bile isteyebilirler. Hey, ben Janet." Elini uzattı, Brigitte de tutup sıktı. "Konferansta tanışmıştık."

Gerçekten de öyle oldu. Hevesli bir okuyucu ve konferans aşığı olan Janet, çılgın bir okuyucu grubuyla birlikte hareket ediyor, neşeli tavırları ve hınzır Jersey aksanıyla herkesi eğlendiriyordu. "Seni hatırlıyorum."

"Sormak zorundayım, kaptan size aşağılık şeyler yaptı mı? Mürettebatı Kim ve Mandy'ye yaptı."

"Aşağılık derecede lezzetli," diye karşılık verdi Mandy.

"Phyr istemediğim hiçbir şey yapmadı." Yalan değildi çünkü Brigitte onun kendisine dokunmasını çok istiyordu. Şimdi bile, o pislik onu terk etmişken, yardım edemiyordu ama onun hissini hatırlıyordu. O coşkuyu...

"Ne giyiyorsun sen? Sanki-"

Yüzünü buruşturarak dudaklarını büzdü. "Bir telekız, biliyorum."

"Aslında seksi diyecektim. Giydiklerimizden çok daha iyi." Janet bol tulumunu yüzünde bir hoşnutsuzluk ifadesiyle çekti. "Korsemini bile aldılar, bu çok kötü çünkü özel olarak yaptırmıştım."

Anlaşıldığı kadarıyla hepsi kıyafetlerini kaybetmişti, ama anlaşıldığı kadarıyla hiçbiri ne tartaklanmış ne de kıyafet ya da özgürlük için pazarlık yapmak zorunda kalmıştı. Odalarının kapısının kilitli olduğunu söylediklerinde, "*Benden aldığı bir özgürlük*" diye not etti.

Bunu kendisi de test ve dokunduğunda açılmayınca geçidi tekmeledi. "Ju'el, aç şu kapıyı."

Bilgisayar hemen cevap verdi. "Komutan geminin bu bölümündeki yolcuların kapalı kalmasını emretti."

"Berbatsın, Ju'el."

"Havalandırma protokolümün bir parçası olarak sürekli." Aptal gerçek bilgisayar.

Sinirli bir şekilde tavana bakarak bir kamera aradı ve bulamasa da bağırdı: "İzlediğini biliyorum, göt herif. Bana bir söz vermiştin."

Phyr onu şaşırtarak cevap verdi. "Onu sakladım."

"Gerçekten mi?" Bir kolunu ona doladığında kaşlarını çatmaktan kendini alamadı. "Eğer onu sakladıysan, neden burada kilitliyim?"

"Çünkü."

"Çünkü bir cevap değildir."

"Alacağın tek şey bu."

Hayal kırıklığı ayağını yere vurmasına neden oldu. "Sözünüzü tutmanızı talep ediyorum."

"Ben bu geminin komutanıyım ve ne istersem onu yaparım."

Diğer kadınlardan biri, "Böyle ateşli bir tavırla benimle de yatabilir," diye mırıldandı.

Brigitte dönerek odanın geneline bir bakış fırlattı. "Dokunmayın." Kelimeleri ağzından kaçırmaktan kendini alıkoyamadı ama en azından "O benim" demeyi başardı.

Ani bir sarsıntı gemiyi salladı.

"Ne oluyor?"

Ju'el'in berrak sesi cevap verdi. "Bir asteroit kuşağına giriyoruz. Tüm yolcular yerlerine oturmalı ve koşumlanmaya hazırlanmalıdır. Kaçış manevraları çok yakın."

Odanın en ucundaki sandalyelere doğru çılgınca bir koşuşturma başladı. Brigitte sandalyelerden birine zamanında ulaşamadı ve bir sonraki gürültüyle yüzüstü yere kapaklandı. Düşüşünü engellemek için ellerini uzatmayı başardı, ancak ayağa kalkamadan görünmez bantlar etrafını sararak onu sıkıca sabitledi.

"Bırak beni Ju'el," diye homurdandı.

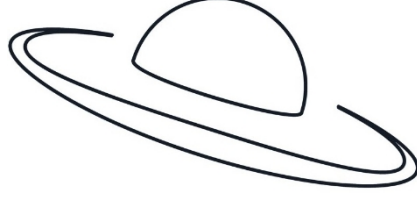
"Tüm kargo olmak zaptedilmek için sırayla korumak sizin değeriniz.

Komutanın emirleri."

Bu yapıldığında komutanın kulağı çekilecekti.

Eğer onu bir daha görürse, ki odada aniden beliren domuz görünümlü uzaylılara bakılırsa bu pek olası görünmüyordu.

YEDİ

"Bütün bu asteroitler nereden çıktı?" Phyr homurdandı. Düşman ateşi dışında herhangi bir şey için kalkanlara güç harcamaktan nefret ediyordu ama düzensiz bir şekilde dönen meteoroidlerin aniden ortaya çıkması, buna gerek olup olmadığını merak etmesine neden olmuştu. Tatlı Ju'el'i uzay enkazının çarpmasına dayanacak şekilde inşa ama bir enkaz vardı, bir de bu.

Şimdilik bunu atlatmaya ve enerji kaynağını gerçekten ihtiyaç duyacağı zamana saklamaya karar verdi. Güçlendirilmiş gövde plakalarından seken birkaç taş onlara fazla zarar vermezdi. Bunları değiştirmek yanmış bir güç çekirdeğini değiştirmekten daha ucuzdu.

"Kargonun bağlandığından emin olun," diye emretti ve dışilerin depolandığı barakaları gösteren, aktif tuttuğu küçük görüntü ekranına bakmaktan kendini alamadı.

İzlemesi, Brigitte'i ona bağırırken yakaladığı anlamına geliyordu. Kızginken ne kadar çekici görünüyordu. Aynı zamanda yerde yatarken de ne kadar çekici görünüyordu; giysisinin kısa eteği kalçalarının pürüzsüz kıvrımlarını ortaya çıkaracak kadar yukarı kalkmıştı.

Ama onu arzulamak için beklemesi gerekecekti. Onları asteroitlerin etrafında elinden geldiğince yönlendirmesi gerekiyordu. "Zus, güç durumumuz nasıl?" diye sordu makine dairesinde çalışan ve son savaştan kalan hasarı onarmaya çalışan mürettebatına.

"Şu anda kalkanları kısa bir süre için kullanıp eve dönmeye yetecek kadar kalkanımız var, ancak kalkanları şimdi devreye sokarsak ve başka bir düşman gemisiyle karşılaşsak, kendimizi en yakın limana doğru topallayarak ilerlerken bulabiliriz." O zaman kalkanlar indirildi, bu da bir uzay taşı gövdeye her çarpışında irkilmek anlamına geliyordu. Phyr onları en az çarpışmanın olduğu yola doğru yönlendirirken, bir şeylerin ters gittiğini hissetmekten kendini alamadı. İçgüdü ısrarlı tehlike pusuda bekliyordu.

"Komutan, sanırım bir şey buldum." Zor onun dikkatini çalgınca dönen kayaların birkaç görüntüsünü büyüttüğü ekrana çekti. "Enkazdaki bu kırıklar yeni. Sadece o da değil. Toz sensörleri bulanıklaştırırken, sanırım bir enerji izi tespit ediyorum."

Vücudu gerildi. "Burada bizimle birlikte başka bir gemi mi var? Nerede?"

"Bakıyorum. Gizlenmiş olmalı ve dışarıdaki onca çöp yüzünden hiçbir şeyi net olarak okuyamıyorum."

Gücün canı cehenneme. Şimdi ölürlerse bunu korumanın onlara hiçbir faydası olmazdı. "Zus, kalkanları kaldır."

"Emredersiniz komutan. Frukx aktifleştiriliyor. Yapamam."

"Ne demek yapamam? Yeterli enerjimiz olduğunu söylediğini sanıyordum?"

"Var ama bir şey tüm kontrollerimizi bozuyor. Hiçbir şeyin yanıt vermesini sağlayamıyorum."

Bu pek hayra alamet değildi. Nadiren de olsa, yüksek fiyatı nedeniyle EMP bozucuları, ünitadaki güç kaynağı dayandığı sürece gemisini rehin tutardı. Birine yakalanmak genellikle-

"Komutan," diye araya girdi Zor. "Başka bir gemi bizi ışınlama ışınına kilitledi."

Işınlanma ışını mı? Phyr, Zor'un "Sensörler dışı odasında fazladan yaşam formu olduğunu gösteriyor" açıklamasından önce yerinden sıçradı.

Biri gemime çıkmaya cüret ediyor! Phyr, yerçekimi tüpünün onu daha hızlı hareket ettirmesini isteyerek yükselme kanalına daldı. Koşarak koridora çıktı, onun

En uçtaki kapıya doğru ilerlerken botları gümbür gümbür vuruyordu.

"Geçidi aç," diye bağırdı gemisine, zaman kaybetmemek için sesli komutun işe yarayacağını umuyordu. Silahını çoktan kılıfından çıkarmıştı, ayarı sersemletmeden biyolojik ezmeye getirmişti çünkü kendisinden bir şeyler almayı düşünenlere asla merhamet göstermezdi. Uzaydaki basınçlı bir gemide sadece intihara meyilli olanların normal ateşli silahlar kullandığını . Bıçaklar, kılıçlar ya da piyasaya çıkan en yeni teknolojide olduğu gibi, biyolojik maddeyi algılayıp değerli gemisinde en ufak bir çizik ya da yanık bile bırakmadan yok edebilen silahlar.

Barakalara doğru yuvarlanırken, başının üzerinden ateşlenen parlak patlamalardan kaçınarak *-piçler enerji* silahları *kullanıyor!* Iskalamadı.

Bir akıncı başını kaybederek yere düştü ve elindeki histerik dişiyi kaybetti. Brigitte olmayan bir dişi.

Phyr'in arkasından gelen bir patlama ve Zor'un silahını patlatarak gelmesiyle başka bir korsan son buldu.

"Gemiye kim kullanıyor?" diye bağırarak bir yatağın arkasına saklanırken, bulunduğu yere kısa aralıklarla lazer ateşi yağdı.

"Gemi kendi kendine pilotluk yapıyor," diye cevap verdi Zor onun karşısından, yine gizli bir çömelleme pozisyonunda. "Bu lanet olası aptallar ciddi burda lazer mi kullanıyor?"

"Evet," diye tısladı en son patlama bilgisayarlı bir kadın sesinin "Onuncu bölümde gedik var. Mühürleniyor."

Korsanlar onun kıymetlisinde delikler açmayı düşündüler.

Öleceklerdi. "Bırakın beni," diye haykırdı Brigitte. "Ah."

Acı çekerek ölmek, diye düzeltti.

Tanıdık ses, bir akıncının Brigitte'i ona karşı tuttuğunu görmek için yatağın üzerinden bakmasını sağladı. İçini soğuk bir öfke kapladı, görüşünü keskinleştirdi, elini sabitledi. Ama işe yaramadı. Net bir atışı yoktu. Bir eliyle

Göğsündeki madalyonun tokadını yiyen korsan ve Brigitte, ortadan kaybolmadan önce parçalanmış bir molekül karmaşasına dönüştü.

Ortadan kaybolan tek şey onlar değildi, Phyr öfke dolu bir kükremeye ayağa kalkıp onlara saldırmak için neden yanlış gemiyi seçtiklerini göstermeye başladığında diğer altı korsanın kafaları da kayboldu.

Göğsü kabarak güvertedeki seğiren bedenlere baktı. "Hepsi bu kadar mı?" diye sordu, Zor'un yanından geçip sabitlenmiş mobilyaların arasını kontrol fark etti.

"İyi atıştı. Hepsini hakladınız ve daha da iyi haber, görünüşe göre sadece bir kişiyi esir almışlar."

Bu daha iyi bir haber
miydi? Brigitte'i
almışlar. Sadece bir
kadın.

Onun dişisi.

"Argh!" Duvarı tekrar tekrar yumrukladı. Mantık, yapabileceği hiçbir şey olmadığını haykırıyordu. Gemisi saldırmak için ateş gücünden yoksundu. Frukk. Aldığı hasar yüzünden, gemisi güçten yoksundu.

Yenilgi asit gibi yakıyordu. Bir savaşçı olarak başarısız olduğu için korsanlar Brigitte'ini almıştı.

"Komutan, insanı kurtarmak mı istediniz?"

Kadın sesini duyunca etrafına bakındı ama insan dişilerden hiçbiri bakışlarını karşılamadı. Yine de sesi onlardan birine benzemiyordu. Kadın onun dilinde konuşuyordu. Aslında, yanışma ve yakıt ikmalî gibi temel olaylar için gemide yapılan kayıtlara çok benziyordu. Soru sormaması gereken bir ses.

"Kim söyledi bunu?" Şok içinde gözlerini kocaman açarak bakan sinmiş kadınlara ters ters baktı.

"Ben konuştum, komutan." Yumuşak ses her geliyordu. "Ju'el?"

"Emredersiniz komutanım."

"Konuşmaman gerekiyor."

"Biliyorum. Ancak, zamanın çok önemli olduğu bu durumda, kayıp kargoyu geri almanız için hazırladığım bir plan nedeniyle komutanın bunu göz ardı edebileceğini düşündüm."

Brigitte'i geri almanın bir yolu mu? Sevincini belli etmek yerine kaşlarını çattı. "Kelimelerle dans etmeyi bırak ve sadede gel Ju'el."

"Komutanım istilacının güdümlü işaretçilerinden birini alırsa, sizi gemilerine ışınlamak için yeterli gücü toplayabilirim."

"Bir warp yarığı açmayı mı kastediyorsun?"

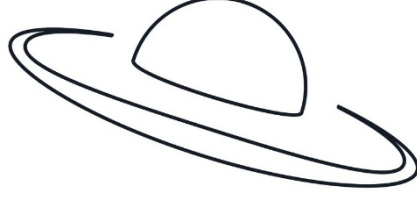
"Hayır, komutan. Bu işlev şu anda mevcut değil. Eğer geri dönmek isterseniz olmaz. Ancak iki moleküler ışını yönetebilirim. Biri oraya, diğeri de sizin ve kayıp kadın için arkaya."

Onu parçalara ayırıp bilinmeyen sayıda düşmanı olan bir akıncı gemisine mi atalım? Son derece tehlikeli ve riskli. "Yapın."

"Emin misiniz?" Zor sordu. "Moleküler ışınlanmadan nefret ediyorsun."

Evet, ama Phyr Brigitte'in o akıncıların elinde olması fikrinden daha çok nefret ediyordu ve görülecek bir hesabı vardı.

SEKİZ

SONUÇ OLARAK, bir kadına nasıl davranacağını bilmeyen ateşli mor bir adam tarafından kaçırılmaktan çok daha kötü şeyler vardı.

Çok daha kötü şeyler, yarı, kokuşmuş bir ahbap tarafından yakalanmak gibi-

Sonra kirli bir odada yeniden bir araya geldiler ve kız onun kirli gömleğini giydi.

Tek parlak an? Yeni kaçırın kişi onun ipek bandeau üstünü giymiş.

Uzun sürmeyecek. Rip. Bay Green ve Smelly, arkadaşları onunla alay ederken homurdanmalar ve homurdanmalar odada yankılanırken ondan kopardılar.

Tercüman, onu kaçırın yeni kişilerin söylediklerini duymasına izin verdi, ancak bu, duymamayı tercih edeceği bir durum olduğunu kanıtladı.

"Diğerleri nerede? Neden tek başına ve Dünya yaratıklarından sadece biriyle döndün?"

"Diğerleri öldü. Mor savaşçılar onları öldürdü." Çevirmen olmasaydı, homurtu, homurtu, hırıltı, hırıltı, hırıltı gibi gelebilirdi.

"Daha az ağız, bizim için daha lezzetli et demek." Şişman diller şişkin dudakları yaladı ve kız öğürebilirdi.

Ama bunun yerine kendini alamadı. "Phyr! Benim için geldin!" Açık tişörtü, dar pantolonu, çizmeleri ve tek ayakkabısıyla son derece gösterişli görünüyordu.

Phyr geldi, bir elinde silah vardı, diğer elinde ise bir şey sallanıyordu.

Parlak mavi gözler odanın kapısından onu değerlendirdi. "Sana zarar verdiler mi?"

"Henüz değil. Beni paylaşmayı planlıyorlar." "Ben paylaşmam," diye karşılık verdi.

"Ölüysen paylaşmak zor," diye homurdandı gömleğini giydiği kişi. "Yakalayın onu."

Zap. *Güm*. Bir ceset yere düştü. Phyr'in ölümcül atışının rahatlığı onları dondurdu. "Türünüzün hiçbiri söylentileri okumayı ya da dinlemeyi bilmiyor mu? Ben Ghostfire olarak bilinen kişiyim. Eminim beni duymuşsunuzdur?"

"Sen bir hırsızısın, suikastçı değil," dedi domuz adamların en büyüğü.

"Yanlış." Sizzle. Başka bir domuz herif yere düştü ve Çıtır domuz pastırması için duyduğu ani dürtü yüzünden kendini tokatladı. "Ben birçok yeteneği olan bir savaşçıyım. Bunlardan biri öldürmek. Ve ölü yaratıklar konuşmadığı için..." Hınzırca bir gülümseme takındı. "Göstereyim mi?"

"O piçlerden sadece bir tane var. Öldürün onu," diye bağırdı domuz korsanlardan biri. Sonra o öldü.

Korsanlar sonunda ateşe karşılık verecek kadar çözülürken Phyr eğildi.

Liderleri pek etkilenmemişti. "Ateş etmeyi kesin, sizi aptallar. Geminin basıncını düşüreceksiniz."

"Sadece ıskalarlarsa." *Bzzt*. Bir tanesi daha toz oldu. "Ben asla yapmam." Phyr gülümsedi.

"bitmiş."

Phyr silahına gelişigüzel bir bakış attı. "Gerçekten de öyleyim." Silahını kılıfına soktu ve bir bıçak çekti. "Yine de öleceksin."

"Sizden sadece bir kişi var," diye anons etti lider, "ama biz hâlâ neredeyse bir düzine kişiyiz." Bunlardan altısı o odadaydı ve Phyr'e doğru ilerliyordu. "Bu gemiden canlı çıkamayacaksınız."

"Bugün ölenler sadece siz ve mürettebatınız çünkü hiç kimse-" Phyr o kadar hızlı hareket etti ki, yere düşen cesetten dans ederek uzaklaşmadan önce nefesini içine çekecek zamanı olmadı. "Ve hiç kimseyi kastetmiyorum." Başka bir korsana saldırıp keserken gürledi. "Benim olanı alıyor."

Eğer o gün ikinci kez boynuna dolanan koldan kaçmayı başarabilseydi, onun sözlerine iç geçirebilirdi. Onu kavradı ama kımıldatamadı.

"Teslim ol yoksa dişi ölür."

Phyr umursamaz bir tavırla duvara yaslanmış, bir ayağını da son fethettiği şeyin üzerine koymuştu. Plastik bir tabela salladı. "Bunu tekrar düşünmek isteyebilirsin. Eğer gitmesine izin vermez ve bombayı bıraktığım yeri bulmazsan hepimiz ölürüz. Aslında, öleceksiniz. Gemim bana kilitlendi ve beni geri ışınlamaya hazır. Ama senin gidecek hiçbir yerin yok."

Boynuna dolanan kol sıkılaştı. "Yalan söylüyorsun. Kendi gemine asla bu kadar yakın bir yere bomba yerleştirmezsin. Patlamanın yaratacağı şok dalgası geminize büyük zarar verir, hatta belki de onu yok eder."

"Tık. Tak. Bu, patlayıcı kapsülün içindeki küçük dişlilerin temasa geçmek için çıkardıkları ses."

"Grawr." Brigitte bir bağırış ve itiş kakışla, onu yakalamak için aniden orada olan Phyr'e doğru tökezledi. Domuz ve bıraktığı arkadaşları, "Bulun onu" ve "Etkisiz hale getirin" bağırışları arasında kaçmaya başladı.

O daha bir şey söyleyemeden, Phyr onu kollarıyla sıkıca sardı ve "Ju'el, bizi hemen gemiye ışınla," diye mırıldandı. Ve o muydu, yoksa daha yumuşak bir sesle, "Ve hiçbir parçamızı karıştırma," dediğini mi duydu?

İkinci ışınlanma da ilki kadar ürkütücüydü ve bu kez ayaklarını geminin soğuk metal güvertesinde bulduğunda sadece kirli gömleği değil, eteği de yoktu.

"Bunu giy," diye bağırdı, "bu" gömleği idi.

Aşırı geniş kollarını kollarının üzerinden çekiştirip vücudundan hâlâ sıcak olan kumaşı sararken Phyr'e baktı.

Ona teşekkür ama gözleri onu görmüyordu. Sandalyesine atladı. Onları doğrudan köprüye ışılatmıştı.

"İticileri çalıştırın, kalkanları etkinleştirin. Bu bölgeden hızlıca çıkmamız gerekiyor, yoksa ruhlarımız sonsuza dek Kötü Uzay'da dolaşacak."

"Yani gerçekten onların gemisinde bir bombayı mı aktif hale getirdiniz?"

Bir an için ona baktı ve karşılık verdi: "Tabii ki çaldım. Benden çaldılar. Bu cezasız kalamazdı."

"Ama sen de beni çalmadın mı?"

Ona yavaş ve seksi bir gülümseme attı. "Evet. Patlama alanını temizledikten sonra bana teşekkür edebilirsin. Ju'el, çarpma halkasından kaçınmak için ne kadar uzağa gitmemiz gerekiyor?"

Cevap yok.

"Ju'el? Konuşabildiğini biliyorum, bu yüzden artık bunu saklamanın bir anlamı yok." "Komutanın gemiyi asteroit alanının kenarına kadar götürmesi gerekiyor."

Onu geçtikten sonra, patlamanın sadece hafif etkilerine maruz kalmak için yeterli mesafeye sahip olmalıyız."

"Kıymetlimi duydun. Zus. Zor. Bize verebileceğin kadar güç ve daha fazlasını ."

"Zaten verebileceğim kadarını veriyorum. Geriye kalan tek şey yaşam destek sistemi."

"Ondan da biraz çek. Ölürsek yaşam destek sistemine sahip olmamızın bir anlamı kalmaz," diye tersledi. "Buraya gel."

Brigitte arkasına baktı ve kimseyi göremedi.

"Sen. Kadın. Buraya gel ve ayakların yerden kesilmeden otur. Vücudumdaki tüm molekülleri, ayağını kaybedersen kafanın yarılmasını görmek için riske atmadım."

"Benden hoşlandığını söyleme şeklin bu mu?" Bunu alay etmek için söylemişti ama adam kaşlarını çatı.

"Yumuşak olduğumu mu ima ediyorsun?"

Onun üzerine oturup kıpırdanırken güldü. "Kesinlikle hayır."

Ju'el, "Asteroit alanında büyük bir karışıklık tespit edildi," diye duyurdu. "Sensörler bir patlama olduğunu gösteriyor. Patlamanın gücü dışa doğru yayıldıkça enkaz itiliyor ve bir dalga halinde yığılıyor."

"Asteroit kuşağının sonuna ne kadar var?"

"Çıkış için geri sayım yedi, altı, beş, dört, üç. Frukx." "Ju'el, az önce küfür mü ettin?" Brigitte sordu.

"Frukx," diye tekrarladı Phyr.

Bakışları arkasındaki ekrana odaklanmış gibi görüldüğünden, bakmak için döndü. Ekranda, kayaların dairesel hareketi olmasaydı fark edemeyeceği, girdap şeklinde dönen ve uzak ucunda kaybolan bir kara delik görünüyordu. Ve o muydu, yoksa tam oraya doğru mu gidiyorlardı?

"Bu da ne?"

"İyi değil," diye cevap verdi. "Bahse girerim bu onuncu sınıf bir kara deliktir.

Ju'el, hayatta kalma olasılığımız nedir?"

"Yüzde sıfır nokta sıfır beş." Ju'el bunu yumuşatmaya bile çalışmadı.

Kasvetli sayı fısıldamasına neden oldu, "Anlamıyorum. Kara deliklerin diğer galaksilere açılan kapılar olduğunu sanıyordum."

"Bir gemi uygun şekilde korunursa daha küçük olanlar olabilir. Ama büyük olanlar çok güçlüdür. Bunun boyutu, özellikle de kalkanlarımız kapalı olduğu için, bu gemiyi parçalayacaktır."

"O zaman içine girme!" diye haykırdı.

"Çok geç kaldık. Asteroit alanından çok büyük bir ivmeyle uçtuk ve onun çekimine kapıldık."

"Yani bu kadar mı? Vaz mı geçiyorsun?"

"Hayır, şimdi bize yardım etmesi için bir tanrıya dua ediyoruz."

"Dua etmeyi boş ver. Son bir öpücük istiyorum." Onu yanaklarından yakaladı ve dudaklarını onunkilerin üzerine yapıştırdı. Dokunuş elektriklendi, ağızları acıktı. Sıcak. Nefes nefese.

Aralarındaki cızırtı neredeyse hissediliyordu, öyle ki tüyleri diken olmuştu. Ama durun, bu öpücük değildi. Bu kendini belli eden kara delikti.

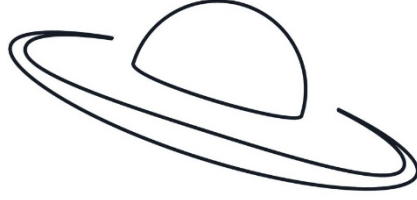
Her şey uğulduyordu. Gemi. Dişleri. Saçları. Teni. Gerçekliğin kendisi onu çekiyordu. Vücudunun parçalanmaya çalıştığını hissetti ve şu anda güldüğünden emin olduğu tek tanrıya dua etmek yerine lanet okumaktan kendini alamadı.

Murphy'nin güldüğünden emindi çünkü sonunda onun için hayatını riske atmaya hazır bir adam bulduğunda, aptal bir kara deliğin içinde ölmek üzere olduğunu bilmiyor muydunuz?

Senden nefret ediyorum Murphy.

Ve tam gözbebeklerinin yuvalarından fırlayacağını düşünürken, bir cevap duyduğuna yemin edebilirdi. *Nefretini sonraya sakla. Seninle işim henüz bitmedi.*

NINETEEN

Phyr'in söylediği **ERKEKÇE ÇAN**, onun üzerinde gezinen görüntüyü değiştirmedii.

"Anne! Burada ne işin var senin? Sen de mi öldün?"

Çünkü Phyr'in hatırladığı son şey, kozmik güçlerin bedenini parçalamış olduğuydu.

"Ölü mü? Neden ölmüş olayım ki? Ölmüş olsaydım, geminizin birdenbire nasıl ortaya çıktığını öğrenmek ister miydim? Seçkin gezegen savunma gücümüz geminizi neredeyse havaya uçuruyordu. Gemideki bilgisayarınızın kara kuvvetleriyle iletişim kurmayı başarması iyi bir şey, yoksa kalıntılarınız tarlaları gübreliyor olacaktı."

"Evde miyim?" Phyr kendini dirseklerinin üzerine doğru iterken, kaderin garip bir cilvesiyle gerçekten de kendi dünyasına geri döndüğünü fark etti. Sadece ana gezegeninde herhangi bir yere değil. şu anda yatağında ikamet ediyordu. Tek başına. Görünmez bir yumruk kalbini kavradı ve sıkı bir mengenede tuttu. "Brigitte? Nerede o?"

Annesi ondan uzaklaşarak döndü ve sürahiden dumanı tüten bir fincan viji doldurmakla meşgul oldu. "Dişilerden birinden mi bahsediyorsun? Onları geminizden aldık. şu anda hayattalar ve biz konuşurken açık artırma için hazırlanıyorlar."

Sorma. İlgı gösterme. Yapma, çok geç. "Brigitte onlardan biri mi?"

Annesi döndüğünde, elleri ona uzattığı kupaya sarılmış, delici bir bakış onu yakaladı. "Köprüde bulduğumuz dişinin adı bu mu? Dünya'dan getirdiğiniz diğer dişilerle birlikte. Daha önce onu alıkoymamanızla ilgili konuşmamızdan, yapmak istediğiniz şeyin bu olduğunu düşünmüştüm."

Hayır. Brigitte'i yanında istiyordu. Gururu bunu yüksek sesle söylemesine izin vermiyordu. Kâr her şeydi. Önemsemek zayıflıktı. Bunu bilmek onu "Yaralanmadı mı?" diye sormaktan alıkoymadı.

"Evet. Gemi kayıtlarınızdan anladığımız kadarıyla bu oldukça mucizevi bir durum. O büyüklükte bir kara delikten nasıl sağ çıktığınız, kesinlikle Tanrıça Karma'nın sizin iyiliğinizle ilgilenmesinden kaynaklanıyor."

Daha çok Murphy'nin, yanında tutmak istediği bir diş bulduğu ama gururunun bunu annesine söylemesine izin vermediği gerçeğiyle alay etmesi gibiydi. "Açık artırma ne zaman yapılacak?"

"Yakında. Ama ayrıntılar için endişelenmene gerek yok. Sen üzerine düşeni yaptın. Gerisini ben hallederim. Kadınlara çok ilgi var. İyi bir kâr elde edeceğiz." Annesi gururla gülümsedi.

Kaşlarını çattı. "Belki de kimse onları almaz." Belki de kimse Brigitte'i istemez. Aptalca bir fantezi.

"Korkmayın. Şimdiden kimin en yüksek fiyata gideceği konuşuluyor. Brigitte dediğiniz kişinin en iyi rakamı alacağını tahmin ediyorum."

"Onun yaşlı ve sıkıcı olduğunu söylediğini sanıyordum."

Annesinin dudaklarından sinsi bir gülümseme geçti. "Tecrübe için söylenecek çok şey var ve tıbbi taramalarımıza göre sağlığı mükemmel. Bazı savaşçılara çok iyi oğullar doğuracak."

Oğulları başka bir erkekle mi? Bu düşünce karşısında yumruklarını sıktı, ama öfke derisinin altında kaynıyor, onu ısıtıyordu.

Annem fark etti. "Hasta mısınız? Çektiğin çilenin etkilerinden dolayı acı mı çekiyorsun? Sana bir elbise giydirip kızım diyeyim mi?"

Sıkılmış dişlerinin arasından mırıldandı: "Mükemmel durumdayım. Sadece bu yataktan çıkmam ve antrenman ringlerinde kendimi eğlendirmem gerekiyor."

Ancak... eğitim halkaları yürüdüğü yerin tam tersi yöneydi, geminin bayat ve geri dönüştürülmüş havasının aksine tempolu bir yürüyüş ve temiz havanın zihnini açacağı umuduyla ulaşımdan kaçınıyordu.

Olmadı.

Müzayedenin yapılacağı salonun bulunduğu binaya girdi ve Dünya'dan gelen kadınları ana etkinliğe kadar tecrit etti. Biri sormuş olsaydı, ne planladığını söyleyemezdi. Düşünceleri karmakarışık. Kurtulduğu kara deliğin bir yan etkisi miydi?

Yoksa daha sinsî bir şey mi?

Koridorlarda dolaşırken, yoluna çıkmayı düşünen herkese hırladı. İşçilerden birkaçı onun yumruğuyla karşılaştı. Çok kötü davranıyordu. Kimsenin ona binadan çıkarken eşlik etmeye cesaret edememesinin tek nedeni kim olduğuydu.

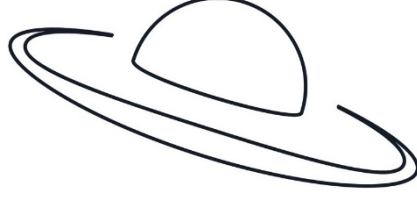
Ghostfire, galaksinin her yerinde tanınmış bir satın alma uzmanı ve kendi dünyası Aressotle'da bir prensti. Bir gün annesi öldüğünde kral olacaktı. Eyaletindeki çeşitli paralı asker klanlarını yönetecekti. Bu nedenle, bir görevi vardı. Bunlardan biri de halkının ondan güç için evlenmesini beklemesiydi. Prensleri olarak, ittifak için evlenecekti. Ancak bir oğul ve bir erkek olarak, sorumluluklarından kaçmayı tercih etti çünkü şimdiye kadar sunulan tüm uygun kadınlar onu sıktı ve cinayet işleme isteği uyandırdı. İttifak arayan aileler kızlarının başının kesilmesini hoş karşılamıyordu ya da annesi öyle açıklamıştı.

Çiftleşmek istemedi.

Ya da bir barbarla tanışmadan önce bunu hiç düşünmediğini mi söylemeliydi? Küçümsemesi gereken bir kadın, ama onun yerine, yardım edemedi ama onu bulmaya gitti.

Asıl soru, bunu yaptıktan sonra ne yapacaktıydı?

YİRMİ

İhtişam içinde **uyanmak** korkuyu ortadan kaldırmadı.

Neredeyim ben?

Phyr'in gezegeni olduğu ortaya çıktı. Bunu bir tanrının yardımıyla başarmışlardı ya da etrafındakiler öyle mırıldanıyordu.

Murphy'nin onu kurtaramadığı şey ise amacıydı. Gemisinde Phyr ile paylaştıklarına rağmen, hâlâ en yüksek teklifi verene açık artırmayla satılacak gibi görünüyordu. Gün bitmeden birinin karısı olacaktı.

Eep.

Gerçi bunun üzerinde duracak fazla zamanı yoktu. Kısa boylu, pelerinli figürlere ait eldivenli eller onu tepeden tırnağa şımartırken Brigitte'in nefes almaya bile fırsatı olmamıştı. Pul pul dökülen cildi sağlıklı parlıyordu. Saçları sağlıklı bir parlaklığa sahipti ve kısmen açık omuzlarında ipek gibi gıdıklanıyordu. Görevliler makyaj yapmaktan kaçınıyordu çünkü korkutucu mor bir kadının iddia ettiği gibi, "Alıcı ne aldığını bilmeli."

Satılıyorum. Bu fikir bile midesini düğümlemişti.

Ekip nihayet ayrılıp sıra kendisine gelene kadar onu birkaç dakikalığına yalnız bıraktığında, adımlarına engel olamadı. Giydiği elbisenin kumaşı dalgalanıyordu, eteği ayak bileklerine kadar iniyor ama her iki kalçasından ayrılıyordu. Elbise kıvrımlarını sarıyor ve önden aşağıya doğru iniyordu; dekoltesini ortaya çıkaran yakası, sütyen kullanmasını gerektirmiyordu.

göğüslerinin altına yerleştirdikleri yerçekimsel yamalar. Bebeklerini yerinde tutan tellerden çok daha iyiydi ama sutyen olmamasını kutlasa da keşke külot da verselerdi diye düşündü. Geniş bir adımın kızlık organlarını herkese göstermeyeceğine ikna olmamıştı.

Kapının açılma sesini duyunca dönüp baktı, kalbi küt küt atıyor, zamanının gelip gelmediğini merak ederken korkuya kapılıyordu.

Bunun yerine Hope, her zamanki gibi gösterişli ve mor görünerek açılıştan içeri girdi.

"Phyr! Tanrı'ya şükür. Lütfen beni götürmeye geldiğini söyle." Sözlerindeki umutlu tınıya engel olamadı.

Bir an için, bakışları onun görünüşünü kavrarken, gözlerinde rahatlama, hatta neşe parladı. Sonra söndü. "Açık artırmayı durduramam. Sadece yolculuğumuzdan sağ salim çıkıp çıkmadığınızı görmeye geldim."

"Vücudumdaki neredeyse tüm tüylerin yolunmuş olmasına zarar görmemiş diyorsanız, sanırım," dedi omuz silkerek. "Yani bu gerçekten olacak. Beni açık artırmayla satmalarına izin mi vereceksin? Sanırım beni tutmak isteyebileceğini ummak çok fazlaydı." Küçümsemesine engel olamadı. Bir an için, özellikle de onun için geldikten sonra, onun için gerçekten bir anlamı olduğunu düşünmüştü. Çok yanılmıştı.

"I-" Ağzı bir açıldı bir kapandı. "I-"

Söylemek istediği her neyse ortaya çıkmadı ve arkasındaki kapı aralığı aniden birkaç kişiyle doldu. Tam olarak kadınlar, elinde yarı saydam tablet olan kişi "Sıra onda Majesteleri" diye anons etti.

"Majesteleri?" Kollarını kavrayıp onu geçmişe doğru çekiştirirken Phyr'e sadece göz kırpabildi. Onu istememesine şaşmamalı. O bir çeşit kraliyet ailesindendi. Onun gibi önemli birinin, onun deyimiyle barbar bir insan dışisine aşık olmaya tenezzül edeceğini bir an için bile düşünmesi ne kadar aptalcaydı.

Yine de, konumunun onu muhtemelen elinde tutmasını engellediğini bilmek, acının kalbini ezmesini, dökülmesini engelleyebileceği anlamına gelmiyordu.

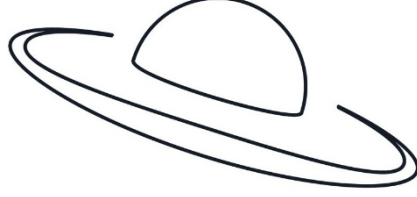
gözleri parlıyordu.

Kendini parlak bir sahnede bulduğunda, ışık parlaktı ve onu kesinlikle inceleyen gözler için onu kör ediyordu, sadece bugün onu satın alan kişinin ona doğru davranması için dua edebilirdi.

Ama korktuğu şey, mor yakışıklının kalbini çoktan ele geçirmiş olmasıydı. Ve şimdi bir yabancı onun bedenine sahip olacaktı.

Bir yanı top gibi buruşup burnunu çekmek istiyordu. Ama bu ona kendisini incittiğini göstermek anlamına gelirdi. Hâlâ biraz gururu vardı ve bu gurur, içi titrese bile başını dik tutması anlamına geliyordu.

YİRMİ BİR

Brigitte'i ondan uzaklaştırdılar. Bakışlarını aşağıya çevirdiğinde, gözlerindeki acı apaçık ortadaydı. Onları durdurmak için hiçbir şey yapmadığı için sebep olduğu bir acı.

Ama harekete geçmek istiyordu. Etrafindakileri koparıp atmak ve onu kendine bağlamak istiyordu.

Donmuş bir halde, onu götürmelerini izledi ve elinde olmadan takip etti. sahneye çıkarırlarken onları gözetledi, kırmızı elbisesi içinde tek başına, savunmasız ve güzeldi.

Başını dik tutuyordu. Saçları parlak dalgalar halinde sırtından aşağı uzanıyordu. Hiçbir yapaylık onu güzelleştirmemişti. Hiçbir yüz boyası zaten mükemmel olan yüz hatlarını vurgulamıyordu. Bu açık artırmada değil. Matronlar ve ajanları metres değil, gelin arıyorlardı. Oğullarının gelecek neslini doğuracak bir kadın seçeceklerdi. Genetik profil önceden yükledikleri ve inceledikleri dosyalarda olsa bile, ne aldıklarını görmek istiyorlardı.

Sade elbise Brigitte'in etkileyici göğsünü sarıyor ve geniş kalçalarında genişliyordu. Kalabalığı dinleyen monitörlerden, birden fazla örtülü başhemşirenin "o kalçalar büyük savaşçı bebekleri taşımak için yaratılmış" diye mırıldandığını duydu.

O kalçalar onun vücudunu karşılamak için yaratılmıştı. Sadece hiç şansı olmamıştı.

Açık artırma düşük başladı ama özellikle Brigitte başını imparatorluk açısıyla eğip maskeli kadın denizine soğuk bir şekilde baktığında hızla yükseldi.

Dünyalı barbarla ilk karşılaştığında, şimdi gösterdiği özgüvenin bir kısmından yoksundu. Onunla olan yolculuğu, tıpkı karşılaştığı zorluklardan kurtulmak için güçlenmek zorunda olan çöl dhalya'sı gibi onun da çiçek açmasına neden olmuştu.

Müzayedeci teklifler arasında Brigitte'in mal varlığıyla onları eğlendirdi. Ateşli mizacından bahsetmeyi unuttu. Tutkulu doğasından. Onu büyülediği gerçeğinden.

Phyr sahne arkasından, Brigitte'in pelerinli teklif sahiplerinden oluşan bir kalabalığın önünde durup onu kimin alacağını görmek için bekleyişini izledi.

Onun için istenen meblağ beklentileri çoktan aşmıştı. Görünüşe göre Brigitte için bir açık artırma savaşı başlamıştı. Birileri onu çok istiyordu.

Onu çok istiyorum.

O anda, prestij için çiftleşmeyi ya da zor annesini memnun etmeyi umursamadığını fark etti. Elinde olmadan sahnedeki dişiye imreniyor, onu istiyor, *ona ihtiyaç duyuyordu*. Birinin ondan çalmak üzere olduğu bir dişiye.

Frukx hayır.

Brigitte bana ait. En çok ödeyene değil. *Benim.* Onun dünyasında, kanunlar çiğnenmek için yapıldı ve kaçırma da çok eski bir gelenek değil miydi?

Silahını kılıfından çıkararak bayıltmaya ayarladı. Kulağında, gemisinden uzaktayken taktığı iletişim cihazı ilk kez konuştu. "Komutan, sensörlerim biyolojik sisteminizde büyük bir çalkantı olduğunu ve silahınızı hazırladığınızı gösteriyor. Yardıma ihtiyacınız var mı?"

"O kulaklığın size emir vermem için sadece tek yönlü iletişim sağladığını sanıyordum?"

"İki şekilde çalışıyor, komutan."

Görünüşe göre. Yolculukları sırasında gemisinin belli bir bilinç seviyesine ulaştığını fark etmek onu daha çok rahatsız etmeliydi. "Dikkatle dinle Ju'el. Bedenime kilitlenmeni istiyorum. Warp yırtılma sürücüsü tekrar çalışıyor mu?"

"Mühendisler geldiğimizden beri çeşitli bileşenlerim üzerinde çalışıyorlar. Bir portal açabilirim."

"Mükemmel. Benim emrimle harekete geçeceksiniz."

"Annenizi kızdıracak bir şey mi yapacaksınız, komutan?"

"Kesinlikle." Planladığı şey halkının büyük bir kısmını şok edecekti. Ama umurunda değildi. Bu yapmak zorunda olduğu bir şeydi.

Brigitte için yapılan teklif, iki grubun diğerini geride bırakmaya kararlı görünmesiyle muazzam bir boyuta ulaşmıştı. Brigitte'i kimin bu kadar çok istediğini anlayamıyordu. Kalabalık kimliklerini gizleyen pelerinler giyiyordu. Açık artırmanın başında kendilerine verilen bir el kumandasındaki bir düğmeye basarak teklif verme niyetlerini gösterdiler.

Brigitte'i kimin istediği umurunda değildi. Onu piyasadan çekmek üzereydi. Kalıcı olarak.

Silahını kaldıran Phyr, sahne arkasındaki tüm ekibi sersemletirken tek kelime etmedi. Teker teker yere düştüler ve daha cansız bedenleri yere düşmeden kanatlardan sahneye doğru ilerleyerek toplu bir soluğa ve müzayedecinin konuşmasının kekeleyerek durmasına neden oldu.

"Majesteleri, size yardımcı olabilir miyiz?" diye sordu, dalgalanan sapları üzerinde dokunaçlı gözleri olan oldukça iri bir erkek.

"Ona kendim yardım edeceğim." Adam ona doğru uzandığında Brigitte'in gözleri büyüdü. Adam onu omzuna atarken Brigitte karşı koymadı ya da tek kelime etmedi, silahını yoluna çıkmayı düşünen herkese doğrultmuştu.

Kimse cesaret edemedi ama kalabalığın heyecanlı mırıltılarını duyabiliyordu.

"Prens ne yapıyor?"

"Şuna bakın, kuralları çiğniyor ve kraliçemizi gururlandırıyor."

Ve sahnenin diğer tarafında açık artırmada bekleyen bir insandan, "Ne kadar romantik."

Asla romantik değildi. Bunu bir zorunluluk olarak görüyordu. Brigitte'e ihtiyacı vardı. Brigitte'i satın alabilirdi ama iyi bir paralı prens olarak Brigitte'i aldı.

Onu omzuna alarak, "Şimdi, Ju'el" diye bağırdı.

Önündeki hava yarıldı, geçidin uğultusu kimse yoluna çıkamadan onu ileri doğru çekti.

Gemisinin güvertesine indi ve hemen emirler yağdırdı. "Bizi yörüngeden çıkar Ju'el."

"Warp sürücümün onarımı hâlâ beklemede Komutan, ama şimdilik bizi nerede saklayabileceğimi biliyorum."

"Yap şunu."

Brigitte'in hiçbir şey söylemediği gerçeğini merak ederek kabul bölümünden kamarasına doğru kasıla kasıla yürüdü. Yaptıklarından memnun muydu? Onu zengin bir aileden aldığı için kızgın mıydı?

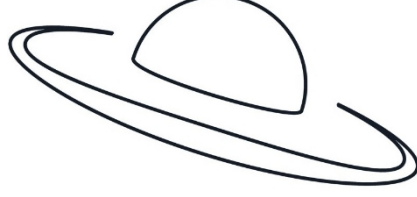
Umurunda değildi. *O artık benim.* Ve onu geri almaya çalışan herkesi öldürecekti.

Onu odasında ayağa kaldırdıktan sonra geri çekildi ve yüz hatlarını inceledi.

Gülümseme onu şaşkına çevirdi.

İnancı gibi. "Benim için geleceğini biliyordum."

YİRMİ İKİ

Yüzündeki **şaşkınlık** Brigitte'li güldürdü. "İtiraf edeyim, beni o sahneye çıkardığında merak ettim. Ama sonra düşündüm ki, neden bana geldin? Herkes sana iyi olduğumu söyleyebilirdi."

"Seni kendi gözlerimle görmem gerekiyordu."

"Ve sonra beni çaldın. Yine." Kıkırdadı. "Eminim bu biraz kargaşaya neden olmuştur."

"Umurumda değil. Başka biriyle çiftleşmene izin veremezdim."

Ona doğru bir adım attı ve duygularını itiraf etmekte nasıl zorlandığını gördü. Bu gururlu savaşçı, bu kararsız adam. "Harekete geçtiğine sevindim çünkü birlikte olmak istediğim tek kişi sensin."

Bu sözler onu gergin felç halinden kurtardı. Onu kollarının arasına aldı, dudakları açtı. O da aynı tutkuyla karşılık verdi.

Zaman kaybetmeyi bırakmıştı. Rol yapmayı bırakmıştı. Onu seviyor muydu? Belki henüz sevmiyordu. Ama o da bir şeyler hissediyordu, tıpkı onun hissettiği gibi. Birlikte harika bir yeni başlangıç.

Şu andan itibaren.

Daha az kıyafetle.

Kumaşın yırtılma sesi havayı doldururken nefesini tutamadı. "Ne yapıyorsun?"

"Seni çıplak istiyorum."

"Soyunabilirdim."

Ona bahşettiği yavaş gülümseme, seksine nemli bir sıcaklık getirdi. "Ama bu daha az eğlenceli olurdu. Ve bu daha hızlıydı."

"Beni istiyor musun?" Utangaç sorusuna ya da gülümsemesine engel olamadı. "Evet" diye tısladığında, kendini hiç bu kadar çekici hissetmemişti. Seksi.

Phyr onu olduğu gibi istiyordu. Kıvrımlı. İnsan. Ve iki göğüslü.

Kadının memelerini avuçladı, sert başparmakları zaten dik olan tepelere süründü. Başını geriye doğru eğilirken inlemekten kendini alamadı. Adam bunu dalmak ve tatmak için bir davet olarak kabul etti, ağzı bir meme ucunun etrafına yapıştı ve emdi. Sonra çekiştirdi. Hatta ısırıldı.

Her bir his, duyularına aşırı erotik yüklenme yapıyordu. Dizleri bükülmek üzereydi, bu yüzden onu kendine doğru çekti ve ikisini de yatağa yatırmayı başardı.

Sırt üstü yatarken ona baktı, onun geniş gücünü seviyordu. Alt bedeni onun kalçalarının arasına yerleşirken, ön kollarına dayanarak kendini destekledi.

"Sen benimsin," diye hırladı.

"O zaman beni al." Ona doğru uzandı, kollarını uzattı ve sıcak tenini kavrayarak onu kendine doğru çekti. Adam onu vücuduyla sardı, dudakları bir kez daha sıcak nefeslerinin birbirine karıştığı ateşli bir kucaklaşma için onunkileri buldu.

Adamın ucu kadının cinsel organını itti, sikinin şişmiş başı kadının nemli dudaklarını araladı. İçeri itti, geniş, sert, çok hoş karşılandı. Bacaklarını adamın beline doladı, onu kendine yaklaştırdı, içine girmesini istedi.

Yavaşça içeri itti, kalın shaftı onu mükemmel bir şekilde geriye itti. Adamın altında kavis çizerken omuzlarını sıktı, vücudu daha derine inmesi için haykırıyordu.

Daha derine. Daha da derine. Onu tamamen doldurdu. Kanalı onu yumrukladı. Ne kadar mükemmel uyuyordu.

Onun ritmik hareketlerine ayak uydurmak kolaydı, odadaki ses nefes nefeseydi ve etler birbirine çarpıyordu.

İçinde oluşan mutluluk verici gerilim, sinir uçları boyunca uğuldayarak sesini çaldı. Tırnakları ona batıyordu. Ve adam daha derine, daha sert itti, alt bedenini onunkine sürttü ve onu o orgazmik sınırın üzerine çıkardı.

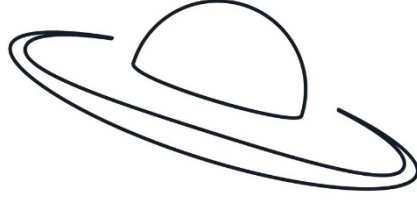
"Phyr!" Kendini tutamadı ama boşalırken onun adını haykırdı. O an çok mükemmeldi. Çok yoğun. O anda, içlerinde derinlerde bir şeylerin dokunduğuna yemin edebilirdi, bambaşka bir seviyede bir şeylerin.

O da bunu hissetmiş olmalıydı çünkü kızın adını mırıldandı: "Brigitte. Eşim," dedi onu ısırmadan önce.

Beni sahiplendi. O anın ruhuna uygun olarak, o da onu sahiplendi.

Artık o benim.

YİRMİ ÜÇ

DIŞİSİNİN -eşimin- **YANINDA UYANMAK** hoştu. Özellikle de onun itişlerini yumuşak zevk iniltileriyle karşıladığı ve dudaklarında onun adıyla boşaldığı için.

Annesinin aniden havlaması daha az hoştu, "Çağırma cevap verme zamanın gelmişti. Lanet olası geminiz, siz dışıyla çiftleşmeyi bitirene kadar sizinle iletişim kurmama izin vermedi."

Yuvarlanarak -ki bu Brigitte'in vücudunun yumuşak kıvrımlarından ayrılmak anlamına geliyordu- yatağının ayak ucunda aydınlatılmış olan görüntü ekranına baktı. "Beni hiç arayamayacaktın."

Brigitte varlıklarını gizlemek için elinden geleni yaparken, "Umarım bu bir alışkanlık haline gelmez," diye ciyakladı.

Annesinin çok fazla şey görmesinden korkmasına gerek yoktu. Her zamanki gibi sezgileri kuvvetli olan Ju'el, şimdi konuşsa bile hava örtüsünü bulanıklaştırmış, böylece kendisinin ve Brigitte'in çıplaklığını annesinin gözünden saklamıştı. Yine de, mükemmel bir cinsel birleşmeden sonra bir erkeğin isteyeceği en son şey birilerinin araya girmesiydi.

Annesi söylenmeye başladı. "Müzayedede yaptığın tam bir numaraydı. Müstakbel dışilerden birini çalmak."

Ve bunu tekrar yapacaktı. "Onu geri getirmeyeceğim." Bu tartışmanın kurallarını belirleme zamanı.

"Geri dönmek zorundasın. Burası senin evin."

"Ondan vazgeçmeyeceğim."

"Hazineye ne kadar mal olduğunu düşünürsek, umarım öyle değildir." Gözlerini kırıştırdı. "Açıkla."

"Aklınızın başınıza gelmesinin ve onu zamanın gerektirdiği şekilde kaçırmamızın ne kadar süreceğini yanlış hesaplamışım."

Annesinin sözlerini sindirmesi bir anını aldı. "Onu kaçırmamı mı bekliyordun?"

Mavi gözlerini devirmesi evet dediğini gösteriyordu. "Herhangi bir aptal bile dişiği istediğini görebilirdi. Ama tabii ki inatçısın ve sana onu tutman gerektiğini söyleseydim, bana inat tam tersini yapardın."

Muhtemelen.

Brigitte kıs kıs güldü. "Annen senin üzerinde ters psikoloji kullanmış. Bu çok komik."

"Seni almam için beni manipüle etti," diye hırladı. Pişman olduğundan değil.

"Evet, söyledim. Bana daha sonra teşekkür edebilirsin, daha sonra derken bugünü kastediyorum," dedi annesi. "İkinci güneş batmadan önce seni sarayda bekleyeceğim. Akşam yemeğinde bazı büyükelçileri ağırlayacağız." Keskin dişleri bir gülümsemeyle parlıyordu. "Hepsi bundan hoşlanmayacak."

Ekran yanıp söndü ve Brigitte güldü. Ve güldü. O ise ters ters baktı. "Bu hiç eğlenceli değil. Görünüşe göre seni kaçırmaya hiç gerek yokmuş. Annem başından beri seninle çiftleşmemi planlıyordu."

Bridgette onun üzerine yuvarlanarak yüzünü kavradı. "Ve bu seni kızdırıyor mu?"

"Hayır ama bilseydim seni daha önce kaçırırdım. Zus ve Zor, annem ve onun entrikaları sayesinde çok zengin savaşçılar olacaklar." "O zaman sanırım gidip birkaç okuyucu daha kaçırmamız gerekecek. açık artırma."

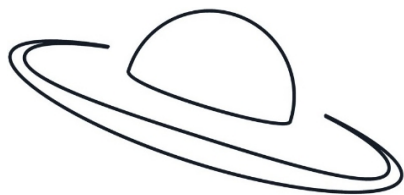
"Türünüzden daha fazlasının çalınmasına ve satılmasına göz mü yumacaksınız?" "Herkesin bir mor savaşçı kapma şansı olmalı."

"Yani kendini şanslı mı
görüyorsun?" "Çok şanslı."

"Ne kadar şanslı?"

Ona, şöhret ve itibar peşinde evreni dolaşp çok daha değerli bir şey
bulduğu için ne kadar şanslı olduğunu gösterdi. Onun Brigitte'i.

Prensesi. Gelecekteki kraliçesi.

EPILOG

"JU'EL, adamım nerede?" Brigitte ona böyle seslenmekten hiç bıkmamıştı. "Dört numaralı kargo odası."

Onun orada ne işi var?

Brigitte, Phyr'i şu anda eşyalarının kutularıyla dolu olan kargo odasında buldu. Eşi, eşyalarını almak ve birkaç insan gelin daha kapmak için onları Dünya'ya balayı gezisine götürmüştü.

Kadın içeri girdiğinde, adam ona baktı. "Neredeyse bitirdim."

"Ne yapmayı bitirdin?" diye sordu. Adamın bir kutu dolusu eşyayı karıştırdığını fark etti. Sadece eşyalarını değil, kitaplarını da. Arkadaşları. Yıllarca okuyarak biriktirdiği koleksiyonu.

"Ne yapıyorsun?" diye bağırdı adam bir kutudan bir avuç alıp yakma kanalına atarken.

"Kör mü oldun sen? Bu kağıt tomarlarından kurtuluyorum."

"Ama ben o kitapları seviyorum. Bunu neden yapıyorsun?"

Görevinden döndü ve kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Gerçekten nedenimi sorgulamanız mı gerekiyor? Sayfaların içinde ne olduğuna dair bir fikriniz var mı?"

"Şey, evet. Romantizm."

"Aynen öyle. Başka bir erkek tarafından gerçekleştirilen romantik ve samimi eylemler." Öne doğru eğildi ve hırladı. "Ben olmayan bir erkek. Buna izin vermeyeceğim."

Şaşkınlıktan gözlerini kırıştırdı. "Onları kışkırttığın için mi yakıyorsun?"

"Benim gibi bir savaşçı asla böyle küçük bir duyguya kapılmaz. Onları yakıyorum çünkü senin hikâyelere ihtiyacın yok. Ben varım."

Gerçekten de öyle. Bu, sonsuza dek sürecek mutluluğunu bulmuş bir aşk romanı okuyucusuydu ve ekleyebilirdi ki bu, herhangi bir kitaptan daha iyiydi. Ve pil gerektirmiyordu.

Oh, ve mordu. Çok mor ve lezzetliydi.

Son

AYRICA EVE LANGLAIS TARAFINDAN

Cehennem Prensesi Serisi

A Lion's Pride~ New York Times Çok Satanlar Listesi

Furry United Coalition (F.U.C.) Serisi

Melcome To Hell Serisi

Uzaylı Eş

Cyborglar: Makinelerden Daha Fazlası

YAZAR HAKKINDA

Merhaba ve hikayemi okuduğunuz için çok teşekkür ederim. Umarım sizi iyi eğlendirmişimdir. Fark etmiş olabileceğiniz gibi, mizahı romantizmimle harmanlamaktan hoşlanıyorum. Tarzımı beğendiyseniz, ilginizi çekebilecek başka birçok kötü hikayem var. Daha fazla kötü hikaye için [EveLanglais.com adresini](http://EveLanglais.com) ziyaret edin veya sosyal medyada benimle bağlantı kurun.

Facebook: <http://bit.ly/faceevel>

Twitter: @evelanglais

Bülten: <http://evelanglais.com/newrelease>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.